

ບົດລາຍງານສັງລວມການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ

2016

ການສຶກສາສໍາລັບ ປວງຊົນ ແລະ ໂລກ

ການສ້າງອະນາຄົດທີ່ຍືນຍົງສໍາລັບທຸກຄົນ

ບົດລາຍງານສັງລວມການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ

ການສຶກສາສໍາລັບ ປວງຊົນ ແລະ ໂລກ

ການສ້າງອະນາຄົດທີ່ຍືນຍົງສໍາລັບທຸກຄົນ

ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ແມ່ນບົດພິມທີ່ເປັນເອກະລາດພາຍໃຕ້ການອຸປະຖຳໂດຍອົງການອຸຍແນສໂກໃນນາມວົງຄະນາຍາດສາກົນ. ແມ່ນຜົນງານທີ່ໄດ້ມາຈາກການຮ່ວມມືຂອງບັນດາສະມາຊິກທີມງານຂຽນບົດລາຍງານ ແລະ ບັນດາບຸກຄົນ, ອົງການ, ສະຖາບັນ ແລະ ລັດຖະບານຂອງປະເທດຕ່າງໆ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ການສະເໜີເນື້ອຫາໃນບົດພິມນີ້ບໍ່ໄດ້ອອກມາຈາກຄວາມຄິດເຫັນອັນໃດໃນສ່ວນຂອງ ອົງການອຸຍແນສໂກ ທີ່ກ່ຽວພັນເຖິງສະຖານະພາບດ້ານກົດໝາຍຂອງປະເທດ, ເຂດນໍ້າແດນດິນ, ເມືອງ ຫຼື ພື້ນທີ່ໃດ ໜຶ່ງ, ຫຼື ອໍານາດການປົກຄອງ ຫຼື ຈາກຄວາມຄິດເຫັນທີ່ກ່ຽວພັນເຖິງການບໍ່ໃຫ້ຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານພິມແດນ ຫຼື ເຂດແດນ.

ທີມງານບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການຄັດເລືອກ ແລະ ສະເໜີຄວາມເປັນຈິງທີ່ບັນຈຸໄວ້ໃນປື້ມຫົວນີ້ ແລະ ລວມເຖິງບົດຄວາມຄິດເຫັນພ້ອມ, ຊຶ່ງບໍ່ຈຳເປັນຈະເປັນຄວາມຄິດຄວາມເຫັນມາຈາກອົງການອຸຍແນສໂກ ແລະ ອົງກອນບໍ່ໄດ້ຮ່ວມກະທຳນຳ.

ຄວາມຮັບຜິດຊອບທັງໝົດຕໍ່ທັດສະນະ ແລະ ແນວຄວາມຄິດເຫັນທີ່ສະແດງອອກໃນບົດລາຍງານສະບັບນີ້ເປັນຂອງຜູ້ອໍານວຍການ.

ທີມງານບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ

ຜູ້ອໍານວຍການ: ແອຣອນ ເບນາວິດ

ມານອສ ແອນໂຕນີນີສ, ມາຕິລຽນ ແບລີ, ນິໂຄຣ ເບລລາ, ນິຊານ ໂຄເຊລີຊີ ບລານຊີ, ມາຄອສ ເດວປຣາໂຕ, ຈວນນ່າ ຮາມາ, ເກຣັນ ເຮີເທລັນດີ, ແຄັດເທີຣິນ ເຈຍ, ປຣິຢາດາຊານີ ໂຈຊີ, ກາຕາຊີນ່າ ກູເບັກກ່າ, ໄລລ່າ ລູບິສ, ແຄສເຊຍນີ ໄລທຣານໂກມິທິສ, ອະລັສແຕ ແມັກວິນລ່ຽມ, ອະນິສຊ່າ ເມັກຕ່າ, ບຣານເວັນ ໄມລ່າ, ຄລູດິນ ມຸກິສວາ, ຢູກິ ມູລະກາມິ, ທາຢ່າ ລູອິສ ໂອເວັນ, ຈູດິດ ເຣັນເດຣຍນາໂຕອາວິນ່າ, ເຄັດ ເຣດແມນ, ມາເຣຍ ໂຣຊນອບ, ແອນນາ ອີວາ ຣາສກິວິກ, ວິວ ສະມິດ, ເອມິລີ ຊັບເດັນ, ໂຣຊາ ວິດາດເຕ ແລະ ແອດມ່າ ຊັບບາຍຣີ.

ບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ ແມ່ນບົດພິມປະຈຳປີທີ່ເປັນເອກະລາດ, ໄດ້ຮັບການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສະໜັບສະໜູນໂດຍອົງການອຸຍແນສໂກ.

ສໍາລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ, ກະລຸນາຕິດຕໍ່:
ທີມງານບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ
c/o UNESCO, 7, place de Fontenoy
75352 Paris 07 SP, France
ອີເມລ: gemreport@unesco.org
ໂທ: +33 145 680 741
www.en.unesco.org/gemreport
https://gemreportunesco.wordpress.com

ຂໍ້ຜິດພາດ ຫຼື ໂຕໜັງສືທີ່ຂາດຫາຍໃນການພິມແມ່ນຈະໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂໃນຮູບແບບອອນໄລນ໌
www.en.unesco.org/gem-report

© UNESCO, 2016
All rights reserved
First edition
Published in 2016 by the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
7, Place de Fontenoy, 75352 Paris 07 SP, France

Typeset by UNESCO
Graphic design by FHI 360
Layout by FHI 360
Comic book illustrations by Toby Morris

TH/DOC/IQE/16/052-500

ບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ:
2016: ການສຶກສາສໍາລັບປວງຊິນ ແລະ ໂລກ: ການສ້າງອານາຄົດທີ່ຍືນຍົງສໍາລັບທຸກຄົນ

ບົດລາຍງານໂລກການຕິດຕາມການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນທີ່ຜ່ານມາ:
2015: ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ 2000-2015: ຜົນສໍາເລັດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ
2013/4: ການຮຽນ ແລະ ການສອນ: ການບັນລຸຄຸນນະພາບການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ
2012: ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ທັກສະ: ນໍາໃຊ້ການສຶກສາ ເພື່ອປະກອບອາຊີບ
2011: ວິກິດການເຊື່ອງຊ້ອນ: ຄວາມຂັດແຍ່ງ ດ້ວຍອາວຸດ ແລະ ການສຶກສາ
2010: ການເຂົ້າເຖິງຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ
2009: ການເອົາຊະນະກັບຄວາມບໍ່ມີຄຸນນະພາບ: ເປັນຫຍັງການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຈຶ່ງເປັນບັນຫາສໍາຄັນ
2008: ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນໃນປີ 2015: ພວກເຮົາຈະສາມາດບັນລຸໄດ້ບໍ່?
2007: ການວາງພື້ນຖານທີ່ເຂັ້ມແຂງ: ເດັກກ່ອນໄວຮຽນ ແລະ ການສຶກສາ
2006: ການຮູ້ໜັງສືຕະຫຼອດຊີວິດ
2005: ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ: ຄວາມຈໍາເປັນດ້ານ ຄຸນນະພາບ
2003/4: ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ: ກໍາວກະໂດດເພື່ອ ຄວາມເທົ່າທຽມ
2002: ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ: ໂລກຂອງເຮົາໄດ້ຖືກ ທົດທາງແລ້ວບໍ່?

ຮູບປົກໜ້າ-ຫຼັງໂດຍ: Fadil Aziz/Alcibbum Photography ຮູບໜ້າປົກແມ່ນຮູບຂອງເດັກນ້ອຍຈາກເກາະ Palau Papan ຂອງໜູ່ເກາະ Togeon ໃນເມືອງ Sulawesi ປະເທດ ອິນໂດເນເຊຍ. ທຸກໆມື້, ເດັກນ້ອຍຈາກຊົນເຜົ່າບາໂຈ, ອາໄສຢູ່ເຮືອນຮ້ານ ແລະ ຂ້າມຂົວຍາວຍຽດ 1.8 ກິໂລແມັດ ໄປຫາເກາະໄກ່ຄຽງ Melange ເພື່ອໄປໂຮງຮຽນ.

ຄຳນຳ

ໃນເດືອນພຶດສະພາ ປີ 2015, ກອງປະຊຸມໂລກວ່າດ້ວຍການສຶກສາທີ່ ອິນຊອນ (ປະເທດ ສ.ເກົາຫຼີ), ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ຈຳນວນ 1,600 ຄົນຈາກ 160 ປະເທດເຊິ່ງມີເປົ້າໝາຍອັນດຽວກັນ: ເຮັດແນວໃດເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການສຶກສາມີຄຸນນະພາບ, ເປັນທຳ, ທົ່ວເຖິງ ແລະ ຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດສຳລັບທຸກຄົນພາຍໃນປີ 2030?

ຖະແຫຼງການ ອິນຊອນສຳລັບການສຶກສາປີ 2030 ໄດ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນການສ້າງເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງໃນການສຶກສາ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການສຶກສາມີຄຸນນະພາບ, ເປັນທຳ, ທົ່ວເຖິງ ແລະ ສົ່ງເສີມກາລະໂອກາດໃນການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດສຳລັບໝົດທຸກຄົນ.

ອົງການອຸຍແນສໂກໄດ້ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳໃນການປະສານງານ ແລະ ຕິດຕາມວາລະການສຶກສາຮອດປີ 2030. ນອກນັ້ນຍັງມີ ບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ (GEM) ເພື່ອເປັນການຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານທີ່ເປັນເອກະລາດກ່ຽວກັບເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງໃນຂະແໜງການສຶກສາ (SDG4) ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງໃນຂະແໜງການອື່ນ (SDGs) ສຳລັບ 15 ປີໃນຕໍ່ໜ້າ.

ເປົ້າໝາຍສູງສຸດຂອງວາລະການສຶກສານີ້ແມ່ນຕ້ອງບໍ່ປະລະຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໄວ້ທາງຫຼັງ. ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຂໍ້ມູນ ແລະ ການຕິດຕາມທີ່ເອົາຈິງເອົາຈັງ. ບົດລາຍງານ GEM ສະບັບປີ 2016 ສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ພາກລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມຄືບໜ້າຂອງ SDG4, ບົນພື້ນຖານຕົວຊີ້ບອກ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ພວກເຮົາມີ ດ້ວຍຄວາມເປັນທຳ ແລະ ທົ່ວເຖິງຄືກັບມາດຕະການຂອງຜົນສຳເລັດໂດຍລວມ.

ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ປະກອບດ້ວຍຂໍ້ຄວາມ ສາມປະການ ທີ່ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ປະການທຳອິດ, ຄວາມຕ້ອງການຮີບດ່ວນສຳລັບແນວທາງແບບໃໝ່. ໃນທິດທາງປັດຈຸບັນ ມີພຽງ 70% ຂອງເດັກນ້ອຍທີ່ຢູ່ໃນປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ທີ່ຈະບັນລຸ ຊັ້ນປະຖົມສຶກສາໃນປີ 2030, ເປົ້າໝາຍອັນນີ້ຄວນຈະບັນລຸໄປແລ້ວໃນປີ 2015. ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງມີແນວທາງການເມືອງທີ່ສະໜັບສະໜູນ, ນະໂຍບາຍ, ນະວັດຕະກຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນເພື່ອປ່ຽນທິດທາງໃນປັດຈຸບັນ.

ປະການທີສອງ, ຖ້າພວກເຮົາເອົາຈິງເອົາຈັງກັບ SDG4, ພວກເຮົາຄວນປະຕິບັດດ້ວຍການລິເລີ່ມທີ່ຮີບດ່ວນ ແລະ ມີພັນທະສັນຍາໄລຍະຍາວ. ຖ້າບໍ່ສຳເລັດມັນຈະບໍ່ພຽງແຕ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ດ້ານການສຶກສາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຈະໄປຂັດຂວາງຄວາມຄືບໜ້າຂອງເປົ້າໝາຍການພັດທະນາເປົ້າໝາຍອື່ນນຳອີກເຊັ່ນ: ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ລົບລ້າງຄວາມອິດຫົວ, ຮັບປະກັນການມີສຸຂະພາບທີ່ດີ, ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ, ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິໂພກທີ່ຍືນຍົງ, ຄວາມປອດໄພຂອງຕົວເມືອງ, ແລະ ສັງຄົມມີຄວາມເທົ່າທຽມ ແລະ ທົ່ວເຖິງ.

ປະການສຸດທ້າຍ, ພວກເຮົາຕ້ອງປ່ຽນພື້ນຖານແນວຄິດກ່ຽວກັບການສຶກສາ ແລະ ບົດບາດຂອງການສຶກສາໃນການພັດທະນາໂລກ ແລະ ຄວາມຢູ່ດີກິນດີຂອງມະນຸດ. ປັດຈຸບັນ, ການສຶກສາມີບົດບາດຫຼາຍຂຶ້ນໃນການສົ່ງເສີມທັກສະ, ທັດສະນະ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່ນຳໄປສູ່ການຫຍາຍຕົວແບບຍືນຍົງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ.

ວາລະສຳລັບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຮອດປີ 2030 ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາຕ້ອງພັດທະນາແບບອົງລວມ ແລະ ເຊື່ອມສານຕໍ່ກັບການຕອບສະໜອງສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍຢ່າງທີ່ພວກເຮົາກຳລັງປະເຊີນທາງດ້ານສັງຄົມ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມ. ໝາຍຄວາມວ່າແມ່ນການກ້າວຂ້າມຂອບເຂດທຳນຽມທີ່ເຄີຍປະຕິບັດ ແລະ ການສ້າງຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ມີປະສິດທິພາບລະຫວ່າງຂະແໜງການ.

ອະນາຄົດທີ່ຍືນຍົງສຳລັບທຸກຄົນແມ່ນກຽດສັກສີຂອງຄວາມເປັນມະນຸດ, ຄວາມທົ່ວເຖິງໃນສັງຄົມ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ. ມັນເປັນອະນາຄົດ ບ່ອນທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການຂະຫຍາຍໂຕຂອງເສດຖະກິດເທົ່າທຽມແຕ່ວ່າສ້າງຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃຫ້ກັບທຸກຄົນ; ບ່ອນທີ່ເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ຕະຫຼາດແຮງງານຖືກກອອກແບບເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນ ແລະ ກິດຈະກຳທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ດ້ານຊຸມຊົນ ແລະ ອົງກອນໃຫ້ເປັນສີຂຽວ. ການພັດທະນາແບບ ຍືນຍົງ ເຊື່ອວ່າການພັດທະນາຂອງມະນຸດຈະບໍ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ຖ້າປາສະຈາກໂລກທີ່ມີສຸຂະພາບ ການເລີ່ມປະຕິບັດວາລະໃໝ່ຂອງ SDG ແມ່ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາທຸກຄົນ ສະທ້ອນເຖິງຈຸດປະສົງສູງສຸດຂອງການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ. ເພາະວ່າຖ້າເຮົາເຮັດຖືກທາງ, ການສຶກສາຈະປ່ຽນເໝືອນອຳນາດທີ່ຮັກສາຂີດຄວາມສາມາດ, ການສະທ້ອນ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ພົນລະເມືອງທີ່ມີທັກສະທີ່ສາມາດຂັບເຄື່ອນໄປສູ່ໂລກທີ່ມີຄວາມປອດໄພ, ເປັນສີຂຽວ ແລະ ເປັນທຳສຳລັບທຸກຄົນ. ບົດລາຍງານໃໝ່ນີ້ຈະສະໜອງຫຼັກຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເສີມສ້າງການປົກສາຫາລື ແລະ ລົງມືປະຕິບັດນະໂຍບາຍທີ່ຈຳເປັນເພື່ອສ້າງໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງສຳລັບທຸກຄົນ.

ອິຣິນາ ໂບໂກວາ
ຜູ້ອຳນວຍການໃຫຍ່ອົງການອຸຍແນສໂກ

ຄຳນຳ

ບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ (GEM) ປີ 2016 ແມ່ນມີລັກສະນະເປັນທັງຜູ້ຊຳນານ ແລະ ມີຄວາມກັງວົນ, ເປັນບົດລາຍງານທີ່ກວ້າງ ຂວາງ: ຄວບຄຸມ, ລົງເລິກ ແລະ ຈະແຈ້ງ. ນອກຈາກນີ້ຍັງເປັນບົດລາຍງານທີ່ພາໃຫ້ເກີດມີຄວາມເຄັ່ງຄຽດ ມັນກຳນົດໃຫ້ການສຶກສາເປັນຫົວໃຈສຳຄັນຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ແລະຍັງເປັນສິ່ງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງວ່າພວກເຮົາຢູ່ຫ່າງຈາກການບັນລຸ SDGs ໄກປານໃດ. ບົດລາຍງານນີ້ຕ້ອງກຳນົດສຽງເຕືອນໃຫ້ກັບໂລກ ແລະ ນຳໄປສູ່ການລົງມືປະຕິບັດໃນວົງກວ້າງເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ SDG4.

ບົດລາຍງານ GEM ມອບສິດໃຫ້ກັບການສຶກສາໃນການເປັນຕົວປ້ອນທີ່ສຳຄັນຂອງທຸກໆອົງປະກອບຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ. ການສຶກສາດີຂຶ້ນຈະນຳໄປສູ່ຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍຂຶ້ນ, ການກະສິກຳດີຂຶ້ນ, ມີສຸຂະພາບດີຂຶ້ນ, ການໃຊ້ຄວາມຮຽນແຮງໜ້ອຍລົງ, ມີຄວາມສະເໝີພາບຫຼາຍຂຶ້ນ, ຕົ້ນທຶນທາງສັງຄົມສູງຂຶ້ນ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມທາງທຳມະຊາດດີຂຶ້ນ. ການສຶກສາເປັນກະແຈສຳຄັນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຄົນໃນທົ່ວໂລກໄດ້ເຂົ້າໃຈເຫດຜົນຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງແມ່ນເປັນແນວຄວາມຄິດທີ່ສຳຄັນສຳລັບອະນາຄົດຂອງພວກເຮົາທັງໝົດ. ການສຶກສາມອບເຄື່ອງມືທີ່ສຳຄັນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາໃນດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ຕະຫຼອດຮອດດ້ານຈັນຍາບັນ ເພື່ອປະຕິບັດ ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍ SDGs ທັງໝົດ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະປະກົດເນື້ອໃນຢ່າງລະອຽດໃນບົດລາຍງານນີ້. ມີຄວາມສົມບູນທາງດ້ານຂໍ້ມູນໃນຕາຕະລາງ, ຮຸບຮາບ ແລະ ບົດຄວາມ.

ບົດລາຍງານຍັງໄດ້ເນັ້ນເຖິງຊ່ອງຫວ່າງຂອງການສຶກສາຂອງໂລກໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ຂໍ້ສັນຍາທີ່ຈະບັນລຸໃນປີ 2030. ຊ່ອງຫວ່າງໃນຄວາມສຳຄັນຂອງການສຶກສາລະຫວ່າງ ຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກ ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ລະຫວ່າງປະເທດແມ່ນໜ້າຕົກໃຈ. ໃນຫຼາຍປະເທດທີ່ທຸກຍາກ, ເດັກນ້ອຍຜູ້ທຸກຍາກປະເຊີນກັບບັນຫາທີ່ໜັກໜ່ວງພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂໃນປັດຈຸບັນ. ພວກເຂົາຂາດແຄນປຶ້ມຮຽນ, ບໍ່ມີໂອກາດໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນອະນຸບານ; ແລະ ການເຂົ້າເຖິງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ, ບໍ່ມີໄຟຟ້າ, ນ້ຳປະປາ, ສຸຂະອານາໄມ, ຄູທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ປຶ້ມແບບຮຽນ ແລະ ອົງປະກອບອື່ນໆຂອງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ, ການສຶກສາບໍ່ມີຄຸນນະພາບ. ສິ່ງຜົນສະທ້ອນຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ. ໃນຂະນະທີ່ SDG4 ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ສາກົນຕ້ອງຈົບການສຶກສາຂັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍໃນປີ 2030, ອັດຕາຈົບຊັ້ນຂອງປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າໃນປັດຈຸບັນແມ່ນໜ້ອຍກວ່າ 14% (ຕາຕະລາງ 10.3 ໃນບົດລາຍງານສະບັບສົມບູນ).

ບົດລາຍງານ GEM ດຳເນີນໃນກິດຈະກຳທີ່ສຳຄັນເພື່ອກວດສອບວ່າມີຈັກປະເທດທີ່ຈະສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍໃນປີ 2030 ໃນແບບວິທີການປັດຈຸບັນ, ຫຼືແມ່ນແຕ່ປະເທດທີ່ມີວິທີການທີ່ສອດຄ່ອງແລະວ່ອງໄວທີ່ສຸດໃນການປັບປຸງການສຶກສາໃນພາກພື້ນ. ຄຳຕອບທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື: ພວກເຮົາຕ້ອງມີຄວາມຄືບໜ້າແບບບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ ແລະ ຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ດຽວນີ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ SDG4 ປະສົບຜົນສຳເລັດ.

ຜູ້ເບິ່ງໂລກໃນແງ່ອຳຍ ອາດຈະບອກວ່າ, ພວກເຮົາໄດ້ບອກແລ້ວ SDG4 ແມ່ນສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້, ແລະ ແນະນຳໃຫ້ພວກເຮົາຍອມຮັບຄວາມຈິງ. ເຖິງຈະເບິ່ງຄືວ່າເປັນບົດລາຍງານທີ່ບໍ່ມີທາງເປັນໄປໄດ້, ຄວາມໂອຫານດັ່ງກ່າວແມ່ນເປັນການປະໝາດ ແລະ ບໍ່ມີສິນທຳ. ຖ້າພວກເຮົາຫັນຫຼັງໃຫ້ກັບຊາວໜຸ່ມໃນຍຸກປັດຈຸບັນ ໂດຍປາສະຈາກການສຶກສາທີ່ພຽງພໍ, ພວກເຮົາໄດ້ສ້າງໂທດກຳໄວ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ໂລກຈະປະສົບກັບຄວາມທຸກຍາກໃນອະນາຄົດ, ສະພາບແວດລ້ອມເຊື່ອມໂຊມ, ລວມເຖິງຄວາມຮຽນແຮງໃນສັງຄົມ ແລະ ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງສຳລັບທົດສະວັດທີ່ຈະມາຮອດນີ້. ອາດຈະບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວສຳລັບຄວາມໂອຫານດັ່ງກ່າວເລີຍ. ຂໍ້ຄວາມຈາກບົດລາຍງານນີ້ແມ່ນໃຫ້ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດຮ່ວມກັນເພື່ອຊ່ວຍເລັ່ງຄວາມສຳເລັດຂອງການສຶກສາໃນລັກສະນະທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ.

ຫນຶ່ງໃນຂອດທີ່ສຳຄັນໃນການເລັ່ງຜົນສຳເລັດແມ່ນການເງິນ. ອີກດ້ານຫນຶ່ງ, ແມ່ນການອ່ານບົດລາຍງານນີ້ດ້ວຍຄວາມສຸຂຸມ. ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການພັດທະນາສຳລັບການສຶກສາໃນປັດຈຸບັນແມ່ນຕ່ຳກວ່າເກົ່າຖ້າທຽບໃນປີ 2009 (ຮູບທີ 20.7 ໃນບົດລາຍງານສະບັບສົມບູນ). ນີ້ແມ່ນການຕີລາຄາຂອງບັນດາປະເທດທີ່ຮັ່ງມີ. ປະເທດທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ທຶນເຫຼົ່ານີ້ເຊື່ອຢ່າງຈິງຈັງວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ປະຫຍັດເງິນໂດຍການລົງທຶນໃນການຊ່ວຍເຫຼືອສຳລັບການສຶກສາໃນປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າຂອງໂລກ? ຫຼັງຈາກໄດ້ອ່ານບົດລາຍງານສະບັບນີ້ແລ້ວ, ບັນດາຜູ້ນຳ ແລະ ພົນລະເມືອງຂອງປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບສູງຂອງໂລກຈະເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງວ່າການລົງທຶນໃນການສຶກສາແມ່ນເປັນພື້ນຖານທີ່ສຳຄັນສຳລັບຄວາມເປັນຢູ່ທີ່ດີຂອງໂລກ. ດັ່ງນັ້ນ, ລະດັບການຊ່ວຍເຫຼືອໃນປັດຈຸບັນສຳລັບຊັ້ນປະຖົມສຶກສາແມ່ນປະມານ 5 ພັນລ້ານໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ປີ - ພຽງແຕ່ 5 ໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ຄົນຕໍ່ປີຂອງບັນດາປະເທດທີ່ຮັ່ງມີ! - ເປັນການລົງທຶນທີ່ຂ້ອນຂ້າງຕ່ຳສຳລັບອະນາຄົດຂອງໂລກໃນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ສັນຕິພາບ.

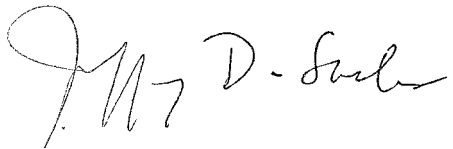
ບົດລາຍງານ GEM ປີ 2016 ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈຫຼາກຫຼາຍສະພາບລວມ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ມາດຖານສຳລັບການກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ. ບົດລາຍງານນີ້ຍັງໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ມີຄຸນຄ່າກ່ຽວກັບວິທີການໃນການວັດ ແລະ ຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າຂອງ SDG4. ມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຕົວຢ່າງຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການວັດຜົນຂອງການສຶກສາ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ຜົນສຳເລັດ, ແທນທີ່ຈະອີງໃສ່ການວັດຜົນຈາກຂໍ້ມູນດິບໃນການເຂົ້າຮຽນ ແລະ ການສຳເລັດການສຶກສາ. ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂະໜາດໃຫຍ່, ເຄື່ອງມືການສຳຫຼວດທີ່ດີຂຶ້ນ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຕິດຕາມ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມຫຼາຍຂຶ້ນໃນຂະບວນການຂອງການສຶກສາ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບໃນທຸກໆລະດັບ.

ສິບຫ້າປີຜ່ານມາ ໃນທີ່ສຸດໂລກໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມໂຫດຮ້າຍຂອງການແຜ່ລະບາດຂອງໂລກເອດສ໌ ແລະ ເຫດສຸກເສີນທາງດ້ານສຸຂະພາບອື່ນໆ ແລະ ໄດ້ນຳເອົາຂັ້ນຕອນທີ່ຊັດເຈນເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍວຽກງານສາທາລະນະສຸກເຂົ້າໃນເນື້ອໃນຂອງເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດເພື່ອການພັດທະນາ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງໄດ້ເກີດມີຄວາມຄິດລິເລີ່ມທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນ: ກອງທຶນໂລກເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບໂລກເອດສ໌, ວັນນະໂລກ ແລະ ໄຂ້ມາເລເລຍ, ອົງກອນໂລກເພື່ອການສ້າງພູມຕ້ານທານ ແລະ ວັກຊີນ (ປັດຈຸບັນມີອົງກອນກາວີ, ວັກຊີນ ອາລີແອນ) ແລະ ຫຼາຍໆອົງກອນທີ່ເປັນຕົວຢ່າງ. ຄວາມພະຍາຍາມເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນນຳໄປສູ່ການປັບຕົວທີ່ດີຫຼາຍໃນການສະໜອງທຶນ ແລະ ການສອດແຊກວຽກງານສາທາລະນະສຸກ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ປະສິບຜົນສຳເລັດທັງໝົດ (ສາເຫດຫຼັກມາຈາກ ວິກິດການທາງດ້ານການເງິນໃນປີ 2008 ໄດ້ຢຸດຕິການສະໜອງທຶນໃນດ້ານສາທາລະນະສຸກ) ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຫຼາຍຄາດໝາຍໄດ້ຮັບຜົນກະທົບເຖິງປັດຈຸບັນ.

ບົດລາຍງານ GEM 2016 ຄວນຖືກຕີລາຄາວ່າ ແມ່ນການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະຕິບັດສຳລັບການສຶກສາທີ່ເປັນຕົວຫຼັກຂອງ SDGs. ໃນຫັດສະນະສ່ວນຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ປະສິບການໃນສອງປີຜ່ານມາເຫັນວ່າມີຄວາມອີບດ່ວນກ່ຽວກັບກອງທຶນໂລກເພື່ອການສຶກສາໂດຍຖອດຖອນບົດຮຽນຈາກກອງທຶນໂລກສຳລັບໂລກເອດສ໌, ວັນນະໂລກ ແລະ ໄຂ້ມາເລເລຍ. ຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານການເງິນແມ່ນຫົວໃຈສຳຄັນທີ່ເປັນສິ່ງທ້າທາຍຂອງການສຶກສາ, ດັ່ງທີ່ບົດລາຍງານນີ້ໄດ້ສະແດງຢ່າງຊັດເຈນໂດຍຜ່ານຂໍ້ມູນລະຫວ່າງຊາດ ແລະ ພື້ນຖານຂອງຄົວເຮືອນ.

ເອກະສານທີ່ໜ້າສົນໃຈສະບັບນີ້ຮຽກຮ້ອງພວກເຮົາຕ້ອງໃຫ້ໂອກາດ, ຜັກດັນເປົ້າໝາຍຂອງໂລກທີ່ເຂົ້າໄປມີບົດບາດສຳຄັນໃນ SGD4: ຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາສຳລັບທຸກຄົນ ແລະ ກາລະໂອກາດໃນການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ. ຂ້າພະເຈົ້າເຊີນຊວນໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງໄດ້ສຶກສາບົດລາຍງານນີ້ຢ່າງລະອຽດ ແລະ ນຳເອົາຂໍ້ຄວາມທີ່ສຳຄັນນີ້ຊົມຊັບເຂົ້າໃນຫົວໃຈ. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ, ແມ່ນພວກເຮົາຕ້ອງລົງມືປະຕິບັດໃນທຸກໆລະດັບຕັ້ງແຕ່ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນຈົນເຖິງຊຸມຊົນສາກົນ.

ເຈັຟຟຣີ ດ. ຊັກສ
ທີ່ປຶກສາພິເສດຂອງເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ
ກ່ຽວກັບເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ

ບົດລາຍງານສັງລວມການຕິດຕາມ ການສຶກສາໂລກ ປີ 2016

ບົດເປີດຫົວເລື່ອງ

ໃນກອງປະຊຸມຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດຄັ້ງທີ 70 ໃນເດືອນ ກັນຍາ 2015, ບັນດາປະເທດສະມາຊິກໄດ້ຮັບຮອງເອົາວາລະໃໝ່ຂອງໂລກໃນການພັດທະນາ, ການປ່ຽນແປງໂລກຂອງພວກເຮົາ: ວາລະການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຮອດປີ 2030. ຫົວໃຈຫຼັກຂອງວາລະນີ້ແມ່ນ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ 17 ເປົ້າໝາຍ (SDGs), ລວມທັງ SDG4 ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາ. ເປົ້າໝາຍ SDGs ໄດ້ສ້າງບຸລິມະສິດຂອງການພັດທະນາຮອດປີ 2030 ແລະ ເພື່ອສືບຕໍ່ໃຫ້ສຳເລັດ ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດເພື່ອການພັດທະນາ (MDG) ແລະ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ (EFA) ທີ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 2015.

“ການສຶກສາຈະບໍ່ສາມາດຜັກດັນໃຫ້ໂລກໄປຂ້າງໜ້າໄດ້ຢ່າງເຕັມປະສິດທິພາບ, ນອກຈາກວ່າອັດຕາການມີສ່ວນຮ່ວມຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງຢ່າງຮີບດ່ວນ, ການຮຽນຮູ້ ໄດ້ກາຍມາເປັນການສະແຫວງຫາ ຕະຫຼອດຊີວິດ ແລະ ລະບົບການສຶກສາໄດ້ກວມເອົາການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຢ່າງເຕັມຮູບແບບ.

ບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາທົ່ວໂລກ (ບົດລາຍງານ GEM), ທີ່ຂຽນຂຶ້ນໂດຍອີງໃສ່ປະສິດທິພາບຂອງບົດລາຍງານໂລກການຕິດຕາມການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນທີ່ຜ່ານມາ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບເອົາບົດບາດອັນໃໝ່ໃນການປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າຂອງການສຶກສາພາຍໃຕ້ວາລະປີ 2030. ບົດລາຍງານ GEM ປີ 2016, ຄັ້ງທຳອິດຂອງ 15 ປີວາລະໃໝ່ໃນການຄົ້ນຫາຄວາມສຳພັນທີ່ສັບຊ້ອນລະຫວ່າງການສຶກສາ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ຄຽງຄູ່ກັບຜົນກະທົບຂອງການຕິດຕາມສຳລັບ SDG4. ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການສຶກສາຈະບໍ່ສາມາດຜັກດັນໃຫ້ໂລກໄປຂ້າງໜ້າໄດ້ຢ່າງເຕັມປະສິດທິພາບ ນອກຈາກວ່າອັດຕາການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງໂຮງຮຽນ ຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງຢ່າງຮີບດ່ວນ, ການຮຽນຮູ້ໄດ້ກາຍມາເປັນການສະແຫວງຫາຕະຫຼອດຊີວິດ ແລະ ລະບົບການສຶກສາໄດ້ກວມເອົາການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຢ່າງເຕັມຮູບແບບ.

“ພາກຫົວຂໍ້ຂອງບົດລາຍງານເນັ້ນໜັກໃຫ້ເຫັນເຖິງຫຼັກຖານ, ການປະຕິບັດ ແລະ ນະໂຍບາຍທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການສຶກສາສາມາດໃຊ້ເປັນຕົວກະຕຸ້ນສຳລັບວາລະໂດຍລວມຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ. ມັນໄດ້ສະເໜີຂໍ້ໄດ້ແຍ້ງທີ່ທຳລືນໃຈສຳລັບປະເທດຂອງການສຶກສາວ່າມີສ່ວນສຳຄັນໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍການລືບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ, ລືບລ້າງຄວາມອຶດຫິວ, ຮັບປະກັນການມີສຸຂະພາບທີ່ດີ, ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ, ການກະສິກຳແບບຍືນຍົງ, ຄວາມປອດໄພຂອງຕົວເມືອງ, ແລະ ມີຄວາມເທົ່າທຽມ, ທົ່ວຖິ່ງ ແລະ ຍຸດທຳເພີ່ມຂຶ້ນໃນສັງຄົມເພີ່ມຂຶ້ນ.

ພາກກວດກາໄດ້ຕິດຕາມແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍໆຢ່າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວິທີປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າຂອງ SDG4, ລວມທັງຂໍ້ແນະນຳທີ່ເປັນຮູບປະທຳສຳລັບການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍ. ເຈັດຄາດໝາຍຂອງການສຶກສາ ແລະ ສາມວິທີການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນ SDG4 ໄດ້ຖືກກວດກາໄປໃນໂຕ. ນອກຈາກນັ້ນ, ເງິນທຶນສຳລັບການສຶກສາ ແລະ ລະບົບການສຶກສາກໍໄດ້ຮັບການວິເຄາະລວມເຖິງຂອບເຂດໃດທີ່ການສຶກສາສາມາດຕິດຕາມໃນເປົ້າໝາຍອື່ນໆຂອງ SDGs. ການສ້າງກຸ່ມ ແລະ ທ່າແຮງໃນການປະສານງານສຳລັບວາລະການຕິດຕາມການສຶກສາທົ່ວໂລກໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນຫຼາຍຂຶ້ນໃນ 15 ປີ ຂ້າງໜ້າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະດັບຊາດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ຕາຕະລາງ 1 ວິທີການເຊື່ອມໂຍງຂອງການສຶກສາກັບເປົ້າໝາຍອື່ນໆຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ

ເປົ້າໝາຍທີ 1	ການສຶກສາແມ່ນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄົນຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ.	ເປົ້າໝາຍທີ 10	ເຂົ້າເຖິງຄວາມເທົ່າທຽມ, ການສຶກສາເຮັດໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຄວາມຮ່ວມຮູ້ທຽມທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດ.
ເປົ້າໝາຍທີ 2	ການສຶກສາມີບົດບາດສຳຄັນໃນການຊ່ວຍໃຫ້ຄົນກ້າວໄປຫາການກະສິກຳແບບຍືນຍົງ ແລະ ເຂົ້າໃຈໃນໄພຊະນານການ	ເປົ້າໝາຍທີ 11	ການສຶກສາສາມາດໃຫ້ທັກສະແກ່ຄົນເພື່ອມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງ ແລະ ຮັກສາຕົວເມືອງໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ບັນລຸຄວາມທົນທານໃນສະຖານະການໄພພິບັດ
ເປົ້າໝາຍທີ 3	ການສຶກສາສາມາດເຮັດໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ຈະແຈ້ງດ່ວນດ້ວຍບັນຫາທາງດ້ານສຸຂະພາບ, ລວມທັງການຕາຍກ່ອນໄວອິດວນ, ສຸຂະພາບຈະເລີນພັນ, ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ, ການດຳລົງຊີວິດທີ່ມີສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມເປັນປູ່ທີ່ດີ	ເປົ້າໝາຍທີ 12	ການສຶກສາສາມາດສ້າງຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ສຳຄັນໃຫ້ກັບຮູບແບບການຜະລິດ (ຊື່ນ: ກ່ຽວກັບວິນິດໄສເສດຖະກິດຄົບວົງຈອນ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງບຸລິໂພກດ້ານຜະລິດສິນຄ້າແບບຍືນຍົງ ແລະ ການປ້ອງກັນສິ່ງເສດເຫຼືອ.
ເປົ້າໝາຍທີ 5	ການສຶກສາສຳລັບແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຍິງແມ່ນເປັນສິ່ງສຳຄັນໂດຍສະເພາະຕໍ່ການບັນລຸການຮູ້ທັງສິ່ງຂຶ້ນພື້ນຖານ, ການເພີ່ມທັກສະການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການເພີ່ມໂອກາດໃນຊີວິດ.	ເປົ້າໝາຍທີ 13	ການສຶກສາແມ່ນສິ່ງສຳຄັນຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈມວນຊົນຕໍ່ກັບຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການດັດປັບ ແລະ ການບັນເທົາ, ໂດຍສະເພາະຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ.
ເປົ້າໝາຍທີ 6	ການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມເພື່ອເພີ່ມທັກສະ ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດໃນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດສົ່ງເສີມສຸຂະອະນາໄມ.	ເປົ້າໝາຍທີ 14	ການສຶກສາເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນການພັດທະນາຈິດສຳນຶກດ້ານສະພາບແວດລ້ອມທາງທະເລ ແລະ ການສ້າງຄວາມເປັນເອກະພາບທີ່ຕັ້ງໜ້າກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ຢ່າງມີສະຕິ ແລະ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.
ເປົ້າໝາຍທີ 7	ແຜນງານການສຶກສາໂດຍສະເພາະການສຶກສາອາກາດຮຽນ ແລະ ການສຶກສາຕາມອັດທະຍາໄສ ສາມາດສົ່ງເສີມການປະຫວັດພະລັງງານ ແລະ ການຮູ້ນຳໃຊ້ແຮງພະລັງງານທົດແທນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.	ເປົ້າໝາຍທີ 15	ການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມໄດ້ເພີ່ມທັກສະ ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດໃນການສະໜັບສະໜູນການດຳລົງຊີວິດແບບຍືນຍົງ ແລະ ການອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ, ໂດຍສະເພາະໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຖືກໄພດູກຄາມ
ເປົ້າໝາຍທີ 8	ມີການເຊື່ອມຕໍ່ໂດຍກົງລະຫວ່າງຂົງເຂດທີ່ເປັນທ່າແຮງດ້ານເສດຖະກິດ, ຜູ້ປະກອບກິດຈະການ, ທັກສະໃນຕະຫຼາດແຮງງານ ແລະ ລະດັບຂອງການສຶກສາ.	ເປົ້າໝາຍທີ 16	ການຮຽນຮູ້ທາງດ້ານສັງຄົມເປັນສິ່ງສຳຄັນເພື່ອອ້າງອະນາຄວາມສະດວກ ແລະ ຮັບປະກັນສັງຄົມມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ທົ່ວເຖິງໃນສັງຄົມ
ເປົ້າໝາຍທີ 9	ການສຶກສາມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດສຳລັບການພັດທະນາທັກສະທີ່ຈຳເປັນເພື່ອສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຄົງທົນ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແບບຍືນຍົງຫຼາຍຂຶ້ນ	ເປົ້າໝາຍທີ 17	ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດໄດ້ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດທາງດ້ານຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ສົ່ງເສີມນະໂຍບາຍ ແລະ ການປະຕິບັດໃນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ICSU and ISSC (2015).

ເດັກນ້ອຍໃຊ້ກະດານດໍາໃນການ
ຮອງຂຽນ ຢູ່ໂຮງຮຽນ ແດນຊາ,
ປະເທດ ໄນເຈີ

ພາບໂດຍ/ ທາງກາຣ່າ ຈີໂນ/ອຸຍແນສໂກ

ໂລກ

ການສຶກສາ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ: ມີການເຊື່ອມໂຍງກັນແນວໃດ ແລະ ເປັນຫຍັງການ ເຊື່ອມໂຍງນີ້ຈຶ່ງສໍາຄັນ

ໂລກ: ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີຄວາມຍືນຍົງ

ການກະທໍາສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ລວມໝູ່ຂອງມະນຸດໄດ້ສ້າງຮູບແບບການດໍາລົງຊີວິດ ແລະ ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງ ໄວ້ໃນໂລກເນື່ອງຈາກວ່າສັງຄົມມະນຸດໄດ້ມີສ່ວນຢ່າງຈະແຈ້ງຕໍ່ການເຊື່ອມໂຍງຂອງສະພາບແວດລ້ອມ, ການສູນເສຍຊີວະນາໆພັນ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຢ່າງໄວວາ, ການກະທໍາດັ່ງກ່າວຕ້ອງມີວິທີແກ້ໄຂຕໍ່ກັບສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້.

ການສຶກສາເປັນພາກສ່ວນທີ່ສໍາຄັນໃນການຮຽກຮ້ອງການຫັນປ່ຽນໄປສູ່ສັງຄົມທີ່ຍືນຍົງຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມຫຼາຍຂຶ້ນ, ຮ່ວມກັບຄວາມຄິດລິເລີ່ມຈາກພາກລັດຖະບານ, ສັງຄົມ ແລະ ພາກສ່ວນເອກະຊົນ. ການສຶກສາໄດ້ສ້າງ ຄໍານິຍົມ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິ. ມັນຍັງປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາທັກສະ, ແນວຄວາມຄິດ ແລະ ເຄື່ອງມືທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ຢຸດ ການປະຕິບັດແບບບໍ່ຍືນຍົງ.

ບົດບາດທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງການສຶກສາຕໍ່ຄວາມຍືນຍົງບໍ່ໄດ້ແມ່ນທາງບວກສະເໝີໄປ. ມັນສາມາດມີສ່ວນໃນການປະຕິບັດແບບບໍ່ຍືນຍົງ, ລວມທັງການຊົມໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ຫຼາຍເກີນໄປ, ແລະ ການສູນເສຍຄວາມຮູ້ພື້ນເມືອງ ແລະ ວິຖີການດໍາລົງຊີວິດທີ່ຍືນຍົງຢ່າງຮ່າຍແຮງ. ການສຶກສາອາດຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຈັດວາງ ແລະ ປ່ຽນແປງໃໝ່ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນທີ່ໄດ້ຮັບໃນທາງບວກ.

ພຶດຕິກຳຂອງມະນຸດໄດ້ນໍາໄປສູ່ບັນຫາທາງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ

ສາມສິ່ງຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ພົບຫຼາຍທີ່ສຸດຂອງພຶດຕິກຳມະນຸດທີ່ນໍາໄປສູ່ຄວາມເຊື່ອມໂຍງຂອງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປະຊາກອນສາດ, ວິຖີຊີວິດທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ. ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບປະຊາກອນສາດແມ່ນຄົນມີຈຳນວນຫຼາຍເກີນໄປຢູ່ໃນໂລກ: ປະຊາກອນຂອງໂລກແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນສາມເທົ່າລະຫວ່າງປີ 1950 ແລະ ປີ 2015, ແລະ ຄາດຄະເນວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນອີກພັນລ້ານພາຍໃນປີ 2030 ເຊິ່ງຈະມີເຖິງ 8.5 ພັນລ້ານຄົນ. ແນວຄວາມຄິດຂອງວິຖີຊີວິດທີ່ທັນສະໄໝແມ່ນສຸມໃສ່ການຊົມໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຕໍ່ຄົນທີ່ສູງໂດຍຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຕົວເມືອງ ແລະ ປະເທດທີ່ຮັ່ງມີ. ບັນດາປະເທດທີ່ມີມາດຕະຖານການດໍາລົງຊີວິດໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາແລະປະເທດເຫຼົ່ານີ້ປ່ອຍອາຍພິດຕໍ່ລະບົບນິເວດເກືອບສອງເທົ່າໃນສອງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ. ໃນປີ 2012, ປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຫຼາຍທີ່ສຸດໄດ້ມີການປ່ອຍອາຍພິດຕໍ່ລະບົບນິເວດແບບບໍ່ຍືນຍົງ. ຄຳອະທິບາຍຂອງພຶດຕິກຳສ່ວນບຸກຄົນສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ເປັນທັງແຫຼ່ງບັນຫາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການແກ້ໄຂທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ຕົວຢ່າງ: ນະໂຍບາຍທີ່ສົ່ງເສີມການນໍາມາໃຊ້ຄືນໃໝ່, ການນໍາໃຊ້ລົດຖີບ ແລະ ລົດປະຫຍັດນໍ້າມັນ.

ການຮຽນຮູ້ເປັນສິ່ງຈໍາເປັນເພື່ອເອົາຊະນະສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້

ການສຶກສາມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ. ການສຶກສາແມ່ນເປັນວິທີການທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດໂດຍສະເພາະຕໍ່ເດັກຍິງ ແລະ ແມ່ຍິງ ໃນການຈັດການກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງປະຊາກອນ, ການເພີ່ມຄວາມເປັນອິດສະຫຼະໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງໃນການຕັດສິນໃຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສົມບູນຂອງຮ່າງກາຍໃນໄລຍະເວລາຖີພາ. ການສຶກສາສາມາດປັບປຸງດໍາລົງຊີວິດໂດຍການເພີ່ມລາຍໄດ້ ແລະ ທັກສະຂອງຄົນທີ່ມີປະສິດທິພາບເພື່ອການປ່ຽນແປງເສດຖະກິດ ແລະ ລະບົບອາຫານ. ການສຶກສາ ສາມາດມີອິດທິພົນຕໍ່ພຶດຕິກຳທາງທຳມະຊາດແບບສ່ວນຕົວ ແລະ ແບບສ່ວນລວມໂດຍຜ່ານວິທີການຮຽນຮູ້ແບບຮ່ວມສະໄໝ, ຕັ້ງເດີມ ແລະ ຕະຫຼອດຊີວິດ.

“ ການວິເຄາະ 78 ຫຼັກສູດແຫ່ງຊາດສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ 55% ໃຊ້ຄຳສັບວ່າ ລະບົບນິເວດ ແລະ 47% ໃຊ້ຄຳວ່າ ການສຶກສາສະພາບແວດລ້ອມ

ວິທີການຮ່ວມສະໄໝ: ການຮຽນຮູ້ຜ່ານໂຮງຮຽນ

ໂຮງຮຽນຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າເຖິງບັນຫາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ປະເພດຂອງຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງລົງມືແກ້ໄຂ. ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສະພາບແວດລ້ອມແມ່ນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນຫຼັກສູດຂອງໂຮງຮຽນ. ການວິເຄາະຂອງ 78 ຫຼັກສູດແຫ່ງຊາດ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ 55% ໃຊ້ຄຳສັບວ່າ ລະບົບນິເວດ ແລະ 47% ໃຊ້ຄຳວ່າ ການສຶກສາສະພາບແວດລ້ອມ

ຮູບທີ່ 1

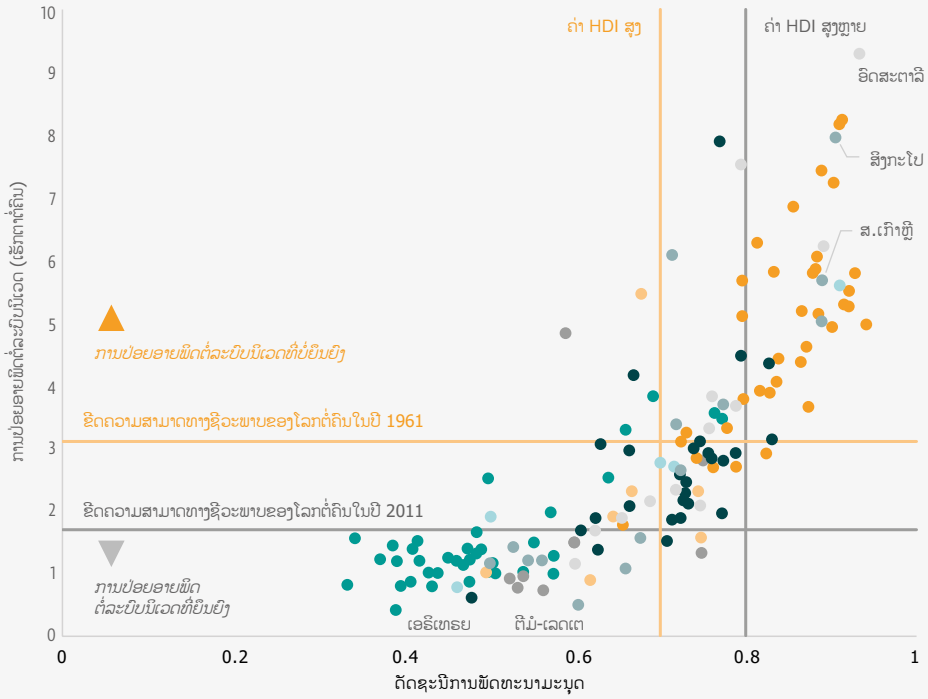
ລະດັບສູງຂອງການພັດທະນາມະນຸດໄດ້ຈາກລາຄາຂອງລະບົບນິເວດ
ການປ່ອຍອາຍພິດຕໍ່ລະບົບນິເວດສັງລວມໂດຍດັດຊະນີການພັດທະນາມະນຸດ, ເປັນແຕ່ລະປະເທດ, 2012

ການປ່ອຍອາຍພິດຕໍ່ລະບົບນິເວດໜ້ອຍກວ່າ 1.7 ເຮັກຕ້າຂອງເນື້ອທີ່ໂລກຕໍ່ຄົນ, ຄິດໄລ່ໂດຍຈຳນວນປະຊາກອນໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ພື້ນທີ່ທີ່ສາມາດທຳການຜະລິດ ແລະ ພື້ນທີ່ທາງທະເລ (ຂີດຄວາມສາມາດທາງຊີວະພາບ) ແມ່ນຍືນຍົງ; ແຜ່ນດິນສາມາດສະໜອງການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

ດັດຊະນີການພັດທະນາມະນຸດ (HDI, ໂດຍແຜນງານການພັດທະນາຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ) ວັດຈາກຄວາມສຳເລັດສະເລ່ຍດ້ານສຸຂະພາບ, ຄວາມຮູ້ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງການດຳລົງຊີວິດ. ການຈັດອັນດັບຄ່າ HDI 0.8 ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນສະແດງເຖິງການພັດທະນາມະນຸດສູງຫຼາຍ.

ຄ່າດັດຊະນີການພັດທະນາມະນຸດຂອງປະເທດສິງກະໂປ (0.91) ແມ່ນມີການເຊື່ອມໂຍງກັບການປ່ອຍອາຍພິດຕໍ່ລະບົບນິເວດຂະໜາດໃຫຍ່ຕໍ່ຄົນຕໍ່ປີ (7.97). ໝາຍຄວາມວ່າປະຊາຊົນໃນປະເທດສິງກະໂປເຖິງວ່າຈະມີການດຳລົງຊີວິດທີ່ດີ, ແຕ່ກໍຍັງມີຄວາມຕ້ອງການຊັບພະຍາກອນສູງ.

- ໂກກາຊຸສ ແລະ ອາຊີກາງ
- ອາຊີຕາເວັນອອກ ແລະ ອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້
- ເອີຣົບ ແລະ ອາເມລິກາເໜືອ
- ອາເມລິກາລາຕິນ ແລະ ຄາຣິບຽນ
- ອາຟຣິກາເໜືອ ແລະ ອາຊີຕາເວັນຕົກ
- ປາຟີຊິກ
- ອາຊີໃຕ້
- ອານຸພາກພື້ນຊາຮາຣາອາຟຣິກາ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທີມງານວິໄຈ ບົດລາຍງານ GEM ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຈາກ ເຄືອຂ່າຍການປ່ອຍອາຍພິດໃນໂລກ (2016)

ໃນປະເທດອິນເດຍ, ຍົກຕົວຢ່າງຕາມກິດລະບຽບຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ໜ່ວຍງານຂອງລັດຖະບານໄດ້ເລີ່ມສ້າງເນື້ອໃນຂອງການສຶກສາສະພາບແວດລ້ອມຢ່າງກວ້າງຂວາງແຕ່ປີ 2003, ເຊິ່ງມີຜົນຕໍ່ກັບນັກຮຽນຫຼາຍກວ່າ 300 ລ້ານຄົນ ໃນໂຮງຮຽນຈຳນວນ 1.3 ລ້ານແຫ່ງ ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການສຶກສາສະພາບແວດລ້ອມ.

ການສຶກສາສະພາບແວດລ້ອມສົ່ງເສີມວິຖີຊີວິດແບບຍືນຍົງ, ການຫຼຸດຜ່ອນສິ່ງເສດເຫຼືອ, ການນຳໃຊ້ພະລັງງານດີຂຶ້ນ, ການນຳໃຊ້ການຂົນສົ່ງສາທາລະນະເພີ່ມຂຶ້ນ, ສົ່ງເສີມນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະ ກິດຈະກຳດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ. ໃນປະເທດ ເອສໂຕເນຍ ແລະ ສະວີເດນ, ທີ່ມີການພັດທະນາແບບຍືນຍົງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນ, ນັກຮຽນຈະມີໂອກາດຫຼາຍກວ່ານັກຮຽນປະເທດອື່ນທີ່ບໍ່ມີເນື້ອໃນກ່ຽວກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຕອບຄຳຖາມທີ່ຖືກຕ້ອງໃນວິຊາວິທະຍາສາດສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການປະເມີນຜົນນັກຮຽນສາກົນໃນປີ 2006. ບາງໂຮງຮຽນໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວິທີການສອນທັງໝົດຂອງໂຮງຮຽນໃນການສຶກສາດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ. ການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບໂຮງຮຽນດັ່ງກ່າວຢູ່ປະເທດອັງກິດ (ສະຫະລາຊະອານາຈັກ) ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການປັບປຸງສຸຂະພາບ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນ, ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍອາຍພິດຕໍ່ລະບົບນິເວດຂອງໂຮງຮຽນ.

ວິທີການແບບດັ່ງເດີມ: ການຮຽນຮູ້ຜ່ານຊຸມຊົນ

ແບບດັ່ງເດີມ - ໂດຍສະເພາະຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ - ຄວາມຮູ້ໃນດ້ານຕ່າງໆເຊັ່ນ: ການກະສິກຳ, ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ການອານຸລັກ ໄດ້ມີບົດບາດສຳຄັນຕໍ່ກັບສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຍືນຍົງມາຫຼາຍສະຕະວັດ. ມີຫຼາຍໆຕົວຢ່າງຂອງຊຸມຊົນພື້ນເມືອງ ວິທີການບໍລິຫານຈັດການກັບທີ່ດິນແບບດັ່ງເດີມໄດ້ຖືກຍອມຮັບທົ່ວໂລກວ່າເປັນວິທີການທີ່ດີເລີດສຳລັບການອານຸລັກຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຊີວະນາໆພັນ ແລະ ການຮັກສາຂະບວນການຂອງລະບົບນິເວດ. ໃນປະເທດໂຄລໍເບຍ, ສະພາການຕັ້ງຖິ່ນຖານແບບຍືນຍົງຂອງອາເມຣິກາໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການປະຕິບັດແນວຄວາມຄິດແບບ ບຽງ ວິເວຍ (ການດຳລົງຊີວິດທີ່ດີ), ທີ່ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງການປະກອບສ່ວນຂອງຊຸມຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ, ຕົວຢ່າງ: ໂຄງການສ້າງສວນທຳມະຊາດໃນຕົວເມືອງ, ໜູ່ບ້ານພື້ນເມືອງແບບຍືນຍົງ ແລະ ສູນການສຶກສາແບບຍືນຍົງ.

ຄວາມຮູ້ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເຜົ່າພື້ນເມືອງໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເຮັດວຽກຂອງລະບົບນິເວດ, ລະບົບເຕືອນໄພພິບັດລ່ວງໜ້າ, ແລະ ການປັບຕົວ ແລະ ຄວາມທົນທານຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ລະບົບແນວຄິດລິເລີ່ມໃນເຂດຊົນນະບົດຂອງອາລາສກາໃນສະຫະລັດ, ບ່ອນທີ່ນັກຮຽນມີການພົວພັນກັບຜູ້ອາວຸໂສໃນເຜົ່າພື້ນເມືອງ, ນັ້ນແມ່ນຕົວຢ່າງຂອງໂຮງຮຽນໃນການຮຽນຮູ້ຈາກຄວາມຮູ້ເຜົ່າພື້ນເມືອງ. ການໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນໂຮງຮຽນເປັນພາສາທ້ອງຖິ່ນກໍ່ຍັງເປັນການປະກອບສ່ວນໃນການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ລະຫວ່າງຊັ້ນຄົນ.

ວິທີການ ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ: ການຮຽນຮູ້ໂດຍຜ່ານການເຮັດວຽກ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນ

ນອກຈາກ ການສຶກສາທີ່ເປັນທາງການ, ອົງການຈັດຕັ້ງລັດຖະບານ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງດ້ານສາສະໜາ, ອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ແລະ ກຸ່ມຊຸມຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງດ້ານແຮງງານ ແລະ ພາກສ່ວນເອກະຊົນ ທັງໝົດສາມາດຊ່ວຍໃນການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳຂອງບຸກຄົນ ແລະ ສ່ວນລວມ.

ຂະບວນການທີ່ສະໜັບສະໜູນໂດຍລັດຖະບານສາມາດປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບບັນຫາດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ, ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນເຖິງສາເຫດຂອງບັນຫາ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂທີ່ຄົນເຮົາສາມາດປະຕິບັດໄດ້. ໃນປີ 2015, ລັດຖະບານເອທິໂອເປຍ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານໄດ້ຈັດຂະບວນການປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ກັບສາທາລະນະໄລຍະ 2 ປີ ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອສົ່ງເສີມຜະລິດຕະພັນທີ່ໃຊ້ພະລັງງານແສງອາທິດ.

ຜູ້ນຳທາງດ້ານສາສະໜາ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ສັງຄົມ ສາມາດຊ່ວຍໃນການເຜີຍແຜ່ຄຳນິຍົມ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ. ຕົວຢ່າງ: ການສະໜັບສະໜູນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມໂດຍສົມເດັດພະສັນຕະປະປາ ຟຣານຊິດ, ພະດາໄລລາມະ ແລະ ສະມາຄົມມຸດສະລິມສຳລັບການປະຕິບັດດ້ານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກເປັນສູນກາງທີ່ສຳຄັນໃນການຮຽນຮູ້ສະພາບແວດລ້ອມ. ບັນດາບໍລິສັດໄດ້ມີແນວຄິດລິເລີ່ມໃນການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍອາຍພິດຕໍ່ລະບົບນິເວດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ສຶກສາໃຫ້ພະນັກງານ ແລະ ສາທາລະນະໃຫ້ຮູ້ຈັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ. ບົດສຳຫຼວດຂອງແຫຼ່ງຂ່າວເສດຖະສາດ ປີ 2008 ໄດ້ລາຍງານວ່າຜູ້ບໍລິຫານທົ່ວໂລກ ຫຼາຍກວ່າ 40% ຄິດວ່າບັນຫານີ້ສຳຄັນກັບບໍລິສັດຂອງພວກເຂົາເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຍືນຍົງທາງດ້ານທຸລະກິດ. ອົງການຈັດຕັ້ງທາງດ້ານແຮງງານກໍ່ມີການສົ່ງເສີມການປະຕິບັດແບບຍືນຍົງໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນດຽວກັນ.

ໂດຍຜ່ານຂະບວນການໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງສາທາລະນະ, ໂຄງການ, ການຮ່ວມມື ແລະ ພັນທະມິດສີຂຽວ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານໄດ້ມີບົດບາດສຳຄັນໃນການປຸກລະດົມການສະໜັບສະໜູນຂອງສາທາລະນະສຳລັບການອານຸລັກ. ກຸ່ມເວບໄຊໂຄສະນາ ເຊັ່ນ: Avaaz, ທີ່ມີສະມາຊິກປະມານ 44 ລ້ານຄົນ ໃນ 194 ປະເທດ, ຊ່ວຍໃນການປຸກຈິດສຳນຶກໃນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມກ່ຽວກັບແນວຄິດລິເລີ່ມເຊັ່ນ: ການໂຄສະນາ 2 ປີ ເພື່ອຫ້າມການຂ້າເຜິ້ງໂດຍໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້.

ການຮັບມືກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີວິທີການສອດແຊກເຂົ້າໃນການຮຽນຮູ້

ການສຶກສາຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມທົນທານໃຫ້ກັບຄົນເຮົາຕໍ່ຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບດິນຟ້າອາກາດ. ນອກຈາກນີ້ຍັງໄດ້ສົ່ງເສີມການສະໜັບສະໜູນສຳລັບການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະຕິບັດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ. ການຂະຫຍາຍການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາແມ່ນມີປະສິດທິພາບຕໍ່ກັບການຮັບມືກັບຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຫຼາຍກວ່າການລົງທຶນໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງເຊັ່ນ: ກຳແພງກັນທະເລ ແລະ ລະບົບຊົນລະປະທານ. ການສຶກສາໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນການເສຍຊີວິດຈາກໄພພິບັດ.

“ ຖ້າຂະບວນການທາງດ້ານການສຶກສາຢຸດສະຫຼັກ, ການເສຍຊີວິດຈາກໄພພິບັດໃນອະນາຄົດອາດຈະເພີ່ມຂຶ້ນ 20% ຕໍ່ ທົດສະວັດ ”

ການຄາດຄະເນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຖ້າຂະບວນການທາງດ້ານການສຶກສາຢຸດສະຫຼັກ, ການເສຍຊີວິດຈາກໄພພິບັດໃນອະນາຄົດອາດຈະເພີ່ມຂຶ້ນ 20% ຕໍ່ ທົດສະວັດ. ຊຸມຊົນຈະຕົກຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງສູງຈາກສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ໂດຍທົ່ວໄປໃນປະເທດທີ່ມີລະດັບການສຶກສາຕໍ່າ ແລະ ບໍ່ເທົ່າທຽມ.

ການສຶກສາສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຊຸມຊົນກຽມພ້ອມສຳລັບການຮັບມື ແລະ ປັບຕົວ ຕໍ່ກັບໄພພິບັດຈາກສະພາບດິນຟ້າອາກາດ. ບົດຮຽນຈາກ ຄົວບາ, ສາທາລະນະລັດໂດມິນິກັນ ແລະ ເຣຕີ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການຂາດແຄນທາງການສຶກສາ ແລະ ອັດຕາການຮູ້ໜັງສືຕໍ່າໄດ້ກົດກັນຄືນຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ກັບການແຈ້ງເຕືອນໄພພິບັດ. ໃນ ຟີລິບປິນ, ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບພະນັກງານການສຶກສາ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມມືອື່ນໆເພື່ອສິດສອນຊາວໜຸ່ມກ່ຽວກັບການປັບຕົວຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ທີ່ຊ່ວຍສ້າງຄວາມທົນທານໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ.

ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ

ໂລກຂອງເຮົາກຳລັງປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາ, ດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດ

ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດພຽງແຕ່ ຊື່, ຊື່, ຊື່ ແລະ ຜະລິດ ໂດຍປາສະຈາກຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ໂລກຂອງ ພວກເຮົາຕ້ອງການທີ່ຈະເຕີບໂຕໄປໃນທາງທີ່ລວມ ເອົາທຸກຄົນ ແລະ ບໍ່ທຳລາຍໂລກສຳລັບຄົນລຸ້ນຕໍ່ໄປ

ໝາຍຄວາມວ່າການຮຽນຮູ້ເອົາທັກສະອັນໃໝ່ ແລະ ສືບຕໍ່ຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດຂອງພວກເຮົາ

ຕົວຢ່າງ: ຊາວກະສິກອນສາມາດຮຽນ ຮູ້ວິທີການທີ່ຈະຂະຫຍາຍຜົນຜະລິດ ແລະ ຂະຫຍາຍໄປໃນທິດທາງທີ່ບໍ່ທຳລາຍສິ່ງແວດລ້ອມ

ສຸມໃສ່ການສຶກສາ ສາມາດຊ່ວຍຄົນເຮົາ - ຊຶ່ງໃນນີ້ ໝາຍເຖິງໝົດທຸກຄົນ! ຖ້າມີການສຶກສາເພີ່ມ ຂຶ້ນ ຄົນເຮົາກໍ່ມີລາຍຮັບເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດ ຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ

ແຕ່ການສຶກສາຈຳເປັນຕ້ອງພັດທະນາໃຫ້ດີຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ, ຄອມພິວເຕີເຮັດໄດ້ຫຼາຍຢ່າງໃນຕອນນີ້, ສະນັ້ນນັກຮຽນ ຈຳເປັນຕ້ອງມີທັກສະທີ່ສູງຂຶ້ນ, ແລະ ທັກສະເຫຼົ່ານັ້ນ ຕ້ອງແທດເໝາະກັບການປ່ຽນແປງໂລກໃນການ ປະກອບວຽກງານ

ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ: ເສດຖະກິດແບບທົ່ວເຖິງ ແລະ ຍືນຍົງ

ເສດຖະກິດໂລກຈຳເປັນຕ້ອງຫັນປ່ຽນໃຫ້ເປັນມິດກັບສະພາບແວດລ້ອມແບບທົ່ວເຖິງ ແລະ ຍືນຍົງ ຖ້າຫາກວ່າລະ ປີ 2030 ປະສົບຜົນສຳເລັດ. ການສຶກສາຈະມີບົດບາດທີ່ສຳຄັນໃນການປ່ຽນແປງນີ້.

ການສຶກສາ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດແມ່ນຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດໃຫ້ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິໂພກມີຄວາມຍືນຍົງ, ສະໜອງທັກສະສຳລັບການສ້າງອຸດສາຫະກຳສີຂຽວ ແລະ ປັບທິດທາງຂອງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າໄປສູ່ນະວັດຕະກຳສີຂຽວ. ສິ່ງນັ້ນຍັງມີສ່ວນຕໍ່ການປ່ຽນແປງໃນຂະແໜງເສດຖະກິດທີ່ສຳຄັນ, ເຊັ່ນ: ການກະສິກຳ, ເຊິ່ງລວມທັງປະເທດຮັ່ງມີ ແລະ ປະເທດທຸກຍາກ.

ເຊັ່ນດຽວກັບເສດຖະກິດຈຳເປັນຕ້ອງຫັນໄປໃນທິດຍືນຍົງ, ສະນັ້ນມັນຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມທົ່ວເຖິງຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ຫຼຸດຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມລົງ. ການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບສາມາດນຳໄປສູ່ຈຸດປະສົງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້. ກຳລັງແຮງງານທີ່ມີການສຶກສາທີ່ດີແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດແບບທົ່ວເຖິງ ໂດຍສຸມໃສ່ໃນດ້ານສະຫວັດດີການມະນຸດ. ການສຶກສາຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກໂດຍການເພີ່ມໂອກາດຂອງການຊອກຫາວຽກເຮັດງານທຳທີ່ມີກຽດ ແລະ ມີລາຍຮັບທີ່ພຽງພໍ, ແລະ ຊ່ວຍປົດຊ່ອງຫວ່າງຂອງຄ່າຈ້າງທີ່ເນື່ອງມາຈາກບົດບາດຍິງຊາຍ, ສະຖານະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ພື້ນຖານອື່ນໆຂອງການແບ່ງແຍກ.

ຄວາມເປັນສີຂຽວຂອງອຸດສາຫະກຳ ຈະເພີ່ມຄວາມຕ້ອງການສຳລັບທັກສະ

ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງຄວາມເປັນສີຂຽວ ໝາຍເຖິງການສ້າງອຸດສາຫະກຳສີຂຽວ ແລະ ຄວາມເປັນສີຂຽວທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ. ອຸດສາຫະກຳສີຂຽວແມ່ນພ້ອມທີ່ຈະຈ້າງແຮງງານຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ຄາດວ່າຈະຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທົດແທນອາດຈະກວມເອົາເກືອບເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງການເພີ່ມຂຶ້ນທັງໝົດໃນການຜະລິດກະແສໄຟຟ້າໃນທົ່ວໂລກ ລະຫວ່າງປີ 2015 ແລະ 2040, ມີການຂະຫຍາຍໂຕໂດຍສະເພາະໃນ ສ.ປ ຈີນ, ອິນເດຍ, ອາເມລິກາລາຕິນ ແລະ ອາຟຣິກາ.

ການສ້າງອຸດສາຫະກຳສີຂຽວຕ້ອງໄດ້ອາໄສແຮງງານທີ່ມີທັກສະສູງໂດຍມີການສຶກສາວິຊາສະເພາະ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມຂັ້ນສູງ; ບັນດາອຸດສາຫະກຳສີຂຽວທີ່ມີຢູ່ແລ້ວຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ມີການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມຕໍ່ເນື່ອງໃຫ້ກັບແຮງງານທີ່ມີທັກສະຊັ້ນຕໍ່າ ແລະ ຊັ້ນກາງ, ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໜ້າວຽກ. ຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍ ແລະ ນັກການສຶກສາໄດ້ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍໃນການກຳນົດທັກສະທີ່ຈະສອນ, ເຊັ່ນດຽວກັບເສດຖະກິດທີ່ມີຄວາມປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາ.

ຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຂອງຄວາມເປັນສີຂຽວຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເພີ່ມການລົງທຶນເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ສຳລັບລະບົບການສຶກສາຊັ້ນສູງເພື່ອສະໜອງຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະທີ່ຊຳນານໃຫ້ກັບຄົນຢ່າງພຽງພໍໃນຂະແໜງການຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ຫຼັກສູດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຫຼັກສູດວິຊາສະເພາະແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ, ຄຽງຄູ່ກັບຫຼັກສູດການຮ່ວມມືໃນທົ່ວຂົງເຂດ. ອົງການພະລັງງານສາກົນຄາດຄະເນວ່າລັດຖະບານຈຳເປັນຕ້ອງເພີ່ມການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາດ້ານພະລັງງານ ຫ້າເທົ່າໃນທຸກໆປີເພື່ອໃຫ້ບັນລຸການປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາເພື່ອການປ່ອຍອາຍາກາບອນໃນລະດັບຕໍ່າ.

ການສຶກສາສາມາດຊ່ວຍໃນການຫັນປ່ຽນທາງດ້ານກະສິກຳ

ການກະສິກຳໃນທົ່ວໂລກໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບສິ່ງທ້າທາຍແບບບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນໃນໄລຍະ ປີ 2015-2030. ມັນແມ່ນໜຶ່ງໃນຂະແໜງການເສດຖະກິດທີ່ຖືກກະທົບໂດຍກົງຫຼາຍທີ່ສຸດຍ້ອນການເສື່ອມໂຊມຂອງສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເປັນຂະແໜງການທີ່ຮັບຜົນຊອບໜຶ່ງໃນສາມຂອງການປ່ອຍອາຍາພິດເຮືອນແກ້ວ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງປະຊາກອນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການເພີ່ມຂຶ້ນແບບຍືນຍົງໃນການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ການແຈກຢາຍສະບຽງອາຫານໃຫ້ມີຄວາມເປັນທຳເພີ່ມຂຶ້ນ.

“ ແຜນງານການຮູ້ໜັງສື ແລະ ການສົ່ງເສີມດ້ານກະສິກຳສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຊາວກະສິກອນເພີ່ມຜົນຜະລິດສູງເຖິງ 12% ”

ການສຶກສາເປັນສິ່ງສຳຄັນສຳລັບການຜະລິດສະບຽງອາຫານແບບຍືນຍົງ. ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ຊັ້ນມັດທະຍົມໄດ້ໃຫ້ທັກສະພື້ນຖານໃນການເປັນຊາວກະສິກອນໃນອະນາຄົດເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄວາມຮູ້ທີ່ສຳຄັນກ່ຽວກັບສິ່ງທ້າທາຍດ້ານຄວາມຍືນຍົງໃນການກະສິກຳ. ບັນດານະໂຍບາຍກ່ຽວກັບທັກສະ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບໄດ້ນຳໄປສູ່ການຫຼຸດຊ່ອງຫວ່າງລະຫວ່າງ ຊາວກະສິກອນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່. ແຜນງານການຮູ້ໜັງສື ແລະ ການສົ່ງເສີມດ້ານກະສິກຳສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຊາວກະສິກອນເພີ່ມຜົນຜະລິດ. ການຄົ້ນຄວ້າດ້ານກະສິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາຊັ້ນສູງຈະຊ່ວຍການສ້າງນະວັດຕະກຳທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມຍືນຍົງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ແຕ່ຫຼາຍປະເທດ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນໄດ້ຍຸດຕິ ຫຼື ຫຼຸດການລົງທຶນໃນການຄົ້ນຄວ້າດັ່ງກ່າວນີ້. ໂດຍສະເພາະ, ສ່ວນແບ່ງຂອງເຂດອານຸພາກພື້ນຊາຮາຣາອາຟຣິກາໃນການໃຊ້ຈ່າຍທົ່ວໂລກກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າດ້ານກະສິກຳສາທາລະນະໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກ 10% ໃນປີ 1960 ເຫຼືອ 6% ໃນປີ 2009.

ການສຶກສາ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດປະກອບສ່ວນໃນການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນໄລຍະຍາວ

ລະດັບຂອງການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ແລະ ມັດທະຍົມສຶກສາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນນຳໄປສູ່ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນໄລຍະຍາວ. ລະດັບທຳອິດຂອງຄວາມສຳເລັດດ້ານການສຶກສາໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຄວາມແຕກຕ່າງໃນອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວລະຫວ່າງຂົງເຂດອາຊີຕາເວັນອອກ ແລະ ເຂດອານຸພາກພື້ນຊາຮາຣາອາຟຣິກາ ລະຫວ່າງປີ 1965 ຫາ 2010. ການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ແຮງງານທີ່ມີທັກສະສູງ ສົ່ງເສີມຜົນປະໂຫຍດໃນການຜະລິດ ແລະ ປ່ຽນແປງເຕັກໂນໂລຊີ. ຄວາມແຕກຕ່າງໃນດ້ານຄຸນນະພາບຂອງລະບົບການສຶກສາຊ່ວຍອະທິບາຍວ່າອາຊີຕາເວັນອອກ 'ມະຫັດສະຈັນ' ໃນການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການສູນເສຍທິດສະວັດ ຂອງອາເມລິກາລາຕິນ. ສຳລັບບັນດາປະເທດທີ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ການລົງທຶນໃສ່ຄຸນນະພາບໃນການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ. ນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງໂດຍສະເພາະໃນເຂດອານຸພາກພື້ນຊາຮາຣາອາຟຣິກາ, ບ່ອນທີ່ມີອັດຕາການເຂົ້າຮຽນລວມໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງມີພຽງ 8% ໃນປີ 2014.

“ ພາຍໃນປີ 2020, ໂລກຈະມີຈຳນວນແຮງງານທີ່ມີລະດັບການສຶກສາຊັ້ນສູງໜ້ອຍກວ່າຄວາມຕ້ອງການເຖິງ 40 ລ້ານຄົນ ”

ຖ້າວ່າການສຶກສາແມ່ນເພື່ອສືບຕໍ່ຂັບເຄື່ອນການຂະຫຍາຍຕົວ, ການສຶກສາຕ້ອງກ້າວໄປໃຫ້ທັນກັບໂລກທີ່ມີການປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາໃນການເຮັດວຽກ. ເຕັກໂນໂລຊີ ບໍ່ພຽງແຕ່ເພີ່ມຄວາມຕ້ອງການສຳລັບແຮງງານທີ່ມີທັກສະສູງ ແຕ່ຍັງຫຼຸດຄວາມຕ້ອງການສຳລັບໜ້າວຽກທີ່ມີທັກສະລະດັບກາງ, ເຊັ່ນ: ວຽກຫ້ອງການທົ່ວໄປ (ສະໝຽນ) ແລະ ພະນັກງານຂາຍ ແລະ ຜູ້ຄວບຄຸມເຄື່ອງຈັກ, ເຊິ່ງເປັນໜ້າວຽກທີ່ງ່າຍດາຍຫຼາຍ. ເລື່ອງນີ້ສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄົນເປັນລ້ານໃນອະນາຄົດ: ໃນປີ 2015, ການປະກອບອາຊີບໃນທັກສະລະດັບກາງ ແມ່ນໜ້ອຍກວ່າສອງໃນສາມຂອງການຈ້າງງານທັງໝົດ.

ຫຼັກຖານຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າລະບົບການສຶກສາສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນບໍ່ໄປຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ. ພາຍໃນປີ 2020, ໂລກຈະມີຈຳນວນແຮງງານທີ່ມີລະດັບການສຶກສາຊັ້ນສູງໜ້ອຍກວ່າຄວາມຕ້ອງການເຖິງ 40 ລ້ານຄົນ ແລະ ຈະມີແຮງງານທີ່ມີລະດັບການສຶກສາຕໍ່າກວ່ານັ້ນເກີນຄວາມຕ້ອງການເຖິງ 95 ລ້ານຄົນ.

ທັກສະ ແລະ ຄວາມສາມາດຖືກສົ່ງເສີມໂດຍທົ່ວໄປ, ການສຶກສາຄົບຊຸດ-ແນວຄິດວິເຄາະ, ການແກ້ໄຂບັນຫາ, ການເຮັດວຽກເປັນໝູ່ຄະນະ ແລະ ໂຄງການ, ແລະ ການຮູ້ໜັງສືຖາວອນ, ທັກສະໃນການສື່ສານ ແລະ ການນຳສະເໜີ - ແມ່ນມີທ່າທີວ່າຍັງມີຄ່ານິຍົມໃນຕະຫຼາດແຮງງານ. ການຮັບຊ່ວງຂອງທັກສະທີ່ສາມາດຖ່າຍທອດ ແລະ ທັກສະພື້ນຖານຈຶ່ງເປັນສິ່ງສຳຄັນຫຼາຍທີ່ສຸດສຳລັບການຈ້າງງານໃນອະນາຄົດ. ສິ່ງທ້າທາຍສຳລັບລະບົບການສຶກສາແມ່ນຈະຖ່າຍທອດແນວໃດໃຫ້ກັບນັກຮຽນເພື່ອໃຫ້ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດ.

ການສຶກສາສາມາດສະໜັບສະໜູນ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງສັງຄົມ

ການສຶກສາເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນການຮັບປະກັນວ່າການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດນັ້ນຍືນຍົງ ແລະ ຈະບໍ່ປະຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໄວ້ທາງຫຼັງ. ການສຶກສາຂັບເຄື່ອນການຂະຫຍາຍຕົວ, ຊ່ວຍເພີ່ມລາຍຮັບຂອງຜູ້ທຸກຍາກທີ່ສຸດ ແລະ ຖ້າມີການແຈກຢາຍຢ່າງເປັນທຳ, ຈະຫຼຸດຊ່ອງຫວ່າງຄວາມບໍ່ເປັນທຳ. ຖ້າສະມາຊິກປັດຈຸບັນ 10 ປະເທດ ຂອງສະຫະພາບເອີຣົບບັນລຸຄາດໝາຍປີ 2020 ເພື່ອລົບລ້າງການອອກໂຮງຮຽນ ແລະ ການເພີ່ມການເຂົ້າຮຽນຊັ້ນສູງ, ຈະສາມາດຫຼຸດຈຳນວນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຈາກຄວາມທຸກຍາກໄດ້ 3.7 ລ້ານຄົນ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການເພີ່ມການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ທັກສະກໍຍັງບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຈະສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບໃນສັງຄົມໄດ້ສະເໝີໄປ. ຄຽງຄູ່ກັບຄວາມພະຍາຍາມໃນການຂະຫຍາຍການສຶກສາໃຫ້ເປັນທຳ, ລັດຖະບານຈຳເປັນຕ້ອງສຸມໃສ່ນະໂຍບາຍການແບ່ງປັນຄົນທາງດ້ານສັງຄົມເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ມີທ່າອ່ຽງກັບຄືນຕໍ່ການຂະຫຍາຍຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມດ້ານລາຍຮັບພາຍໃນປະເທດ.

ການສຶກສາປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ

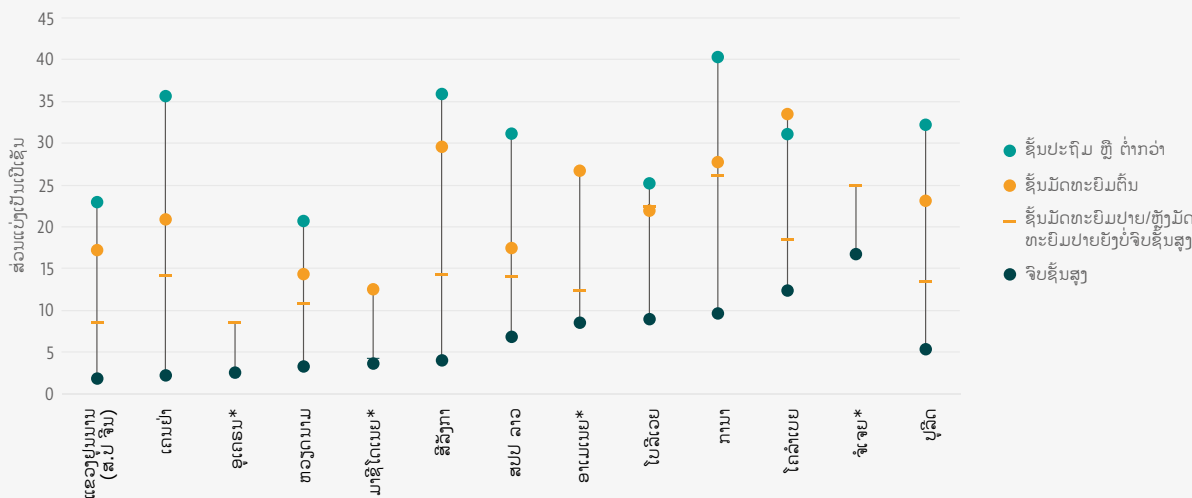
ອັດຕາການວ່າງງານແມ່ນຫຼຸດລົງໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີການສຶກສາສູງ, ໂດຍສະເພາະໃນປະເທດທີ່ຮັ່ງມີ. ໃນອົງການຈັດຕັ້ງສຳລັບການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການພັດທະນາ (OECD) ມີພຽງ 55% ຂອງຜູ້ໃຫຍ່ໃນເກນອາຍຸ 25-64 ທີ່ມີການສຶກສາຕໍ່າກວ່າຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍຖືກຈ້າງງານໃນປີ 2013, ເມື່ອທຽບໃສ່ກຸ່ມຄົນໃນເກນອາຍຸດຽວກັນທີ່ມີການສຶກສາຢູ່ໃນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ ຫຼື ຍັງບໍ່ຈົບຊັ້ນສູງມີ 73% ແລະ 83% ສຳລັບກຸ່ມທີ່ຈົບຊັ້ນສູງ. ໃນບັນດາປະເທດທີ່ທຸກຍາກ, ສາຍພົວພັນນີ້ມັກຈະອ່ອນຕົວລົງ ໃນບັນດາຊາວໜຸ່ມ, ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຕ້ອງການສຳລັບ ສີມິແຮງງານທີ່ມີທັກສະແມ່ນຕໍ່າກວ່າການສົມທຽບ ແລະ ລະບົບການສຶກສານັ້ນແມ່ນບໍ່ໄດ້ກຽມພ້ອມໃຫ້ນັກຮຽນໃນທັກສະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນກັນທາງດ້ານການສຶກສາສາມາດຊ່ວຍເພີ່ມການເຂົ້າເຖິງວຽກງານທີ່ດີໃນບັນດາກຸ່ມຜູ້ທີ່ດ້ອຍໂອກາດ. ບົດວິໄຈສຳລັບບົດລາຍງານ GEM 2016 ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຖ້າແຮງງານມາຈາກພື້ນຖານສັງຄົມທີ່ມີໂອກາດ ແລະ ດ້ອຍໂອກາດ ມີການສຶກສາສະເໝີພາບກັນ, ຄວາມແຕກໂຕນໃນການເຮັດວຽກກ່ຽວກັບຄວາມທຸກຍາກຈະສາມາດຫຼຸດລົງເຖິງ 39%.

ການສຶກສາແມ່ນພົວພັນຢ່າງຈະແຈ້ງກັບລາຍໄດ້ - ໃນ 139 ປະເທດ, ອັດຕາຂອງຜົນຕອບແທນເພີ່ມ ຂຶ້ນຕໍ່ປີຂອງການສຶກສາແມ່ນ 9.7%. ອັດຕາຂອງຜົນຕອບແທນແມ່ນສູງທີ່ສຸດໃນປະເທດທີ່ທຸກຍາກທີ່ຂາດ ແຄນແຮງງານທີ່ມີທັກສະ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຈາກຄວາມສຳເລັດທາງການສຶກສາທີ່ສູງ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ການລົງທຶນດ້ານການສຶກສາຕ້ອງມາພ້ອມກັບນະໂຍບາຍ ດ້ານເສດຖະກິດເພື່ອເພີ່ມທະວີຄວາມຕ້ອງການສຳລັບສີມິແຮງງານທີ່ມີທັກສະ.

ຮູບທີ 2:

ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລະດັບການສຶກສາແມ່ນກ່ຽວພັນກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກໃນການເຮັດວຽກ
ຄວາມທຸກຍາກໃນການເຮັດວຽກ (ຫຼຸດ 50% ຂອງລາຍໄດ້ສະເລ່ຍປະຈຳອາທິດ) ໂດຍລະດັບການສຶກສາໃນ 12 ປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ແລະ ລາຍຮັບປານກາງ.

*ລະດັບຂອງການສຶກສາຖືກຍົກເວັ້ນເນື່ອງຈາກຈຳນວນຂອງຂໍ້ມູນຕໍ່າ
 ໝາຍເຫດ: ຕົວຢ່າງແມ່ນສຳລັບພື້ນທີ່ຕົວເມືອງ. ຈຳກັດເອົາຕົວຢ່າງສະເພາະແຮງງານເຕັມເວລາ (ຢ່າງໜ້ອຍ 30 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດ) ຕານອາຍຸ 15-64 ປີ.
 ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການຄຳນວນຂອງທີມງານບົດລາຍງານ GEM ໂດຍອີງໃສ່ແບບສຳຫຼວດການປະເມີນທັກສະຂອງທະນາຄານໂລກ (2012-2013)

ໃນຂະນະທີ່ການເຕີບໂຕຂອງສີຂຽວໄດ້ສະໜອງໂອກາດທີ່ຫຼາກຫຼາຍສຳລັບການຂະຫຍາຍການຈ້າງງານ, ການເສຍວຽກງານແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ຫຼີກຫຼ່ຽງບໍ່ໄດ້ເມື່ອອຸດສາຫະກຳທີ່ບໍ່ຍືນຍົງຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມໄດ້ປິດລົງ. ນະໂຍບາຍເປີດກວ້າງໃຫ້ແກ່ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດແມ່ນຈຳເປັນຕ້ອງສົ່ງເສີມແຜນງານການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອເປີດໂອກາດໃຫ້ແຮງງານໄດ້ປ່ຽນໜ້າວຽກໃໝ່.

ຊາຍໜຸ່ມຍືນຍົງໃນສວນປູກມັນຕົ້ນທີ່ມີການປູກແບບການນຳໃຊ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃນເມືອງ ບຸໂກຖ, ສາທາລະນະລັດອາຟຣິກາກາງ.

ຄົນ

ໃນບາງດ້ານພວກເຮົາມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ, ແຕ່ໃນອີກບາງດ້ານພວກເຮົາແມ່ນມີຄືກັນ: ພວກເຮົາທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ຕ້ອງການໄດ້ຮັບການປົນປົວຢ່າງມີກຽດ ແລະສັກສີ, ເພື່ອໃຫ້ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ ແລະປອດໄພ.

ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການທີ່ຈະສອນເດັກນ້ອຍ, ພວກເຂົາ ຈຳເປັນຕ້ອງມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ແລະ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ທ່ານຕ້ອງຮູ້ຈັກວິທີການເບິ່ງແຍງໂຕເອງ.

ໜ້າເສຍດາຍຜູ້ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການສຶກສາຫຼາຍທີ່ສຸດ ມັກຈະຖືກປະຕິເສດໃນການເຂົ້າເຖິງ.

ແລະ ໃນສິດທິພື້ນຖານດ້ານອື່ນໆເຊັ່ນດຽວກັນ!

ຄວາມສະເໝີພາບຍິ່ງ-ຊາຍກໍຍັງເປັນບັນຫາໃຫຍ່ເຊັ່ນດຽວກັນ. ຄິດເບິ່ງວ່າມີຜູ້ນຳເພດຍິງຢູ່ໃນການເມືອງ ແລະ ທຸລະກິດໜ້ອຍຊ້ຳໃດ! ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ, ແມ້ແຕ່ຢູ່ໃນເຮືອນ, ກໍເກີດຂຶ້ນໃນທຸກໆມື້

ແຕ່ການໃຫ້ຄວາມຮັບແກ່ເພດຍິງຈະຊ່ວຍໃນການຕໍ່ສູ້ກັບການຕັດສິນທີ່ບໍ່ເປັນທຳກຽວກັບສິ່ງທີ່ເພດຍິງສາມາດເຮັດໄດ້ ແລະ ຄວນປະຕິບັດ, ແລະໃຫ້ໂອກາດທີ່ດີກວ່າ ໃນການມີສ່ວນຮ່ວມທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ມີວຽກເຮັດງານທຳທີ່ດີ

ການໃຫ້ການສຶກສາແກ່ເພດຍິງຍັງຊ່ວຍປັບປຸງດ້ານສຸຂະພາບຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄອບຄົວ.

ເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການທີ່ຈະຢຸດຕິການຈຳແນກ

ຄືນ: ການພັດທະນາສັງຄົມຢ່າງທົ່ວເຖິງ

ການພັດທະນາສັງຄົມນຳໄປສູ່ການປັບປຸງຄວາມເປັນຢູ່ທີ່ດີຂອງມະນຸດ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຢູ່ຮ່ວມກັນໄດ້ແບບປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ຍຸດຕິທຳ. ການສຶກສາແມ່ນເຄື່ອງມືທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ເປັນກະແຈທີ່ສຳຄັນຂອງການພັດທະນາສັງຄົມ. ເປັນສູນກາງຂອງການຮັບປະກັນວ່າຄົນເຮົາສາມາດມີສຸຂະພາບດີໃນດຳລົງຊີວິດ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງລູກຫຼານ. ສາມາດສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໂດຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ປະຊາກອນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເດັກຍິງ ແລະ ແມ່ຍິງ.

ການສຶກສາແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະແໜງການອື່ນ, ເຊັ່ນດຽວກັບ ສຸຂະພາບ, ໂພສະນາການ, ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແລະ ພະລັງງານ ແມ່ນສູນກາງໃນການສຶກສາ. ສຸຂະພາບຂອງເດັກແມ່ນເປັນຕົວຕັດສິນຄວາມສາມາດໃນການຮຽນຮູ້ຂອງພວກເຂົາ, ໂຄງສ້າງພື້ນຖານດ້ານສຸຂະພາບສາມາດນຳໃຊ້ໃນການສົ່ງຕໍ່ການສຶກສາ, ແລະ ຄູ່ທີ່ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງແມ່ນຈຳເປັນໃນການເຮັດວຽກຂອງຂະແໜງການສຶກສາ.

ໃນທີ່ສຸດ, ວິທີການແບບອົງລວມໃນການພັດທະນາມະນຸດແມ່ນຈຳເປັນເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍຂອງຄວາມທຸກຍາກຫຼາກຫຼາຍຮູບແບບ.

ການພັດທະນາສັງຄົມຢ່າງທົ່ວເຖິງເປັນສິ່ງສຳຄັນຕໍ່ກັບອະນາຄົດທີ່ຍືນຍົງສຳລັບທຸກຄົນ

ການພັດທະນາສັງຄົມຢ່າງທົ່ວເຖິງໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຂໍ້ກຳນົດຂອງສາກົນໃນການບໍລິການທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນ: ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ນ້ຳ, ສຸຂະອະນາໄມ, ພະລັງງານ, ທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ການຂົນສົ່ງ, ເຊິ່ງຢູ່ໄກຈາກປັດຈຸບັນ. ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຄືບໜ້າ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍທີ່ສຳຄັນແມ່ນຍັງເປັນບັນຫາໃນຫຼາຍປະເທດ - ຕົວຢ່າງ, ເພດຍິງເຮັດວຽກຢ່າງໜ້ອຍສອງທ້າຍຍັງບໍ່ໄດ້ຄ່າຈ້າງເທົ່າກັບເພດຊາຍ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເຮັດວຽກຢູ່ນອກລະບົບ.

“ ເພດຍິງເຮັດວຽກຢ່າງໜ້ອຍສອງທ້າຍຍັງບໍ່ໄດ້ຄ່າຈ້າງ ເທົ່າກັບເພດຊາຍ ”

ການພັດທະນາສັງຄົມຢ່າງທົ່ວເຖິງ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຕັ້ງໜັ້ນແກ້ໄຂຄວາມດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ການຈຳແນກຕໍ່ເພດຍິງ, ຄົນພິການ, ປະຊາກອນຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ພາສາຂອງຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ, ຜູ້ອົບພະຍົບແລະການເຄື່ອນຍ້າຍປະຊາກອນ, ບັນດາກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງອື່ນໆ. ເພື່ອປ່ຽນແປງມາດຕະຖານຂອງການຈຳແນກ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍ, ການສຶກສາ ແລະ ຄວາມຮູ້ ທີ່ສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການປັບປຸງເພື່ອສົ່ງຜົນຕໍ່ຄ່ານິຍົມ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິ.

ຫຼາຍກຸ່ມແມ່ນຍັງດ້ອຍໂອກາດໃນດ້ານການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ ແລະ ຄຸນນະພາບ, ລວມທັງ ເຊື້ອຊາດ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ພາສາຂອງຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ, ຄົນພິການ, ຄົນລ້ຽງສັດ, ຄົນທີ່ອາໄສໃນຊຸມຊົນແອອັດ, ເດັກນ້ອຍທີ່ຕິດ HIV, ເດັກທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ເດັກກຳພ້າ. ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານລາຍຮັບ, ທີ່ຕັ້ງ, ບັນຊີຊົນເຜົ່າ ແລະ ບົດບາດຍິງ-ຊາຍສຳລັບຮູບແບບຂອງຄວາມດ້ອຍໂອກາດທາງການສຶກສາພາຍໃນປະເທດ. ຄວາມທຸກຍາກແມ່ນເປັນອຸປະສັກທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ການສຶກສາ. ບັນດາຄົນທີ່ມີເກນອາຍຸ ແຕ່ 20-24 ປີ ໃນ 101 ປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ແລະ ລາຍຮັບປານກາງ, ປະເທດທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດມີ ປີການສຶກສາສະເລ່ຍໜ້ອຍກວ່າປະເທດທີ່ຮັ່ງມີທີ່ສຸດ 5 ປີ; ຊ່ອງຫວ່າງ ແມ່ນ 2.6 ປີ ລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ, ແລະ 1.1 ປີ ລະຫວ່າງເພດຍິງແລະເພດຊາຍ.

ປັດໄຈເຫຼົ່ານີ້ມັກຈະຊ້າຊ້ອນກັນ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ແມ່ຍິງທີ່ທຸກຍາກ, ພື້ນຖານເປັນຄົນຊົນເຜົ່າ ຫຼື ດ້ອຍໂອກາດມັກຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງຫຼາຍກວ່າເພດຊາຍທີ່ມີພື້ນຖານດຽວກັນ. ໃນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງບັນດາປະເທດ, ເພດຍິງຊົນນະບົດທີ່ທຸກຍາກສາມາດຮູ້ໜັງສືຂັ້ນພື້ນຖານໜ້ອຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ. ໃນບັນດາປະເທດເຊັ່ນ: ອັຟການິສະຖານ, ເບນິນ, ຊາດ, ເອທິໂອເປຍ, ກີນີ, ປາກິສຖານ ແລະ ຊູດານໃຕ້, ບ່ອນທີ່ມີການຈຳແນກທີ່ຮຸນແຮງ, ຍິງໜຸ່ມທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດໄດ້ເຂົ້າຮຽນໜ້ອຍກວ່າໜຶ່ງປີຂອງການສຶກສາ.

ການສຶກສາປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບຂອງການພັດທະນາສັງຄົມ

ການສຶກສາສາມາດປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບຂອງການພັດທະນາສັງຄົມໃນທຸກລະດັບຂອງຂອບເຂດ, ໂດຍສະເພາະ ສຸຂະພາບ ແລະ ສະຖານະພາບຂອງເພດຍິງ. ມັນໄດ້ສະໜອງຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະ ສະເພາະທາງດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ໂພສະນາການ, ການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳໄປໃນທິດທາງປັບປຸງເງື່ອນໄຂທາງການແພດ. ໃນປະເທດອິນເດຍ, ອິນໂດເນເຊຍ, ປາຣາໂກວ ແລະ ສາທາລະນະລັດທານຊານເນຍ, ຜູ້ທຸກຍາກ, ຄົນເຈັບທີ່ມີການສຶກສາ ໜ້ອຍແມ່ນສາມາດເຂົ້າເຖິງແພດທີ່ຊ່ຽວຊານໄດ້ໜ້ອຍ.

ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນໂຮງຮຽນ, ເຊັ່ນ: ການໂຄສະນາທາງດ້ານອາຫານ ແລະ ສຸຂະພາບ, ສາມາດສົ່ງຜົນໄດ້ໃນ ທັນທີທາງດ້ານສຸຂະພາບ. ກົງກັນຂ້າມ, ການສະໜອງອາຫານໃນໂຮງຮຽນອາດຈະຊ່ວຍເພີ່ມການເຂົ້າຮຽນ. ໃນເຂດຊົນນະບົດທາງພາກເໜືອຂອງ ເບີກິນາ ຟາໂຊ, ການສະໜອງອາຫານທ່ຽງໃນໂຮງຮຽນທຸກມື້ ແລະ ການສ່ວນແບ່ງເອົາກັບບ້ານສາມາດເພີ່ມການເຂົ້າຮຽນຂອງເພດຍິງໄດ້ເຖິງ ຫ້າ ຫາ ຫົກ ເປີເຊັນ ຫຼັງຈາກໜຶ່ງປີ;

ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນໂຮງຮຽນສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ນຳໄປສູ່ການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳ. ນ້ຳ, ສຸຂາພິບານ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມມີສ່ວນໃນການປັບປຸງສຸຂະພາບ ແລະ ເສດຖະກິດ ແລະ ຄວາມເທົ່າທຽມລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ. ໃນປະເທດ ຟິນແລນ, ອາຫານໃນໂຮງຮຽນແມ່ນຖືກເບິ່ງວ່າເປັນການລົງທຶນໃນການສຶກສາ ແລະ ເປັນວິທີການໜຶ່ງທີ່ສິດສອນພຶດຕິກຳໃນການກິນອາຫານມາແຕ່ດົນນານ ແລະ ສົ່ງເສີມຈິດສຳນຶກໃນການເລືອກອາຫານ.

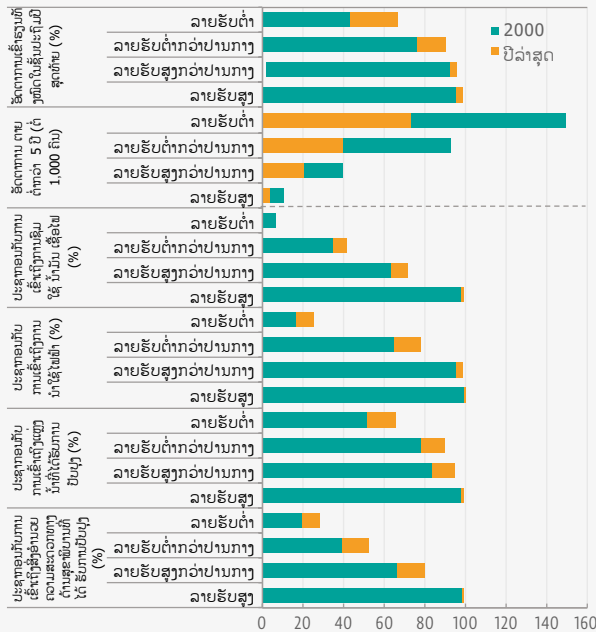
“
ສິ່ງທີ່ເພີ່ມໃນໂຮງຮຽນຂອງ ປະເທດ
ໄນຈີເຣຍໄດ້ຄາດຄະເນວ່າຈະ
ຫຼຸດຜ່ອນ ອັດຕາການຈະເລີນ
ພັນໂດຍແມ່ຍິງ ຄົນໜຶ່ງຕໍ່ການ
ເກີດໜຶ່ງຄັ້ງ

ຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ບຸກຄົນ ແລະ ສັງຄົມ ໃນເມື່ອເດັກຍິງ ແລະ ແມ່ຍິງໄດ້ຮັບການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບດີຂຶ້ນ. ການສຶກສາຂະຫຍາຍໂອກາດການມີວຽກເຮັດງານທຳຂອງເພດຍິງ. ຫັກສະການຮູ້ໜັງສືຊ່ວຍໃຫ້ເພດຍິງເຂົ້າເຖິງ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບສັງຄົມ ແລະ ສິດທິຕາມກົດໝາຍ ແລະ ການບໍລິການທາງດ້ານສະຫວັດດີການ. ການສຶກສາສາມາດເພີ່ມການປະກອບສ່ວນທາງດ້ານການເມືອງຂອງເພດຍິງໂດຍການໃຫ້ທັກສະທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນຂະບວນການປະຊາທິປະໄຕ. ລະດັບການສຶກສາຕໍ່ແມ່ນປັດໄຈຄວາມສ່ຽງທີ່ສຳຄັນ ໃນການໃຊ້ຄວາມ ຮຸນແຮງກັບຄູ່ສົມຮົດ.

” ແມ່ທີ່ມີການສຶກສາສາມາດລ້ຽງລູກຂອງພວກເຂົາໄດ້ດີກວ່າ ແລະ ຮັກສາໃຫ້ມີສຸຂະພາບທີ່ດີ. ການສຶກສາ ຂອງແມ່ຍິງສົ່ງຜົນຕໍ່ປະສິດທິພາບຂອງແຕ່ລະລຸ້ນຄົນ, ການປ່ຽນແປງຄວາມຕ້ອງການໃນຄອບຄົວ ແລະ ມາດ ຕະຖານທາງດ້ານສັງຄົມ. ສິ່ງທີ່ເພີ່ມໃນໂຮງຮຽນຂອງ ປະເທດໄນຈີເຣຍໄດ້ຄາດຄະເນວ່າຈະຫຼຸດຜ່ອນ ອັດຕາການຈະເລີນພັນໂດຍແມ່ຍິງຄົນໜຶ່ງຕໍ່ການເກີດໜຶ່ງຄັ້ງ. ການສຶກສາໄລຍະສັ້ນມີຜົນກະທົບທີ່ສຳຄັນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ໂພສະນາການຕໍ່ແມ່ຂອງເດັກນ້ອຍ. ເປົ້າໝາຍຂອງການສຶກສາ ນອກໂຮງຮຽນອາດຈະມີປະສິດທິ ພາບໃນການຊ່ວຍໃຫ້ແມ່ຍິງວາງແຜນໃນການເກີດລູກ.

ການສຶກສາສາມາດຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່. ການເພີ່ມການສຶກສາຂອງເພດຍິງຈາກ ສູນ ຫາ 1 ປີ ອາດປ້ອງກັນການຕາຍຂອງແມ່ໄດ້ 174 ຄັ້ງ ຕໍ່ການເກີດ 100,000 ຄັ້ງ.

ຮູບທີ່ 3:
ມີຄວາມຄືບໜ້າໃນການປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສຶກສາ ແລະ ສຸຂະພາບຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ການສະໜອງການບໍລິການຂັ້ນພື້ນຖານ ທີ່ສຳຄັນ, ແຕ່ສິ່ງທ້າທາຍຫຼັກຍັງມີຢູ່.
ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຂັ້ນພື້ນຖານ, ແລະ ການປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບຂອງ ການສຶກສາ ແລະ ສຸຂະພາບ, ປີ 2000 ແລະ ປີລ່າສຸດ

ໝາຍເຫດ: ປີລ່າສຸດແມ່ນປີ 2012 ສໍາລັບການເຂົ້າເຖິງການຊົມໃຊ້ໄມ້ມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ, 2014 ສໍາລັບອັດຕາການເຂົ້າຮຽນທັງໝົດໃນຊັ້ນປະຖົມປີສຸດທ້າຍ, ແລະ 2015 ສໍາລັບອັດຕາການຕາຍແຕ່ ສູນ - 5 ປີ (ຕໍ່ 1,000 ຄົນ) ແລະ ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍ ຄວາມສະດວກທາງດ້ານສຸຂະພາບ. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຖານຂໍ້ມູນຂອງ UIS ແລະ ທະນາຄານໂລກ

ການພັດທະນາສັງຄົມມີຜົນຕໍ່ການສຶກສາ

ດັ່ງທີ່ການສຶກສາມີຜົນກະທົບທາງບວກໃນການພັດທະນາສັງຄົມ, ການພັດທະນາສັງຄົມມີຜົນຕໍ່ການສຶກສາ, ທັງທາງບວກ ແລະ - ສໍາລັບບ່ອນທີ່ບໍ່ມີການຮຽນຮ່ວມ - ທາງລົບ. ຮູບແບບພື້ນຖານທາງດ້ານ ສຸຂະພາບ ແລະ ໂພສະນາການສໍາລັບລະບົບການສຶກສາ: ເງື່ອນໄຂແມ່ນ ຄວາມສາມາດຂອງເດັກໃນການມາເຂົ້າຮຽນ ແລະ ຮຽນຮູ້, ແລະ ຄວາມ ສາມາດຂອງຄອບຄົວໃນການສົ່ງເສີມພວກເຂົາ. ໃນ ເຄນຢາ, ເດັກຍິງຜູ້ທີ່ ໄດ້ຮັບການຂ້າແມ່ທ້ອງ ຈໍານວນ 25% ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະເສັງຜ່ານຈົບຊັ້ນ ປະຖົມແຫ່ງຊາດ. ເງື່ອນໄຂການດໍາລົງຊີວິດໃນເດັກກ່ອນ ໄວຮຽນທີ່ກໍານົດ ຂັ້ນຕອນຂອງການຮຽນຮູ້. ການເຂົ້າເຖິງການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບທີ່ມີຄຸນນະພາບ ສໍາລັບຄູ ສາມາດຫຼຸດຈໍານວນການຂາດສອນ ແລະ ຫຼຸດລົງຂອງຄູ.

ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງນໍ້າ, ສຸຂາພິບານ, ສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ແຫຼ່ງພະລັງງານໄດ້ ສົ່ງຜົນທາງບວກຕໍ່ການສຶກສາ. ໃນປະເທດ ການາ, ການແບ່ງເວລາເຄິ່ງໜຶ່ງ ໃນການດຶງນໍ້າເຂົ້າມາໃຊ້ໃນໂຮງຮຽນ ໄດ້ເພີ່ມການເຂົ້າຮຽນໃນບັນດາເດັກຍິງ, ໂດຍສະເພາະໃນເຂດຊົນນະບົດ. ໃນປະເທດເປຣູ, ຈໍານວນຂອງຄົວເຮືອນທີ່ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງການນໍາໃຊ້ໄຟຟ້າໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 7.7% ໃນປີ 1993 ຫາ 70% ໃນປີ 2013, ເວລາໃນການຮຽນຂອງເດັກໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນອີກ 93 ນາທີຕໍ່ມື້.

ການແຊກແຊງຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມທາງສັງຄົມແລະ ການສຶກສາແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນ

ຄວາມຄືບໜ້າໃນຄວາມເທົ່າທຽມລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ໃນການສຶກສາຍັງບໍ່ໄດ້ ຮັບການຕິດຄວາມໝາຍຢ່າງເປັນລະບົບ ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບລະ ຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ. ຕົວຢ່າງ: ໃນບັນດາປະເທດອາຊີ ເຊັ່ນ ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ສ. ເກົາຫຼີ ບ່ອນທີ່ການສຶກສາຂອງເພດຍິງໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ກໍາລັງແຮງງານເພດຍິງຍັງຖືກຈໍາກັດ ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຕ້ອງການແຮງງານ ທີ່ມີການສຶກ ສາເນື່ອງມາຈາກກໍາລັງແຮງງານຜູ້ສອງອາຍຸ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ການປ່ຽນແປງພຶດ ຕິກໍາທີ່ກ່ຽວພັນກັບສຸຂະພາບທີ່ຍືນຍົງແມ່ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ຖ້າຈະມີພຽງແຕ່ການແຊກແຊງໂດຍການສຶກສາຢ່າງດຽວ.

ຮູບແບບເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເນັ້ນເຖິງຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບການແຊກແຊງ ແລະ ນະໂຍບາຍໃນວົງກວ້າງທີ່ສອດແຊກການສຶກສາກັບການປະຕິບັດເຊັ່ນ: ການປ່ຽນແປງນິຕິກຳ ຫຼື ນະໂຍບາຍດ້ານແຮງງານ. ແຜນງານການປົກປ້ອງສັງຄົມທີ່ ຫາວິທີຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງ - ເຊັ່ນເງິນບໍານານ, ການໂອນເງິນສົດ ແລະ ການເງິນຈຸລະພາກ - ສາມາດມີຜົນໄດ້ຮັບໃນຫຼາຍພື້ນທີ່, ຈາກການຫຼຸດລົງຂອງຄວາມທຸກຍາກຕໍ່ກັບການປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງ ການສຶກສາ. ຕົວຢ່າງ, ນະໂຍບາຍ ທີ່ເປັນມິດກັບຄອບຄົວ ແລະ ການວາງແຜນການເຮັດວຽກທີ່ປ່ຽນແປງໄດ້ ສາມາດຊຸກຍູ້ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແຮງງານເພດຍິງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ການແກ້ໄຂແນວຄິດອະຄະຕິທີ່ຖືກປຸກຝັງໄວ້ກ່ຽວກັບບົດບາດຍິງ-ຊາຍໂດຍຜ່ານແຜນງານທີ່ນໍາເອົາເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍມາຮ່ວມກັນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ໃນປະເທດບູຮານ, ແຜນງານ H ລວມເອົາກຸ່ມກອງປະຊຸມການສຶກສາ, ຂະບວນການໂດຍຊາວໜຸ່ມເປັນຜູ້ນໍາພາ ແລະ ກິດຈະກຳເພື່ອການຫັນປ່ຽນທັດສະນະກ່ຽວກັບ ບົດບາດຍິງ-ຊາຍໃນບັນດາຊາວໜຸ່ມເພດຊາຍ, ແຜນງານນີ້ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາຫຼາຍກວ່າ 20 ປະເທດ.

ເຊລີນໍາ ອາກເຕີ, ນັກຮຽນແພດຜະດູ ຄັນປີທີ 2, ສະແດງບົດບາດການເປັນ ແມ່ໃນການຝຶກຊ້ອມຂອງນັກຮຽນ ກ່ຽວກັບການເບິ່ງແຍງທັງການເກີດ ໃນສະຖາບັນພະຍາບານ ດີນາເປີ ໃນ ປະເທດບັງກະລາເທດ.

ພາບໂດຍ: ນິໂຄ ອາເຊອອດ/ຮອມ

ສັນຕິພາບ

ຄວາມຂັດແຍ່ງທຳລາຍການສຶກສາ, ໂຮງຮຽນ, ມັກຮຽນ ແລະ ຄູ່ຖືກໂຈມຕີ ແລະ ຕ້ອງຍ້າຍຖິ່ນ.

ແຕ່ຄວາມຂັດແຍ່ງຍັງເຮັດໃຫ້ການສຶກສາສຳຄັນຫຼາຍຂຶ້ນ

ໂຮງຮຽນສາມາດເປັນບ່ອນທີ່ປອດໄພສຳລັບເດັກນ້ອຍ ແລະ ຄອບຄົວທີ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຍ້າຍຖິ່ນຈາກບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຂົາ

ເມື່ອພວກເຮົາມີການສຶກສາ, ພວກເຮົາມັກຈະລົງຄະແນນສຽງ, ແລະ ປະທ້ວງຢ່າງສະຫງົບ, ແທນການໃຊ້ປືນ.

ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດອ່ານເອກະສານ ແລະ ເຂົ້າໃຈໃນສິດທິທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະຄົ້ນຫາລະບົບຍຸດຕິທຳໄດ້ແນວໃດ?

ການຈັດລຽງສິດຂອງການສຶກສາສາມາດປ້ອງກັນຄວາມຂັດແຍ່ງ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຂໍ້ຕົກລົງເພື່ອສັນຕິພາບຢ່າງເປັນທາງການ.

ສັນຕິພາບ: ການປະກອບສ່ວນທາງດ້ານການເມືອງ, ສັນຕິພາບ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຄວາມຍຸດຕິທຳ

ຄວາມຮຸນແຮງທີ່ຍັງຄົງຄ້າງ ແລະ ຄວາມຂັດແຍ່ງດ້ານອາວຸດ ທຳລາຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນຢູ່ທີ່ດີຂອງສ່ວນບຸກຄົນ. ການປ້ອງກັນຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການບັນລຸສັນຕິພາບແບບຍືນຍົງຈຳເປັນຕ້ອງມີປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ຕົວແທນສະຖາບັນ ແລະ ລະບົບຄວາມຍຸດຕິທຳທີ່ເຮັດວຽກໄດ້ດີ. ການສຶກສາແມ່ນອີງ ປະກອບທີ່ສຳຄັນ ໃນການປະກອບສ່ວນທາງດ້ານການເມືອງ, ທົ່ວເຖິງ, ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ປະຊາທິປະໄຕ. ໃນຂະນະທີ່ການສຶກສາສາມາດນຳໄປສູ່ການຂັດ ແຍ່ງ, ມັນຍັງສາມາດຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ລົບລ້າງຄວາມຂັດແຍ່ງໄດ້. ການສຶກສາມີບົດບາດທີ່ສຳຄັນໃນການສ້າງສັນຕິພາບ ແລະ ຊ່ວຍໃນການແກ້ໄຂຜົນທີ່ຕາມມາຈາກການລະ ເລີຍມັນ. ລິເລີ່ມການສຶກສາໂດຍສະເພາະໃນການຂັບເຄື່ອນໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ປະຊາກອນຜູ້ດ້ອຍໂອກາດໄດ້ເຂົ້າເຖິງຄວາມຍຸດຕິທຳ.

ການສຶກສາ ແລະ ການຮູ້ໜັງສືເຮັດໃຫ້ການເມືອງມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນ

ການສຶກສາຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຜູ້ນຳທີ່ສຳຄັນທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ການເຮັດວຽກຂອງລະບົບການເມືອງ. ປະຊາຊົນຕ້ອງການຂໍ້ມູນ ແລະ ທັກສະໃນການ ສະໜັກເພື່ອລົງຄະແນນສຽງ, ຕ້ອງການເຂົ້າໃຈຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ແລະ ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈໃນຜົນຂອງການເລືອກຕັ້ງ. ໃນປະເທດເຄນຍາຕາເວັນຕົກ, ແຜນ ງານທຶນການສຶກສາໄດ້ແນໃສ່ເດັກຍິງຈາກກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ດ້ອຍໂອກາດທາງການເມືອງທີ່ນຳໄປສູ່ການເພີ່ມການປະກອບສ່ວນຂອງໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສຶກສາ ແລະ ເພີ່ມຄວາມຮູ້ທາງດ້ານການເມືອງໃຫ້ພວກເຂົາ. ໃນປະເທດປາກີສະຖານ, ການໂຄສະນາບຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ກັບຜູ້ລົງຄະແນນສຽງກ່ອນທີ່ຈະເລືອກຕັ້ງໃນປີ 2008 ໄດ້ເພີ່ມການລົງຄະແນນສຽງຂອງແມ່ຍິງ 12 ເປີເຊັນ. ໃນປະເທດໄນຈີເຣຍ, ການໂຄສະນາການຕໍ່ຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງກ່ອນໜ້າການເລືອກຕັ້ງໃນປີ 2007 ໄດ້ຫຼຸດການຂົ່ມຂູ່ ແລະ ນຳໄປສູ່ການລົງຄະແນນສຽງເພີ່ມຂຶ້ນ 10%.

ການສຶກສາທີ່ດີຂຶ້ນຍັງສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ຄົນມີຈິດໃຈໜັກແໜ້ນ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃນການເມືອງຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ສາມາດເພີ່ມກຸ່ມຕົວແທນຂອງຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ. ນັກຮຽນມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະປະກອບສ່ວນໃນດ້ານການເມືອງຫຼາຍຂຶ້ນໂດຍການມີແບບແຜນທີ່ດີໃນການສຶກສາພົນລະເມືອງ ແລະ ເປີດການຮຽນຮູ້ສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ສົ່ງເສີມການສົນທະນາໃນບັນຫາທີ່ໄດ້ແຍ່ງກັນ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຟັງ ແລະ ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ການສຶກສາໃນ 35 ປະເທດໄດ້ສະແດງ ໃຫ້ເຫັນວ່າການເປີດກວ້າງໃນການສົນທະນາໃນຫ້ອງຮຽນນຳໄປສູ່ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນດ້ານການເມືອງ. ໃນປະເທດອິດສະຣາເອວ ແລະ ອິຕາລີ, ການເປີດຫ້ອງຮຽນແບບມີສ່ວນຮ່ວມກ່ຽວກັບດິນຟ້າອາກາດໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນກາຍເປັນພົນລະເມືອງທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມທາງ ການເມືອງຫຼາຍຂຶ້ນ.

ການສຶກສາທີ່ດີ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເພດຍິງໃນການຕັດສິນໃຈໃນຫ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລະດັບຊາດແມ່ນເຊື່ອມໂຍງກັນຢ່າງໃກ້ຊິດ. ການເພີ່ມຕົວແທນຂອງເພດ ຍິງໃນດ້ານການເມືອງ ແລະ ສຳນັກງານຂອງລັດ ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານຄວາມສະເໝີພາບໃນການສຶກສາໂດຍການເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີສຳລັບເພດຍິງ ແລະ ການເພີ່ມແຮງບັນດານໃຈໃນການສຶກສາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ທົ່ວ 16 ເມືອງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນ ປະເທດອິນເດຍ, ການເພີ່ມຈຳນວນຂອງເພດຍິງໃນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນ ການເມືອງ ຂຶ້ນທ້ອງຖິ່ນ 10% ຈະນຳໄປສູ່ການເພີ່ມຂຶ້ນເກືອບ 6% ຂອງການຈັບຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ, ໂດຍມີຜົນກະທົບ ຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ການສຶກສາຂອງເດັກຍິງ.

“ ລະດັບການຮູ້ໜັງສືສູງໄດ້ ກວມເອົາເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຫົນ ປ່ຽນລະບອບໄປສູ່ປະຊາ ທິປະໄຕ ໃນລະຫວ່າງປີ 1870 ແລະ ປີ 2000 ”

ການສຶກສາເຮັດໃຫ້ມີແນວໂນ້ມວ່າພົນລະເມືອງຜູ້ທີ່ບໍ່ພໍໃຈຈະຫາທາງອອກໂດຍຜ່ານການເຄື່ອນໄຫວທີ່ບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ເຊັ່ນ: ການປະທ້ວງ, ການຂວ້າບາດ, ການນັດຢຸດງານ, ການຊຸມນຸມ, ການປະທ້ວງທາງການເມືອງ, ການບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມ ມືທາງສັງຄົມ ແລະ ການຕໍ່ຕ້ານ. ໃນທົ່ວ 106 ປະເທດ ຫຼາຍກວ່າ 55 ປີ, ກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ມີການສຶກສາມັກຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນ ການປະທ້ວງແບບບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ.

ການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ເປັນທຳຊ່ວຍຮັກສາສະຖາບັນ ແລະ ການດຳເນີນການແບບປະຊາທິ ປະໄຕ. ລະດັບການຮູ້ໜັງສືສູງໄດ້ກວມເອົາເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຫົນປ່ຽນລະບອບໄປສູ່ປະຊາທິປະໄຕ ໃນລະຫວ່າງປີ 1870 ແລະ ປີ 2000.

ການສຶກສາ ແລະ ຄວາມຂັດແຍ່ງ: ສາຍພົວພັນທີ່ສັບຊ້ອນ

ຄວາມທຸກຍາກ, ການຫວ່າງງານ ແລະ ຄວາມສິ້ນຫວັງເປັນຜົນມາຈາກການຂາດການສຶກສາທີ່ດີສາມາດເຮັດໃຫ້ມີຕົວແທນໃນການສັນຫາກອງກຳລັງປະກອບອາວຸດ. ໃນປະເທດຊີຣາ ລີອອນ, ຊາວໜຸ່ມທີ່ບໍ່ມີການສຶກສາຈຳນວນເກົ່າເກີດມີແນວໂນ້ມວ່າໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກຸ່ມກະບົດທີ່ມີການສຶກສາຢ່າງນ້ອຍຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ. ຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມໃນການສຶກສາເປັນຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ. ຂໍ້ມູນຈາກ 100 ປະເທດຫຼາຍກວ່າ 50 ປີ ພົບເຫັນວ່າ ປະເທດໃດທີ່ມີຊ່ອງຫວ່າງຂອງການສຶກສາ ກວ້າງແມ່ນມັກຈະມີຄວາມຂັດແຍ່ງ. ແຕ່ວ່າການສຶກສາເພີ່ມຂຶ້ນບໍ່ແມ່ນ ສິ່ງທີ່ແກ້ໄຂໄດ້ທັງໝົດ: ເມື່ອລະດັບການສຶກສາເພີ່ມຂຶ້ນແຕ່ວ່າຕະຫຼາດແຮງງານຢຸດນິ້ງ, ຄວາມກົດດັນກໍ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້.

ໂຮງຮຽນທີ່ບໍ່ມີສອນອະຄະຕິ, ຄວາມໃຈແຄບ ແລະ ປະຫວັດສາດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງສາມາດເປັນພື້ນຖານສຳລັບຄວາມຮຸນແຮງ. ໃນຫຼາຍປະເທດ, ຫຼັກສູດ ແລະ ອຸປະກອນສຳລັບການຮຽນຮູ້ໄດ້ສະແດງເຖິງການເລີ່ມສ້າງ ທັດສະນະ ແລະ ຕົ້ນເຫດຂອງການຮ້ອງທຸກທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສັງຄົມ. ໃນປະເທດ ວັນດາ,

ຂໍ້ມູນຈາກ 100 ປະເທດຫຼາຍກວ່າ 50 ປີ ພົບເຫັນວ່າປະເທດໃດທີ່ມີຊ່ອງຫວ່າງຂອງການສຶກສາກວ່າງແມ່ນມັກຈະມີຄວາມຂັດແຍ່ງ

ການທົບທວນນະໂຍບາຍຂອງການສຶກສາ ແລະ ໂຄງການໃນໄລຍະປີ 1962-1994 ພົບເຫັນວ່າເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈັດປະເພດ ແລະ ປະທັບກາ ຮູບ ແລະ ຕັດຊີ ເຂົ້າໃນກຸ່ມພິເສດ. ພາສາທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສາຍັງສາມາດເປັນແຫຼ່ງການເກີດສະພາບຫຍຸ້ງຍາກຂາດເຂີນທີ່ກວ້າງຂວາງ.

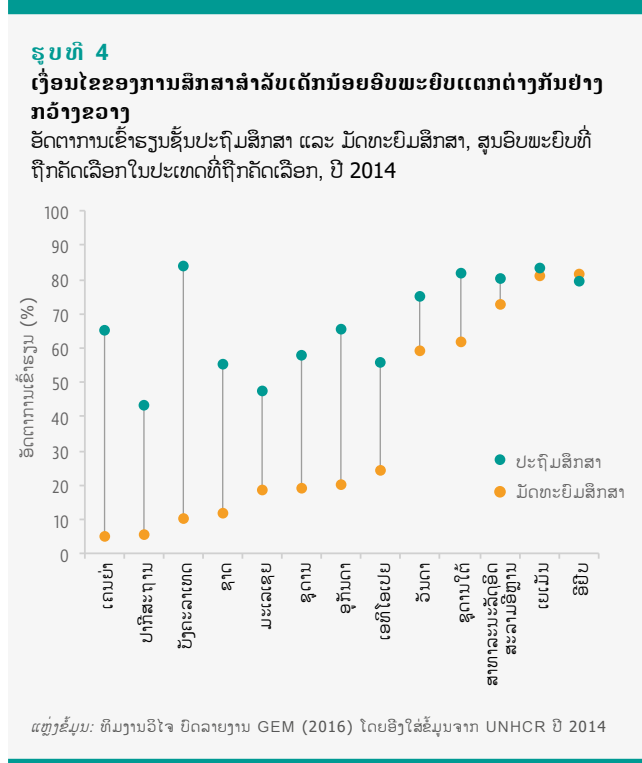
ຄວາມຂັດແຍ່ງທາງອາວຸດແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນຫາໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຄວາມຄືບໜ້າໃນການສຶກສາ. ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີຜົນກະທົບຈາກຄວາມຂັດແຍ່ງ, ເດັກນ້ອຍຈຳນວນ 21.5 ລ້ານຄົນໃນເກນອາຍຸຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ (35% ຂອງຈຳນວນທັງໝົດ) ແລະ ໄວໜຸ່ມຈຳນວນເກືອບ 15 ລ້ານຄົນໃນເກນອາຍຸຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ (25%) ແມ່ນບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ. ໃນປະເທດສາລະນະລັດອາຫຼັບ ຊີເຣຍ, ເດັກນ້ອຍຈຳນວນຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງແມ່ນໄດ້ອອກຈາກ

ໂຮງຮຽນປະຖົມໃນປີ 2013. ໂຮງຮຽນຖືກໃຊ້ສໍາລັບຈຸດປະສົງທາງການທະຫານ. ຄູ່ແມ່ນຕົກຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງ: ໃນປະເທດ ໂຄລໍເນຍ, ຄູ່ຈຳນວນ 140 ຄົນ ຖືກຂ້າຕາຍລະຫວ່າງປີ 2009 ຫາ 2013. ການສະໜັກແບບບັງຄັບໃຫ້ເດັກເຂົ້າໃນກຸ່ມ ປະກອບອາວຸດຍັງຄົງມີຢູ່.

ຜູ້ອົບພະຍົບແມ່ນບັນຫາທ້າທາຍທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງສໍາລັບລະບົບການສຶກສາ. ເດັກ ແລະ ໄວໜຸ່ມອົບພະຍົບມັກ ຈະອອກຈາກໂຮງຮຽນຫຼາຍກວ່າຜູ້ອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ອົບພະຍົບທ້າທ້ອ. ໃນສູນຜູ້ອົບພະຍົບຈຳນວນໜຶ່ງ, ອັດຕາສ່ວນຂອງນັກຮຽນຕໍ່ຄູ່ແມ່ນ 70:1 ແລະ ຄູ່ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ.

ການສຶກສາສາມາດຊ່ວຍແກ້ໄຂຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ແລະ ສາສະໜາ. ແຕ່ໂຮງຮຽນທີ່ຮັກສາສະຖານະພາບອັນເກົ່າທີ່ຜ່ານຫຼັກສູດ ຫຼື ການແບ່ງແຍກໂຮງຮຽນ, ເຂົາເຈົ້າສາມາດປຸກຝັງທັດສະນະຄະຕິໃນການຈໍາແນກ. ໃນປະເທດ ບອສເນຍ ແລະ ເຮີຊີໂກວີນາ, ໂຮງຮຽນຖືກແບ່ງແຍກຕາມຊົນເຜົ່າ ແລະ ພາສາຕັ້ງແຕ່ສິ້ນສຸດສົງຄາມໃນປີ 1996. ເນື້ອໃນຂອງຫຼັກສູດສາມາດຊ່ວຍ ຫຼື ທໍາລາຍສາຍພົວພັນລະຫວ່າງກຸ່ມທີ່ຖັດຈາກຄວາມຂັດແຍ່ງ. ຄວາມສໍາເລັດຂອງການປະຕິຮູບທຸກໆຫຼັກສູດແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມພ້ອມທີ່ມີແຮງຈູງໃຈ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຄູ່ທີ່ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ.

ການສຶກສາເພື່ອສັນຕິພາບທີ່ອອກແບບມາດິແບບເປັນທາງການ ແລະ ບໍ່ເປັນທາງການສາມາດຫຼຸດຜ່ອນການຮຸກຮານ, ການຂົ່ມເຫັງ ແລະ ການປະກອບສ່ວນໃນການຂັດແຍ່ງທີ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຂອງນັກຮຽນ. ການສຶກສາຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ສອດແຊກເຂົ້າໃນວາລະສາກິນເພື່ອການສ້າງສັນຕິພາບ, ແຕ່ບັນຫາດ້ານຄວາມປອດໄພແມ່ນມີທ່າອ່ຽງວ່າຈະໄດ້ຮັບບຸລິມະສິດແທນ. ຂໍ້ສັນຍາເພື່ອສັນຕິພາບ 37 ຂໍ້ ທີ່ເປີດເຜີຍຕໍ່ສາທາລະ

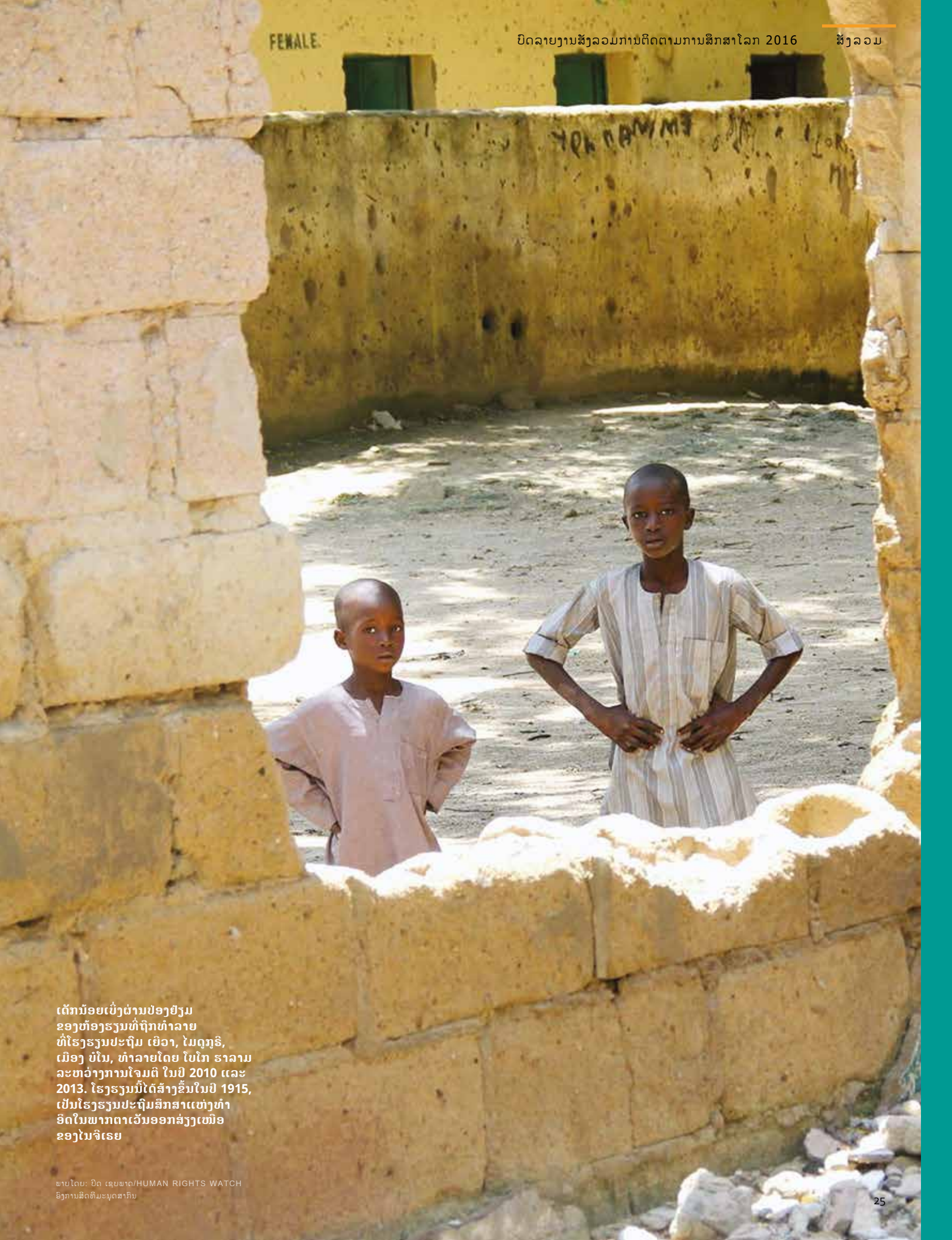

ນະ ລົງນາມໃນລະຫວ່າງປີ 1989 ຫາ ປີ 2005, 11 ຂໍ້ແມ່ນບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງການສຶກສາເລີຍ.

ການສຶກສາມີຄວາມສໍາຄັນໃນການສ້າງການເຮັດໜ້າທີ່ຂອງລະບົບຍຸດຕິທໍາ

ການເຮັດໜ້າທີ່ຂອງລະບົບຍຸດຕິທໍາແມ່ນສໍາຄັນສໍາລັບການຮັກສາສັງຄົມທີ່ສະຫງົບສຸກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພົນລະເມືອງສ່ວນຫຼາຍຂາດທັກສະທີ່ຈະເຂົ້າເຖິງລະບົບຍຸດຕິທໍາທີ່ຊັບຊ້ອນ. ໃນປີ 2011, ອົງຕາມຜົນການສໍາຫຼວດຜູ້ໃຊ້ສານໃນອະດີດສາທາລະນະລັດຍຸໂກສະລາເວຍຂອງ ມາຊີໂດເນ, ພຽງແຕ່ 32% ຂອງຄົນທີ່ມີການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມສຶກສາຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນໄດ້ດີທີ່ຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນບາງສ່ວນກ່ຽວກັບລະບົບການພິພາກສາ ແລະ ການປະຕິຮູບ, ທຽບໃສ່ຜູ້ທີ່ມີການສຶກສາສູງກວ່າແມ່ນມີ 77%. ແຜນງານການສຶກສາທີ່ອີງໃສ່ຊຸມຊົນສາມາດ ຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ສິດທິທາງດ້ານກົດໝາຍ, ໂດຍສະເພາະສໍາລັບຜູ້ຕ້ອຍໂອກາດ.

ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ພິພາກສາແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນ. ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດທີ່ບໍ່ພຽງພໍສາມາດຖ່ວງດັ່ງຄວາມຍຸດຕິທໍາ ແລະ ສິ່ງຜິດຊົກຊ້າ, ຄວາມຜິດພາດຫຼືການເກັບຫຼັກຖານທີ່ບໍ່ພຽງພໍ, ຂາດການບັງຄັບໃຊ້ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດ. ໃນປະເທດໄຮຕີ, ຕໍາຫຼວດແຫ່ງຊາດຈົບມາຈາກສະຖາບັນທີ່ໄດ້ຮັບການເຊື່ອຖືຫຼາຍທີ່ສຸດຢ່າງໜ້ອຍ ຫ້າ ປີ ໂດຍຜ່ານໂຄງການຝຶກອົບຮົມຂອງສະຫະປະຊາຊາດເຈັດເດືອນ.

ເດັກນ້ອຍເບິ່ງຜ່ານປ່ອງຢ້ຽມ
ຂອງຫ້ອງຮຽນທີ່ຖືກທຳລາຍ
ທີ່ໂຮງຮຽນປະຖົມ ເຍົວາ, ໄມດຸກຣີ,
ເມືອງ ບໍໂນ, ທຳລາຍໂດຍ ໂບໂກ ຮາລາມ
ລະຫວ່າງການໂຈມຕີ ໃນປີ 2010 ແລະ
2013. ໂຮງຮຽນນີ້ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໃນປີ 1915,
ເປັນໂຮງຮຽນປະຖົມສຶກສາແຫ່ງທຳ
ອິດໃນພາກຕາເວັນອອກສ່ຽງເໜືອ
ຂອງໄນຈີເຣຍ

ສະຖານທີ່ຕ່າງໆ

ຕົວເມືອງແມ່ນຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ປ່ຽນແປງ ຢ່າງໄວວາ, ໂດຍສະເພາະໃນປະເທດທີ່ທຸກຍາກ

ຜູ້ຄົນມັກຈະຍ້າຍເຂົ້າສູ່ຕົວເມືອງເພື່ອຫາໂອກາດ ທີ່ດີກວ່າ, ແຕ່ເມື່ອມີຄົນຫຼາຍຂຶ້ນກໍ່ສ້າງ ຄວາມເຄັ່ງຄັງໃນການບໍລິການ

ການສຶກສາຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຊອກຫາອາຊີບ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕົວເມືອງເປັນສະຖານທີ່ໜ້າສົນໃຈ

ແລະ ພວກເຮົາກໍ່ຄວນໃຫ້ການສຶກສາກັບຄົນເມືອງ ເພື່ອກາຍເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມຄືກັນ

ຍັງໄປກວ່ານັ້ນ - ການສຶກສາທີ່ຖືກຕ້ອງ ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນການຈໍາແນກ, ອາຊະຍາກຳ ແລະ ຊ່ວຍສ້າງຊຸມຊົນໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ

ໂດຍສະເພາະ, ໃນເວລາທີ່ທ່ານເຈົ້າເມືອງ ແລະ ຜູ້ວາງແຜນຕົວເມືອງຮັບຟັງວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການຫຍັງ

ສະຖານທີ່: ຕົວເມືອງ ແລະ ການຕັ້ງຖິ່ນຖານຂອງມະນຸດ

ການກາຍເປັນຕົວເມືອງແມ່ນໜຶ່ງຂອງການກຳນົດທ່າວຽງຂອງປະຊາກອນໃນປັດຈຸບັນ - ຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງໂລກດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນເມືອງ ແລະ ເຂດຕົວເມືອງ, ແລະ ການຄາດຄະເນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງປະຊາກອນໃນຕົວເມືອງຫຼາຍທີ່ສຸດຮອດປີ 2050 ແມ່ນຈະເກີດຂຶ້ນໃນຕົວເມືອງທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ. ບົດລາຍງານ GEM ເບິ່ງໃນຮູບແບບຂອງຕົວເມືອງ ແລະ ການກາຍເປັນຕົວເມືອງສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການສຶກສາ ແລະ ການສຶກສາສົ່ງຜົນກະທົບແນວໃດຕໍ່ກັບບັນຫາໃນຕົວເມືອງ.

ຂະໜາດ ແລະ ຄວາມໄວຂອງການປ່ຽນແປງຕົວເມືອງຈຳເປັນຕ້ອງມີການປົກຄອງທີ່ດີ, ຍືດຍຸ່ນ ແລະ ມີນະວັດຕະກຳ. ການສຶກສາຄວນຈະສອດແຊກເຂົ້າໃນການວາງແຜນຕົວເມືອງເພື່ອໃຫ້ຄວາມຕ້ອງການຂອງການສຶກສາ ແລະ ສິດທິສຳລັບທຸກຄົນໄດ້ບັນລຸເຊັ່ນດຽວກັບການປ່ຽນແປງຂອງປະຊາກອນໃນຕົວເມືອງ. ແຕ່ໃນຄະນະຮັບຜິດຊອບຂອງຂະແໜງການສຶກສາສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຂາດການປົກຄອງສາທາລິນຊົນກ່ຽວກັບການພັດທະນາຕົວເມືອງທີ່ສຳຄັນ. ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມດ້ານການສຶກສາ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງຕົວເມືອງຕ້ອງການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ພາວະຄວາມເປັນຜູ້ນຳທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າ, ຖ້າຢາກໃຫ້ການສຶກສາໄດ້ຮັບສິດເຂົ້າຮ່ວມໃນການປົກຄອງສາທາລິນຊົນກ່ຽວກັບອະນາຄົດຂອງບ້ານເມືອງ.

ການຂະຫຍາຍຕົວເມືອງມີຜົນກະທົບຕໍ່ການວາງແຜນການສຶກສາ

ໃນທົ່ວໂລກ, ປະມານເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງການຂະຫຍາຍຕົວເມືອງແມ່ນເນື່ອງມາຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງປະຊາກອນແບບທຳມະຊາດ ແລະ ເຄິ່ງໜຶ່ງແມ່ນການຍ້າຍຖິ່ນຖານຈາກເຂດຊົນນະບົດ. ການຂະຫຍາຍຕົວດັ່ງກ່າວຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ, ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ, ການພັດທະນາທັກສະ ແລະ ຄູ, ແລະ ການເພີ່ມຄວາມຈຳເປັນໃນການສົ່ງເສີມການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຂອງສັງຄົມ ແລະ ການເປີດກວ້າງຮັບເອົາຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳໂດຍຜ່ານການສຶກສາ, ລວມທັງຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຊຸມຊົນແອອັດ, ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ຜູ້ອົບພະຍົບ.

ຫຼາຍກວ່າ ໜຶ່ງ ໃນ ສາມ ຂອງທີ່ຢູ່ອາໄສໃນຕົວເມືອງຂອງປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ອາໄສຢູ່ໃນຊຸມຊົນແອອັດ ຫຼື ເຮືອນກະຕູບໃນໃຈກາງຂອງຕົວເມືອງ ຫຼື ແຄມຕົວເມືອງ. ເງື່ອນໄຂຂອງຊຸມຊົນແອອັດແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ, ແຕ່ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນກຳນົດລັກສະນະໂດຍການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຂັ້ນພື້ນຖານທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ລວມທັງການສຶກສາ. ຂໍ້ມູນໄດ້ລວບລວມຈາກປະຫວັດການຕັ້ງຖິ່ນຖານຂອງຊຸມຊົນແອອັດ 130 ແຫ່ງຈາກ 12 ເມືອງ ແລະ ບັນດາຕົວເມືອງໃນ ອູກັນດາ ພົບເຫັນວ່າການຕັ້ງຖິ່ນຖານສ່ວນໃຫຍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ, ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມໄດ້ເນັ້ນເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງເພີ່ມຈຳນວນໂຮງຮຽນຂອງລັດທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້.

“
ໃນທ້າຍປີ 2014, 6
ໃນ 10 ຄົນ ຂອງຜູ້ອົບ
ພະຍົບອາໄສຢູ່ໃນຕົວເມືອງ.
ຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຜູ້
ອົບພະຍົບທົ່ວໂລກແມ່ນ
ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ ”

ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍສູ່ຕົວເມືອງເພື່ອຊອກຫາວຽກເຮັດງານທຳປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍເຊັ່ນ: ການຈຳແນກ, ອຸປະສັກທາງດ້ານພາສາ, ການຫວ່າງງານ ແລະ ການຂຸດຮິດໃນເສດຖະກິດບໍ່ຖືກກົດໝາຍ. ການແກ້ໄຂສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການສຸມໃສ່ການພັດທະນາທັກສະ.

ລະບົບການສຶກສາໃນຕົວເມືອງຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮັບເອົາເດັກນ້ອຍ ແລະ ຊາວໜຸ່ມພັດຖິ່ນທີ່ຕ້ອງປັບຕົວເພື່ອສະໜັບສະໜູນການເຊື່ອມໂຍງໃນໄລຍະຍາວຂອງພວກເຂົາ - ໂດຍສະເພາະ ວິກິດການຜູ້ອົບພະຍົບທົ່ວໂລກ. ໃນທ້າຍປີ 2014, 6 ໃນ 10 ຄົນຂອງຜູ້ອົບພະຍົບອາໄສຢູ່ໃນຕົວເມືອງ. ຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຜູ້ອົບພະຍົບທົ່ວໂລກແມ່ນມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ. ໃນປະເທດຕຸລະກີ, ເດັກນ້ອຍອົບພະຍົບຈາກຊີເຣຍທີ່ຢູ່ໃນຄ້າຍໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ 85%, ທຽບໃສ່ໃນເຂດຕົວເມືອງ 30%.

ການແຜ່ຂະຫຍາຍຂອງໂຮງຮຽນເອກະຊົນ, ໂດຍສະເພາະໃນຕົວເມືອງຫຼັກ ແລະ ເຂດຊານເມືອງ, ແມ່ນມັກຈະຖືກເບິ່ງຂ້າມ ຫຼື ຍົກເວັ້ນໃນການປົກຄອງສາທາລິນຊົນສາທາລິນ. ໂຮງຮຽນເອກະຊົນໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວໃນເຂດຊານເມືອງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນບໍ່ເປັນທາງການ, ມັກຈະບໍ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນສະຕິຖີທີ່ເປັນທາງການ, ແລະ ຖືກປະລະ. ໃນປີ 2010/11 ການສຳຫຼວດໂຮງຮຽນເອກະຊົນຂອງ ລັດລາກອດ, ປະເທດໄນຈີເຣຍ, ເປີດເຜີຍວ່າມີຈຳນວນນັກຮຽນໃນຫ້ອງກຽມປະຖົມຫຼາຍກວ່າ 85% ແລະ ຫຼາຍກວ່າ 60% ໃນຊັ້ນປະຖົມທີ່ເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນເອກະຊົນ.

ການສຶກສາລວມມີເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ກັບຕົວເມືອງ

ການສຶກສາຂັ້ນປະຖົມສຶກສາ ແລະ ມັດທະຍົມສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ ແລະ ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນສູງໃນການສຶກສາຂັ້ນສູງແມ່ນເປັນພື້ນຖານສຳລັບການສົ່ງເສີມນະວັດຕະກຳ ແລະ ການເພີ່ມພູນຜະລິດຕະຜົນໃນຄວາມຮູ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ບັນດາຕົວເມືອງໃຫຍ່ດຶງດູດຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດໂດຍການຈັດວາງຕົວເອງໃຫ້ເປັນສູນກາງຂອງການສຶກສາຂັ້ນສູງ, ທັກສະ, ພອນສະຫວັນ, ຄວາມຮູ້ ແລະ ນະວັດຕະກຳ. ຕົວເມືອງໃຫຍ່ຂອງຊຽງໄຮ້, ປະເທດຈີນ ໄດ້ດຶງດູດຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ໃນນັ້ນມີບັນດິດຫຼາຍກວ່າ 100,000 ຄົນ ແລະ ມີກຳລັງແຮງງານທີ່ຈົບຈາກວິທະຍາໄລໃນ 1 ທົດສະວັດເຖິງສອງເທົ່າຂອງສັດສ່ວນຂອງກຳລັງແຮງງານດັ່ງກ່າວ. ມະຫາວິທະຍາໄລ ສະແຕນຟອດ ໄດ້ລາຍງານຜົນກະທົບທີ່ສຳຄັນຂອງເສດຖະກິດໂລກ: ໂຮງງານຈຳນວນ 18,000 ແຫ່ງໄດ້ຖືກສ້າງໂດຍອະດີດນັກສຶກສາຂອງມະຫາວິທະຍາໄລທີ່ມີພື້ນຖານຢູ່ໃນເຂດຕົວເມືອງແຄລິຟໍເນຍ.

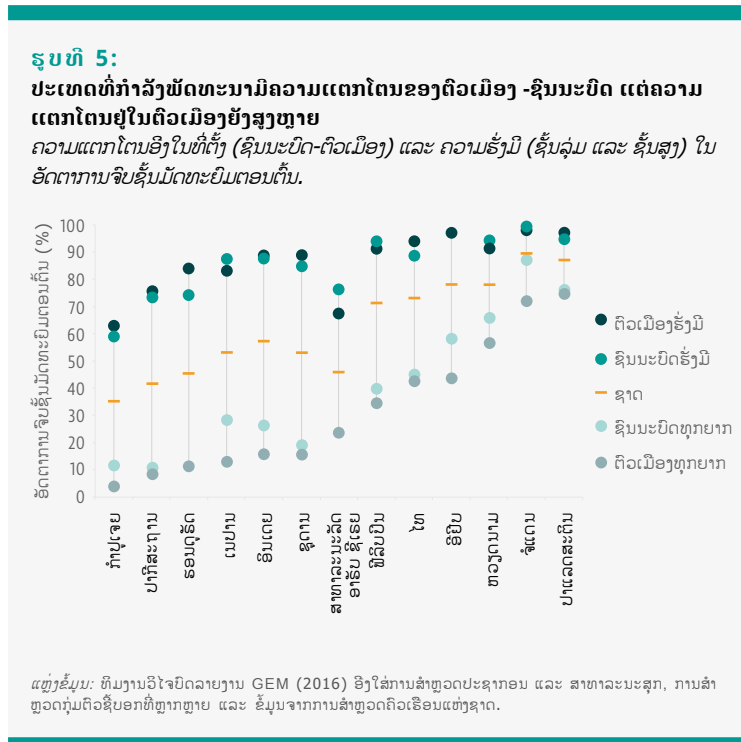
ການເຮັດວຽກທີ່ບໍ່ເປັນທາງການແມ່ນແຫຼ່ງຂອງການຈ້າງງານ ແລະ ລາຍຮັບຫຼັກໃນປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ, ໂດຍສະເພາະໃນຕົວເມືອງ, ແລະ ຜູ້ຈ້າງງານຊົດເຊີຍທີ່ສຳຄັນໃນປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບສູງໃນລະຫວ່າງວິກິດການທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ການຮັບຮູ້ ແລະ ການລວມເອົາວຽກງານທີ່ບໍ່ເປັນທາງການໃນເສດຖະກິດຕົວເມືອງແມ່ນສຳຄັນສຳລັບຄວາມຈະເລີນ ແລະ ສັງຄົມຢ່າງທົ່ວເຖິງໃນບັນດາຕົວເມືອງໃຫຍ່.

ການສຶກສາຍັງມີຜົນກະທົບທາງບວກຕໍ່ກັບສັງຄົມ, ໂດຍສະເພາະໃນການຫຼຸດຜ່ອນອາຊະຍາກຳ. ໃນປະເທດອັງກິດ ແລະ ເວລ (ສະຫະຣາດຊະອານາຈັກ), ການແກ່ຍາວການສຶກສາພາກບັງຄັບໄດ້ນຳໄປສູ່ການຫຼຸດຜ່ອນທີ່ສຳຄັນໃນເລື່ອງອາຊະຍາກຳ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງ. ໃນສະຫະລັດ, ການລົງທຶນໃນການສຶກສາເດັກກ່ອນໄວຮຽນໄດ້ມີຜົນກະທົບໃນໄລຍະຍາວໃນການຫຼຸດຜ່ອນອາຊະຍາກຳໃນໄວຜູ້ໃຫຍ່.

ການສຶກສາສາມາດປັບປຸງຈິດສຳນຶກຂອງສິ່ງທ້າທາຍທາງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດ ຊອບໃນຕົວເມືອງ. ເຄື່ອງມືຂອງການສຶກສາມີຄວາມສຳຄັນໃນການຍອມຮັບຂອງມວນຊົນໃນການໃຊ້ລົດ ໂດຍສານປະຈຳທາງແລະ ລົດຖີບ. ໃນ ລາກອດ ປະເທດໄນຈີເຣຍ, ແຜນງານການສື່ສານທີ່ກວ້າງຂວາງ ກ່ຽວກັບລະບົບລົດໂດຍສານປະຈຳທາງແບບໃໝ່ຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ຊັກຊ້າ. ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີການຂີ່ລົດຖີບໃນຕົວເມືອງ, ເຊັ່ນ: ແດນມາກ, ເຢຍລະມັນ ແລະ ເນເທີແລນ, ການສຶກສາໄດ້ໃຊ້ວິທີການສອດແຊກໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຢ່າງກວ້າງຂວາງຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຍັງນ້ອຍ.

ແຕ່ຍັງສາມາດປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບໃນຕົວເມືອງ

ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າການສຶກສາບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການແບ່ງຊັ້ນຊັ້ນໃນສັງຄົມຮ້າຍແຮງຂຶ້ນຕື່ມ, ລັດຖະບານ ຈຳເປັນຕ້ອງດຸນດ່ຽງກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາສາມາດປັບປຸງການແຂ່ງຂັນຂອງຕົວເມືອງກັບສິ່ງທີ່ສາມາດປັບປຸງສັງຄົມຢ່າງທົ່ວເຖິງ.

ບ່ອນມີກໍ່ຫຼາຍເກີນໄປ - ບ່ອນບໍ່ມີກໍ່ບໍ່ມີເລີຍ - ຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນການສຶກສາພາຍໃນເຂດຕົວເມືອງ ເຊັ່ນດຽວກັບລະຫວ່າງເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ. ຜົນປະໂຫຍດທີ່ເປັນທຳແຮງຂອງການຢູ່ໃນເຂດຕົວເມືອງສາມາດຖືກທຳລາຍໂດຍການຂາດແຄນນະໂຍບາຍໃນການແກ້ໄຂຄວາມບໍ່ເປັນທຳ. ນະໂຍບາຍຕໍ່ການຈຳແນກ ແລະ ການປະຕິບັດ ເຊັ່ນ: ການກະຈາຍທີ່ບໍ່ເປັນທຳຂອງຄູທີ່ດີ, ສາມາດເຮັດໃຫ້ຄວາມບໍ່ເປັນທຳຮຸນແຮງຂຶ້ນຕື່ມ. ໃນຮູບແບບພື້ນທີ່ມະຫານະຄອນຂອງຊີລີ, ຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງຖືກພົບເຫັນໃນການກະຈາຍຂອງໂຮງຮຽນທີ່ມີຄຸນນະພາບ.

ໂຮງຮຽນເອກະຊົນ, ມັກຈະໄດ້ຮັບຜົນຈາກການສະໜອງບໍ່ພຽງພໍຂອງລັດຖະບານ, ສາມາດເປັນທັງການຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ. ໂຮງຮຽນທາງເລືອກ-ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ປົກຄອງໃນການເລືອກລະຫວ່າງ ໂຮງຮຽນຂອງລັດ, ເອກະຊົນ, ເໝົາຮຽນ ຫຼື ສະຖາບັນອື່ນໆທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງລັດ - ແມ່ນມັກຈະເປັນທັງສາເຫດ ແລະ ຜົນສະທ້ອນຂອງການແບ່ງຊັ້ນຊັ້ນທາງດ້ານປະຊາກອນ.

ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບໃນການສຶກສາ ສາມາດແກ່ຍາວອອກໄປຍ້ອນທັດສະນະນະຄະຕິທາງລົບ. ຄຸສະແດງທັດສະນະນະຄະຕິຈຳແນກເປັນປະຈຳຕໍ່ເດັກນ້ອຍທີ່ມາຈາກແຮງງານຍ້າຍຖິ່ນ ແລະ ຊົນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ, ເຊິ່ງເປັນການຊ້າເຕີມຕໍ່ຄວາມດ້ອຍໂອກາດທາງສັງຄົມຂອງພວກເຂົາ. ໃນຊຽງໄຮ້, ຄູ່ຫ້ອງປ.1 ມັກຈະລາຍງານວ່ານັກຮຽນທີ່ມາຈາກແຮງງານຍ້າຍຖິ່ນຮຽນບໍ່ໄດ້ດີຜົນການຮຽນຕໍ່າກວ່າລະດັບຫ້ອງຮຽນທີ່ເຂົາເຈົ້າ

ຮຽນໃນດ້ານພາສາ, ເຖິງແມ່ນວ່າພາຍຫຼັງທີ່ມີການຄວບຄຸມພູມຫຼັງແລ້ວກໍ່ຕາມ. ການສຶກສາຍັງສາມາດສ້າງຄວາມກົດກັນທາງສັງຄົມຖ້າໂຮງຮຽນທີ່ບໍລິການຜູ້ດ້ອຍໂອກາດມີຄວາມຮຸນແຮງ.

ການແບ່ງແຍກໂດຍຊົນຊາດ, ຊົນຊັ້ນທາງສັງຄົມ ຫຼື ເຊື້ອຊາດເປັນລັກສະນະເດັ່ນຂອງການສຶກສາໃນຕົວເມືອງສະຫະລັດ, ມີຫຼາຍໃນເອີຣົບ ແລະ ບັນດາປະເທດທີ່ມີມູນເຊື້ອຂອງສາຍພົວພັນເຊື້ອຊາດທີ່ມີບັນຫາ, ເຊັ່ນ: ອາຟຣິກາ. ການສຶກສາທີ່ອີງໃສ່ການແບ່ງແຍກແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນໃນເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ, ຄວາມຮູ້ທີ່ອີງໃສ່ພື້ນທີ່ຕົວເມືອງໃຫຍ່. ໃນ 90% ຂອງ 30 ຕົວເມືອງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນສະຫະລັດ, ການແບ່ງແຍກລະຫວ່າງຄອບຄົວທີ່ມີລາຍຮັບສູງ ແລະ ລາຍຮັບຕໍ່າແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ. ບົດວິໄຈຈາກຕົວເມືອງທີ່ສຳຄັນ 13 ແຫ່ງຂອງເອີຣົບຊີ້ບອກວ່າເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການແບ່ງແຍກພື້ນທີ່ຕາມປະຊາກອນທີ່ມີການສຶກສາຫຼາຍຂຶ້ນເປັນຕົວກະຕຸ້ນໃນການຂະຫຍາຍຄວາມຮູ້ທີ່ໜັກແໜ້ນໄປທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ.

ການສຶກສາ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດສາມາດສົ່ງຜົນຕໍ່ການວາງແຜນຕົວເມືອງ ແລະ ຊ່ວຍໃນການຫັນປ່ຽນເປັນຕົວເມືອງ

ການສຶກສາມີທ່າແຮງຕໍ່ການສົ່ງຜົນໃນການວາງແຜນຕົວເມືອງ, ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມພະຍາຍາມໃນການເຊື່ອມສານ. ໃນເບີລິນ, ໂຄງການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງໝູ່ບ້ານ ແມ່ນໄດ້ຮັບການເຜີຍແຜ່ເພື່ອສ້າງ ຕົວເມືອງທີ່ມີການເຊື່ອມສານທາງສັງຄົມ ໂດຍຜ່ານການຈັດກິດຈະກຳ, ການສຶກສາ ແລະ ການຈ້າງງານ.

“ ປະເທດອິນເດຍມີຜູ້ວາງແຜນ 1 ຄົນສໍາລັບທີ່ຢູ່ອາໄສໃນຕົວເມືອງ 100,000 ຫຼັງຄາເຮືອນ, ສົມທຽບ ໃສ່ປະເທດການາດາ ແລະ ສະຫະລັດແມ່ນ 1 ຄົນຕໍ່ 5,000 ຫຼັງຄາເຮືອນ

ການຄໍານຶງເຖິງທ່າແຮງນີ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຝຶກອົບຮົມທີ່ດີຂຶ້ນກ່ຽວກັບລະບຽບວິໄນທີ່ຫຼາກຫຼາຍເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ວາງ ແຜນຕົວເມືອງໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຂະແໜງການເພື່ອສົ່ງເສີມສະພາບແວດລ້ອມໃນການດໍາລົງ ຊີວິດແບບຍືນຍົງ. ໃນຫຼາຍປະເທດ, ໂຮງຮຽນການວາງແຜນຕົວເມືອງ ແລະ ແຜນງານແມ່ນມີຄວາມຈໍາກັດ. ປະເທດອິນເດຍມີຜູ້ວາງແຜນ 1 ຄົນສໍາລັບທີ່ຢູ່ອາໄສໃນຕົວເມືອງ 100,000 ຫຼັງຄາເຮືອນ, ສົມທຽບໃສ່ປະເທດ ການາດາ ແລະ ສະຫະລັດແມ່ນ 1 ຄົນຕໍ່ 5,000 ຫຼັງຄາເຮືອນ.

ການສຶກສານໍາໄປສູ່ວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການຍອມຮັບເອົາຄວາມຈໍາເປັນຂອງຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ, ປັບປຸງການວາງ ແຜນຕົວເມືອງ ແລະ ການຕັດສິນໃຈ. ເຄືອຂ່າຍສາກົນສໍາລັບຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຊຸມຊົນ ແອອັດ/ກະຕູບ ໄດ້ຊ່ວຍສະມາ ຊິກຂອງຊຸມຊົນໃນການເຮັດເອກະສານໃນເລື່ອງຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການການບໍລິການຈາກລັດ ຖະບານທ້ອງຖິ່ນ. ໃນຄວາມຮ່ວມມືກັບສະມາຄົມໂຮງຮຽນການວາງແຜນອາຟຣິກາ, ເຊິ່ງໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນຄວາມ ພະຍາຍາມເພີ່ມຄວາມເໝາະສົມຂອງການວາງແຜນຕົວເມືອງ. ໂດຍສະເພາະໃນການພົວພັນກັບການຕັ້ງຖິ່ນຖານທີ່ບໍ່

ເປັນທາງການ.

ຜູ້ນໍາຕົວເມືອງສາມາດນໍາໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກການສຶກສາ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດເພື່ອການຫັນປ່ຽນຕົວເມືອງ. ໃນເມເດີລິນ, ປະເທດໂຄລໍາເບຍ, ເຈົ້າເມືອງໄດ້ ຊ່ວຍຫັນປ່ຽນຕົວເມືອງຈາກທີ່ເປັນໜຶ່ງເມືອງທີ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຫຼາຍທີ່ສຸດຂອງໂລກໄປເປັນໜຶ່ງເມືອງທີ່ມີນະວັດຕະກຳທີ່ທັນສະໄໝທີ່ສຸດ ໂດຍຜ່ານການສຶກສາທີ່ນໍາ ໄປສູ່ຍຸດທະສາດຂອງການປ່ຽນແປງສັງຄົມ. ເມື່ອຕົວເມືອງມີການຈະເລີນເຕີບໂຕເພີ່ມຂຶ້ນ, ການປັບປຸງຍຸດທະສາດທີ່ເນັ້ນການສຶກສາ ແລະ ການປົກຄອງຕົນເອງໃນ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນແມ່ນກະແຈສໍາຄັນທີ່ຈະສ້າງເມືອງໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ.

ຟາເວລາດ ໃນເມືອງ ຣີໂອ ເດີຈາເນໂຣ, ບ່ອນທີ່ຄົນຈໍາ ນວນຫຼວງຫຼາຍໄດ້ຍ້າຍຈາກ ເຂດຊົນນະບົດຂອງເບ ຊິນເຂົ້າສູ່ຕົວເມືອງ.

ພາບໂດຍ: ບົດລາຍງານ GEM/ ແອນນາ ສະປິລ

ການຮ່ວມມື

ທັງໝົດນີ້ເບິ່ງຄືດີຫຼາຍ, ແຕ່ເມື່ອມາເບິ່ງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງການສຶກສາ, ເງິນທີ່ຈະມາໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດນີ້ເອົາມາແຕ່ໃສ?

ເບື້ອງຕົ້ນ, ລັດຖະບານຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ລະດົມທຶນຈາກ ຄົວເຮືອນ - ໂດຍຜ່ານ ພາສີ ເປັນຕົ້ນ. ການສຶກສາສາມາດເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຊ່ວຍໃຫ້ຄົນເຂົ້າໃຈຕໍ່ກັບລະບົບພາສີໃນເວລາດຽວກັນ!

ເຖິງແມ່ນວ່າພາຍຫຼັງມາ, ເກີດມີຊ່ອງວ່າງຂະໜາດໃຫຍ່ - ຢ່າງໜ້ອຍທີ່ສຸດ 39 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ - ລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດ ແລະ ງົບປະມານທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ເຮັດ.

ການຊ່ວຍເຫຼືອສາກົນຕໍ່ການສຶກສາຈຳເປັນຕ້ອງເພີ່ມ. ໂດຍລວມແມ່ນຫຼຸດລົງ - ຕໍ່າລົງ 1.2 ພັນລ້ານໂດລາສະຫະລັດຈາກຈຸດສູງສຸດໃນປີ 2010.

ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງຮອບຄອບຂຶ້ນຕື່ມກ່ຽວກັບວິທີການໃຊ້ຈ່າຍຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ. ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຈັດບຸລິມະສິດປະເທດທີ່ມີຄວາມຂັດແຍ່ງ ແລະ ບ່ອນທີ່ມີເດັກຢູ່ນອກໂຮງຮຽນ.

ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ນັກການເມືອງຈຳເປັນຕ້ອງ ຮອບຄອບຂຶ້ນຕື່ມກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຮັດ - ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ! ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຈະບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຊ້ຳຊ້ອນ.

ແລະກຸນແຈທີ່ສຳຄັນແທ້ຈິງນັ້ນແມ່ນ - ການຮ່ວມມືພວກເຮົາທຸກຄົນຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ຖ້າພວກເຮົາຢາກຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍ.

ການຮ່ວມມື: ການສ້າງເງື່ອນໄຂເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ SDG 4 ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງອື່ນໆ SDGs.

ວາລະສາກິນຮອດປີ 2030 ໃຫ້ທັດສະນະຕໍ່ສິ່ງທ້າທາຍໃນປັດຈຸບັນທີ່ລວມມີທາງດ້ານສັງຄົມ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມແມ່ນບໍ່ສາມາດແຍກອອກຈາກກັນ, ຈຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການເຊື່ອມສານຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ເຂົ້າກັນ. SDG17 ລະບຸວິທີການຂອງການບັນລຸເປົ້າໝາຍ SDGs ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຮ່ວມມືທົ່ວໂລກ. ເປົ້າໝາຍແມ່ນເນັ້ນໃສ່ຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບຄວາມຮ່ວມມືເພື່ອຮັບປະກັນທາງດ້ານການເງິນໃຫ້ພຽງພໍ, ເພີ່ມການເຊື່ອມໂຍງທາງດ້ານນະໂຍບາຍແລະການສ້າງການຮ່ວມມືກັບຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ຫຼາກຫຼາຍ, ທ່າມກາງບັນດາຈຸດປະສົງອື່ນໆ.

ການເງິນ

ທິມງານບົດລາຍງານ GEM ໄດ້ຄາດຄະເນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍລວມທັງໝົດປະຈໍາປີຂອງການຮັບປະກັນວ່າເດັກ ແລະ ໄວໜຸ່ມທຸກຄົນໃນປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ແລະ ລາຍຮັບຕໍ່າກວ່າປານກາງ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບຕັ້ງແຕ່ລະດັບຫ້ອງກຽມປະຖົມຈົນຮອດມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນຈະເພີ່ມຈາກ 149 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ມາເປັນ 340 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2030. ຄະນະກຳມາທິການສາກົນເພື່ອການເງິນຂອງໂອກາດທາງການສຶກສາໂລກ, ໄດ້ປະກາດໃນກອງປະຊຸມສູດຍອດອອສໂລ ກ່ຽວກັບການສຶກສາສໍາລັບການພັດທະນາ ໃນເດືອນ ກໍລະກົດ 2015, ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີໂສມໜ້າໃໝ່ຂອງການສຶກສາ ລວມທັງມາດຕະການສະເພາະເພື່ອລະດົມທຶນພາຍໃນປະເທດ ແລະ ແກ້ໄຂຊ່ອງວ່າງທາງດ້ານການເງິນ.

ຂອບວຽກຂອງການປະຕິບັດໃນການສຶກສາຮອດປີ 2030 ໄດ້ກຳນົດສອງມາດຕະຖານກ່ຽວກັບການເງິນພາຍໃນປະເທດສໍາລັບການສຶກສາ: 4% ຫາ 6% ຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນແຫ່ງຊາດ (GDP) ແລະ 15% ຫາ 20% ຂອງລາຍຈ່າຍພາກລັດ. ການລະດົມຊັບພະຍາກອນພາຍໃນປະເທດຫຼາຍຂຶ້ນແມ່ນ ມີຄວາມສໍາຄັນ. ປະມານເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າທັງໝົດ, ອັດຕາສ່ວນພາສີແມ່ນຕໍ່າກວ່າ 15% ຂອງ GDP, ທຽບໃສ່ເສດຖະກິດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ 18% ແລະ 26% ຂອງເສດຖະກິດຂຶ້ນສູງ. ການເພີ່ມອັດຕາສ່ວນພາສີໃນປະເທດທີ່ທຸກຍາກ ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມພາຍໃນປະເທດ ແລະ ທົ່ວໂລກ. ການສຶກສາສາມາດປັບປຸງພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ເສຍພາສີ ແລະ ເພີ່ມການປະຕິບັດຕາມ. ການຮູ້ໜັງສືຕໍ່າແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບລາຍຮັບພາສີທີ່ທູດລົງໃນ 123 ປະເທດ ສຶກສາຂໍ້ມູນຈາກປີ 1996 ຫາ ປີ 2010. ຜູ້ທີ່ຫຼີກລ່ຽງການເສຍພາສີມັກຈະແມ່ນຊົນຊັ້ນສູງທີ່ມີການສຶກສາ, ແຕ່ການສຶກສາແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບທັດສະນະຄະຕິທີ່ກ່ຽວພັນກັບພາສີທາງບວກ. ໃນອາເມລິກາລາຕິນ, ເກົ້າ ປະເທດ ທີ່ໄດ້ລວມເອົາການສຶກສາພາສີ ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດໂດຍຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມຮ່ວມກັນລະຫວ່າງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ໜ່ວຍງານທີ່ຮັບຜິດຊອບພາສີ.

“ ບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າໄດ້ສູນເສຍປະມານ 100 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ປີ ເນື່ອງຈາກການຫຼີກລ່ຽງພາສີລະຫວ່າງປະເທດ ”

ການແກ້ໄຂການຫຼີກລ່ຽງພາສີ ແລະ ການຫຼີກຫຼ່ຽງແມ່ນເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງໂລກ. ການຄາດຄະເນ ທີ່ຜ່ານມາໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າໄດ້ສູນເສຍປະມານ 100 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ປີ ເນື່ອງຈາກການຫຼີກລ່ຽງພາສີລະຫວ່າງປະເທດໂດຍຜ່ານການລົງທຶນໃນຕ່າງປະເທດ. ການຮ່ວມມືທັງ ພາຍໃນ ແລະ ສາກົນໃນການປະຕິບັດກ່ຽວກັບສິ່ງຈູງໃຈດ້ານພາສີ, ສິນທິສັນຍາ ແລະ ການຕັດສິນໃຈຂອງອົງກອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍແມ່ນຈໍາເປັນສໍາລັບປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າເພື່ອຊົດເຊີຍລາຍຮັບພາສີທີ່ສູນເສຍໄປ.

ຫຼາຍປະເທດສາມາດຈັດສັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເພື່ອປະໂຫຍດຂອງການສຶກສາ. ສອງວິທີການເພື່ອການຈັດບຸລິມະສິດຂອງການໃຊ້ຈ່າຍສໍາລັບການສຶກສາແມ່ນລົບລ້າງເງິນອຸດໜູນນໍ້າມັນ ແລະ ຈັດສັນກອງທຶນເພື່ອການສຶກສາ. ໃນປະເທດອິນໂດເນເຊຍ, ການໃຊ້ຈ່າຍພາກລັດໃນການສຶກສາໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າ 60% ລະຫວ່າງປີ 2005 ຫາ 2009, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເນື່ອງມາຈາກການປະຕິຮູບເງິນອຸດໜູນນໍ້າມັນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າການສົມມຸດຕິຖານການລະດົມລາຍຮັບພາຍໃນໄດ້ຮັບການປັບປຸງ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊ່ອງວ່າງທາງ ການເງິນຈໍານວນ 39 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ປີຍັງຄົງຢູ່. ການຊ່ວຍເຫຼືອສາກົນຍັງຈະສືບຕໍ່ເປັນຄວາມຈໍາ ເປັນສໍາລັບຫຼາຍປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ. ແຕ່ປະລິມານຂອງການຊ່ວຍທາງດ້ານການສຶກສາແມ່ນຈະຫຼຸດລົງ ປະມານ 600 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດແຕ່ປີ 2013 ຫາ 2014. ໃນສະພາບການນີ້, ສາມທາງເລືອກໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄໍາໝັ້ນສັນຍາ, ຈັດສັນທຶນຫຼາຍຂຶ້ນສໍາລັບການສຶກສາໂດຍຜ່ານກິນໄກຫຼາຍຝ່າຍ; ການນໍາໃຊ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ໜ່ວຍງານລະດັບຊາດ ໃນການເພີ່ມແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນພາຍໃນປະເທດ; ແລະ ເປົ້າໝາຍການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ດີຕໍ່ບັນດາປະເທດ ແລະ ລະດັບການສຶກສາແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍທີ່ສຸດ. ຍັງມີຫຼາຍວິທີສໍາລັບການປັບປຸງ: ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຜົນປະໂຫຍດທີ່ ສໍາຄັນຂອງການລົງທຶນໃນເບື້ອງຕົ້ນຕໍ່ການສຶກສາ, ການດູແລເດັກກ່ອນໄວຮຽນ ແລະ ການສຶກສາໄດ້ຮັບພຽງແຕ່ 106 ລ້ານສະຫະລັດຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອໂດຍກົງໃນປີ 2014, ໜ້ອຍກວ່າ 3% ຂອງມູນຄ່າສໍາລັບຫຼັງຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ.

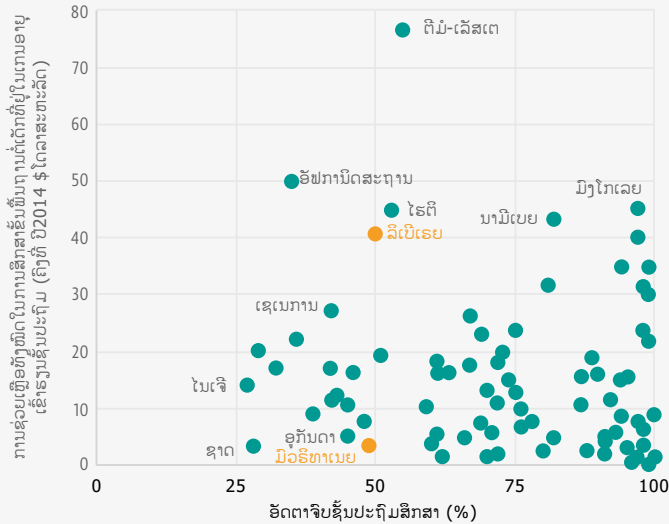
ຄວາມສອດຄ່ອງດ້ານນະໂຍບາຍ

ວິທີການສະເພາະຂອງ-ຂະແໜງການແມ່ນບໍ່ພຽງພໍເພື່ອຕອບສະໜອງສິ່ງທ້າທາຍຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ. ວາລະຂອງ SDG ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີວິທີການເຮັດວຽກແບບຫຼາຍຂະແໜງການ. ໃນວຽກງານການສຶກສາ, ການແຊກແຊງໃນທົ່ວຂະແໜງການລວມເອົາການລິເລີ່ມທີ່ຊອດແຊກໃນການສະໜອງອາຫານ ແລະ ສຸຂະພາບໃນໂຮງຮຽນ, ການພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນ, ແລະ ທັກສະ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມໃນການດໍາລົງຊີວິດ.

ໃນລະດັບຊາດ, ຄວາມສໍາເລັດຂອງການພະຍາຍາມເພື່ອປັບປຸງການວາງແຜນໃນຫຼາຍຂະແໜງການ ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄວາມສໍາຄັນຂອງການເມືອງ, ການສະໜັບສະໜູນຂອງສະຖາບັນ, ຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ພຽງພໍ. ໃນປະເທດ ໄນຈີເຣຍ, ກອງທຶນບັນເທົາໜີ້ສິນຖືກນໍາມາໃຊ້ໃນການສະໜັບສະໜູນ ການບໍລິການເຖິງທີ່ໃນການສຶກສາ, ສຸຂະພາບ ແລະ ນໍ້າ ແລະ ສຸຂະພິບານໃນການສະໜັບສະໜູນ ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດຂອງການພັດທະນາ. ແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດໂຄລໍເລຍມີມູມມອງຕໍ່ການ

ຮູບທີ່ 6:

ການຊ່ວຍເຫຼືອການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານບໍ່ໄດ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຕ້ອງການ
 ການຊ່ວຍເຫຼືອທັງໝົດໃນການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານຕໍ່ເດັກທີ່ຢູ່ໃນແກນອາຍຸເຂົ້າຮຽນຊັ້ນປະຖົມ (2014) ແລະ ອັດຕາການຈົບຊັ້ນປະຖົມ (2008-2014)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທີມງານວິໄຈບົດລາຍງານ GEM ອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຈາກລະບົບການລາຍງານຂອງຜູ້ຮັບ ຜິດຊອບ OECD (2016); ຖານຂໍ້ມູນໂລກກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບໃນການສຶກສາ

ສາມາດຊ່ວຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວາລະຂອງສາກົນເຊັ່ນ: ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDGs). ສັງຄົມພົນລະເມືອງ, ຂະແໜງການເອກະຊົນ ແລະ ການຮ່ວມມືຈາກຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ຫຼາກຫຼາຍແມ່ນມີບົດບາດທີ່ສໍາຄັນຫຼາຍໃນດ້ານການເງິນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການຮັບປະກັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນຕໍ່ວາລະໃໝ່, ເຊິ່ງຄາດວ່າຈະຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍລັດຖະບານແຫ່ງຊາດ.

ການເພີ່ມກິດຈະກຳຂອງສັງຄົມພົນລະເມືອງເປັນຜົນສໍາເລັດທີ່ສໍາຄັນຂອງວາລະການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ (EFA). ແຕ່ຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍໃນການອອກແບບການຮ່ວມມືຂອງສັງຄົມພົນລະເມືອງໃຫ້ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ. ເຮັດແນວໃດໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຂຶ້ນກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນດ້ານການເງິນສາມາດຮັກສາສຽງທີ່ເປັນອິດສະຫຼະ? ສິ່ງທ້າທາຍອີກອັນໜຶ່ງແມ່ນຄວາມຫຼາກຫຼາຍຮູບແບບຂອງຜູ້ມີບົດບາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນພາຍໃຕ້ຂອບເຂດຂອງສັງຄົມພົນລະເມືອງ.

ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການສະໜອງທຶນທີ່ຂະແໜງການເອກະຊົນສາມາດນໍາໄປສູ່ SDGs ແມ່ນເຫດຜົນໃນແງ່ດີ. ໃນຂະນະທີ່ບາງສຽງຮຽກຮ້ອງວ່າການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເອກະຊົນເຮັດໃຫ້ມີການນໍາເງິນເຂົ້າມາ, ມີຄວາມຍືດຍຸ່ນ, ສ້າງນະວັດຕະກຳ ແລະ ປັບປຸງຜົນການຮຽນຮູ້, ມີຂໍ້ສົງໄສທີ່ເຫັນວ່າຈະກໍ່ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມ ແລະ ອິດທິພົນຂອງຕະຫຼາດທີ່ບໍ່ເໝາະສົມຕໍ່ການສຶກສາ.

“ **ບົດບາດຂອງການປະສານງານ ແລະ ໜ່ວຍງານການເງິນແມ່ນ ເປັນສິ່ງສໍາຄັນເພື່ອຄວາມສໍາເລັດຂອງວາລະ SDG** ”

ບົດບາດຂອງການປະສານງານ ແລະ ໜ່ວຍງານການເງິນແມ່ນເປັນສິ່ງສໍາຄັນ. ກົນໄກການປະສານງານທາງດ້ານການສຶກສາໂລກລວມມີ ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຂອງຂະແໜງການສຶກສາຮອດປີ 2030, ກອງປະຊຸມການສຶກສາໂລກ, ກອງປະຊຸມ ແລະ ການລວບລວມໜ່ວຍງານຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ NGOs ລະດັບພາກພື້ນ. ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳຖືກມອບໝາຍໃຫ້ເປັນກົນໄກທີ່ສໍາຄັນໃນການສະໜັບສະໜູນບັນດາປະເທດ, ທົບທວນຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ຊຸກຍູ້ການປະສານງານໃນກິດຈະກຳຂອງຄູ່ຮ່ວມງານ. ການຮ່ວມມືໂລກສໍາລັບການສຶກສາ, ການຮ່ວມມືຂອງຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ຫຼາກຫຼາຍທີ່ສໍາຄັນຂອງຂະແໜງການສຶກສາ, ສາມາດຮຽນຮູ້ໄດ້ຈາກການຮ່ວມມືຂອງຂະແໜງສາທາລະນະສຸກເຊັ່ນ: ກອງທຶນໂລກສໍາລັບວັນນະໂລກ, ເອດສ ແລະ ມາເລເລຍ ແລະ GAVI, ທີ່ຜັກດັນເງິນທຶນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ການສຶກສາໃໝ່ບໍ່ສາມາດລໍຖ້າກອງທຶນເພື່ອເພີ່ມເງິນສໍາລັບການສຶກສາທີ່ມີເປົ້າໝາຍສໍາລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມຂັດແຍ່ງ, ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດ.

ສຶກສາ, ສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມເປັນທໍາເປັນບຸລິມະສິດຂອງປະທານປະເທດ; ມີຈຸດປະສົງເພື່ອເຮັດໃຫ້ເປັນປະເທດ ທີ່ມີການສຶກສາຫຼາຍທີ່ສຸດໃນອາເມລິກາລາຕິນໃນປີ 2025.

ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະບານຕາມປົກກະຕິແລ້ວມັກຈະສຸມໃສ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຕົນເອງ, ການກົດກັນການປະສານງານ ແລະ ການຮ່ວມມື. ແຜນການພັດທະນາແຫ່ງຊາດທີ່ດີນັ້ນແມ່ນເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບແຜນການເງິນທີ່ດີຂອງການສຶກສາ ແລະ ການວາງແຜນຕາມຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ລະບົບການເງິນ, ນັ້ນແມ່ນນໍາໄປສູ່ການເຊື່ອມສານທີ່ດີໃນທົ່ວຂະແໜງ, ໃນນັ້ນແມ່ນມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນຫຼາຍກວ່າກິດລະບຽບໃນບັນດາປະເທດທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດ.

ຕົວແທນຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນປະເຊີນກັບ ສອງ ສິ່ງທ້າທາຍໃນການຕອບສະໜອງແຜນງານທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຈໍາເປັນໃນການວາງແຜນແບບເຊື່ອມສານຂອງ SDGs: ພວກເຂົາອາດຈະຂາດວິໄສທັດທີ່ສອດຄ່ອງກັບວິທີການໃນການພັດທະນາ. ແລະ ພວກເຂົາມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການປະສານງານແຜນງານໃນ ຫຼາຍຂະແໜງການ. ການຊ່ວຍເຫຼືອບໍ່ໄດ້ຖືກຈັດສັນຢ່າງພຽງພໍຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງປະເທດ. ໃນລິເບີເຣຍ ແລະ ເມັຊິກເຕເນຍ, ປະມານເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເດັກນ້ອຍທີ່ຈົບຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ, ແຕ່ລິເບີເຣຍໄດ້ຮັບ 10 ເທົ່າຂອງຈໍານວນການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານຕໍ່ເດັກໃນແກນອາຍຸເຂົ້າຮຽນ.

ການຮ່ວມມື

ອໍານາດການປົກຄອງພາກລັດແຫ່ງຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ສັງຄົມພົນລະເມືອງ, ສະພາບັນດິດ, ຊຸມຊົນວິທະຍາສາດ, ຂະແໜງການເອກະຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ຫຼາກຫຼາຍທົ່ວໂລກແມ່ນຄູ່ຮ່ວມງານທີ່

ການຄາດຄະເນ: ການຂະຫຍາຍການສຶກສາຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງແນວໃດ?

ການຄາດຄະເນການບັນລຸການສຶກສາໂລກໃນປີ 2030 ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ

ຄວາມຄາດຫວັງຂອງໂຄງການບົດລາຍງານ GEM 2016 ໃນການບັນລຸການຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຖ້ວນໜ້າພາຍໃນປີ 2030 ໄດ້ນຳໃຊ້ຊຸດຂໍ້ມູນຕົວແທນທົ່ວໂລກ ແລະ ວິທີການທີ່ທັນສະໄໝ. ຂໍ້ມູນແມ່ນຈະແຈ້ງ: ໂລກຈະຫຼ້າຊ້າ 50 ປີ ໃນການບັນລຸຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງການສຶກສາໂລກ. ໃນທ່າອ່ຽງຂອງປັດຈຸບັນ, ການຈົບຊັ້ນປະຖົມຖ້ວນໜ້າຈະສາມາດບັນລຸໃນປີ 2042; ການຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນຖ້ວນໜ້າໃນປີ 2059; ແລະ ການຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍຖ້ວນໜ້າໃນປີ 2084. ປະເທດທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດຈະບັນລຸການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍຖ້ວນໜ້າຊ້າກວ່າປະເທດທີ່ຮັ່ງມີທີ່ສຸດ 100 ປີ. ນີ້ຄືຂໍ້ສະຫລຸບທີ່ສຳຄັນ, ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ແລະ ປານກາງ, ສະຖານະພາບຂອງ SDG ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຢຸດພັກແບບບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນທຽບກັບທ່າອ່ຽງທີ່ຜ່ານມາຖ້າຕ້ອງການໃຫ້ອົງປະກອບຄວາມສຳເລັດຂອງຄາດໝາຍ 4.1 ບັນລຸຜົນ

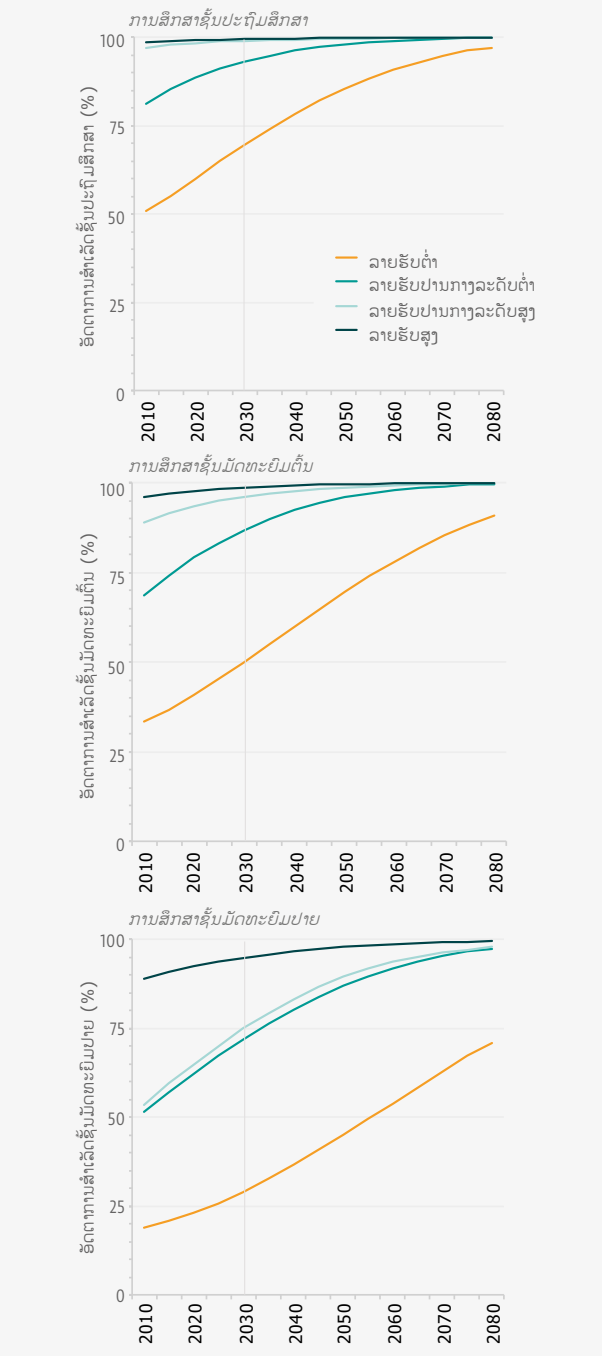
ຄາດຄະເນຜົນກະທົບຕໍ່ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການພັດທະນາ

ການຄາດຄະເນດີກວ່າຈະກຳຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າເປົ້າໝາຍການສຶກສາໃນ SDG ອາດຈະບໍ່ບັນລຸ, ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມຄືບໜ້າເລັກນ້ອຍສາມາດສ້າງການປ່ຽນແປງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສຳລັບຄົນລຸ້ນຕໍ່ໄປ. ເພື່ອໃຫ້ສຳນຶກເຫັນວິທີການຂະຫຍາຍການສຶກສາເພື່ອປະກອບສ່ວນໃຫ້ກັບເປົ້າໝາຍ SDGs ດ້ານອື່ນ. ບົດລາຍງານ GEM ໄດ້ວິໄຈເຖິງວິທີການທີ່ການສຶກສາສາມາດຊ່ວຍຮັກສາຊີວິດ (ໂດຍການຫຼຸດອັດຕາການຕາຍຂອງເດັກອ່ອນ ແລະ ເດັກ ແລະ ການເພີ່ມອາຍຸຍືນຂອງຜູ້ໃຫຍ່), ຍົກເອົາຄົນ ແລະ ຊຸມຊົນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ (ໂດຍການ ເພີ່ມການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດລວມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງ) ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

ການບັນລຸການຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍຖ້ວນໜ້າໃນປີ 2030 ສາມາດຫຼຸດອັດຕາການຕາຍແຕ່ສູນ-5 ປີ ໃນເຂດອະນຸພາກພື້ນຊາຮາອາຟຣິກາຈາກການເສຍຊີວິດ 68 ມາເປັນ 54 ຄົນຕໍ່ການເກີດໃນທຸກໆ 1,000 ຄົນໃນປີ 2050. ນັບຕັ້ງແຕ່ສຸຂະພາບຂອງເດັກໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໃນຂັ້ນຊຸມຊົນ ແລະ ການແພ່ກະຈາຍຂອງການປະຕິບັດທີ່ດີ ແລະ ພຶດຕິກຳດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ການຕາຍຂອງເດັກອາດຈະຫຼຸດລົງຫຼາຍກວ່າຂໍ້ແນະນຳເຫຼົ່ານີ້.

ການສຶກສາສາມາດເພີ່ມລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນໂດຍການເພີ່ມປະສິດທິພາບດ້ານແຮງງານ ແລະ ການເລັ່ງການ ພັດທະນາທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຮັບຮອງ. ໃນປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ, ການຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍຖ້ວນໜ້າສາມາດເພີ່ມລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນໄດ້ 75% ໃນປີ 2050. ເຖິງແມ່ນວ່າຖ້າການບັນລຸ ຄາດໝາຍ 4.1 ຂອງ SDG ບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກໃນປີ 2030, ຕັ້ງນັ້ນອາດນຳໄປສູ່ການລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກໃນອີກ 10 ປີ ຕໍ່ໄປ.

ຮູບທີ່ 7:
ບໍ່ແມ່ນແຕ່ການຈົບຊັ້ນປະຖົມຖ້ວນໜ້າຈະບັນລຸພາຍໃນປີ 2030 ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ແລະ ປານກາງໃນທ່າອ່ຽງທີ່ຜ່ານມາ
ອັດຕາການສຳເລັດທີ່ໄດ້ຄາດການໄວ້ໃນເກນອາຍຸ 15-19 ປີ ໂດຍລະດັບການສຶກສາ ແລະ ກຸ່ມລາຍຮັບຂອງປະເທດ, 2010-2080

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບາລາເກັດ (2016)

ການສຶກສາສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນການຕາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໄພພິບັດ, ຕັ້ງແຕ່ຄົນມີການສຶກສາທ່າວ່າງໃນການສະແດງເຖິງຈິດສໍານຶກກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຫຼາຍຂຶ້ນ, ລະດັບການກຽມຄວາມພ້ອມສູງຂຶ້ນ ແລະ ການຕອບໂຕ້ທີ່ເໝາະສົມ, ແລະ ມີການເສຍຫາຍໜ້ອຍທີ່ສຸດເມື່ອເກີດໄພພິບັດ. ຖ້າການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຖ້ວນໜ້າບັນລຸໃນປີ 2030, ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໃນປີ 2040-2050 ຈະມີ 10,000 ຫາ 20,000 ຄົນເສຍຊີວິດຍ້ອນໄພພິບັດໜ້ອຍລົງຕໍ່ທົດສະວັດ, ທຽບໃສ່ 250,000 ຄົນເສຍຊີວິດລະຫວ່າງປີ 2000 ແລະ 2010, ຖ້າຫາກວ່າຄວາມຖີ່ຂອງການເກີດໄພພິບັດຍັງຄົງຄື. ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຖ້ວນໜ້າຈະສົ່ງຜົນຫຼາຍໂດຍສະເພາະການຕາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໄພພິບັດໃນອາຊີ, ເນື່ອງຈາກມີປະຊາກອນທີ່ຫຼາຍທີ່ສຸດ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສອີກຫຼາຍແຫ່ງທີ່ມີຊ່ອງວ່າງຫຼາຍທີ່ສຸດໃນເຂດຊາຍຝັ່ງທະເລ.

ການສຶກສາ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງ: ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ ແລະ ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຈໍາເປັນຕ້ອງເຮັດ

ໃນພາກທີ່ສະເໜີກ່ອນໜ້ານີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຫຼາຍການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງການສຶກສາ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ. ຊື້ໃຫ້ເຫັນຜົນປະໂຫຍດຂອງການຈົບຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ແລະ ມັດທະຍົມສຶກສາແມ່ນ ສໍາຄັນ, ບໍ່ແມ່ນສະເພາະແຕ່ບຸກຄົນແຕ່ແມ່ນສໍາລັບຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ຊຸມຊົນ ແລະ ບ່ອນເຮັດວຽກ. ເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍທີ່ມີການສຶກສາມີທ່າວ່າງທີ່ຈະຄໍານຶງເຖິງສະພາບແວດລ້ອມຫຼາຍຂຶ້ນ, ມີຄວາມທົນທານຫຼາຍຂຶ້ນຕໍ່ຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ມີການສ້າງລາຍຮັບ ແລະ ປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ມີການດໍາລົງຊີວິດທີ່ມີສຸຂະພາບດີຂຶ້ນ, ມີການປະກອບສ່ວນທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ການຄວບຄຸມການອອກກໍາລັງກາຍຕະຫຼອດຊີວິດຂອງພວກເຂົາ. ຜົນປະໂຫຍດຂອງການສຶກສາເດັກຍິງ ແລະ ເພດຍິງແມ່ນມີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ໃນແຕ່ລະລຸ້ນຄົນ.

ມີຄວາມວິຕົກກັງວິນັດສະພາວະການພັດທະນາໃນທົ່ວໂລກທີ່ປ່ຽນແປງຜົນກະທົບຂອງການສຶກສາ. ຕົວຢ່າງ: ເສດຖະກິດໂລກ, ສ້າງຄວາມຮັ່ງມີມະຫາສານສໍາລັບບາງຄົນແຕ່ປ່ອຍໃຫ້ຫຼາຍຄົນຢູ່ທາງຫຼັງ, ຊີວິດ ແລະ ການດໍາລົງຊີວິດຂອງພວກເຂົາສ່ຽງຕໍ່ການເຄື່ອນຍ້າຍທາງເສດຖະກິດ, ຄວາມທຸກຍາກຖາວອນ ຫຼື ທັງສອງຢ່າງ.

ສໍາລັບການສຶກສາເພື່ອການປ່ຽນແປງໃນການສະໜັບສະໜູນວາລະໃໝ່ຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ການສຶກສາຕາມປົກກະຕິຈະບໍ່ພຽງພໍ

ວົງຈອນເສດຖະກິດຫຼຸດລົງຮ້າຍແຮງໄປກວ່ານັ້ນແມ່ນຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງທາງການເມືອງ ແລະ ຄວາມຂັດແຍ່ງ, ການບັງຄັບໃຫ້ຄົນ ເປັນລ້ານຕ້ອງຫຼົບໜີ. ການເຄື່ອນຍ້າຍເນື່ອງມາຈາກໄພພິບັດທາງທໍາມະຊາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໄດ້ທໍາລາຍຄວາມພະຍາຍາມຂອງປະເທດໃນການຮັບປະກັນໃຫ້ຊາວໜຸ່ມທຸກຄົນຈົບການສຶກສາຢ່າງໜ້ອຍ 12 ປີ ແລະ ສະໜອງໂອກາດອັນໃຫຍ່ຫຼວງສໍາລັບການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ.

ສໍາລັບການສຶກສາເພື່ອການປ່ຽນແປງໃນການສະໜັບສະໜູນວາລະໃໝ່ຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ການສຶກສາຕາມປົກກະຕິ ຈະບໍ່ພຽງພໍ. ການຮຽນຮູ້ຄວນຈະສົ່ງເສີມຄວາມຄິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ການເຊື່ອມສານ, ການເຫັນອີກເຫັນໃຈ, ຄວາມມຸ້ງຫວັງ ແລະ ຄວາມເປັນລະບົບ. ໂຮງຮຽນຄວນຈະກາຍເປັນພື້ນທີ່ທີ່ເປັນແບບຢ່າງຂອງຄວາມຍືນຍົງ - ທົ່ວເຖິງ, ປະຊາທິປະໄຕ, ສຸຂະພາບ, ສະຖານທີ່ສ້າງຄວາມສົມດູນຂອງອາຍາກາຍບອນທີ່ເປັນພື້ນຖານສໍາລັບການບັນລຸ SDGs.

ຂໍ້ສະເໜີທາງດ້ານນະໂຍບາຍລຸ່ມນີ້ໄດ້ແນະນໍາວິທີທີ່ລະບົບການສຶກສາສາມາດປະກອບສ່ວນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບເພີ່ມຂຶ້ນເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

- ສະໜັບສະໜູນການຮ່ວມມື ແລະ ການປະສານງານທົ່ວທຸກຂະແໜງການ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານ. ນັບຕັ້ງແຕ່ບັນຫາທີ່ເປັນລະບົບຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຜູ່ກ່ຽວຂ້ອງຈາກຫຼາຍພາກສ່ວນ ແລະ ທັດສະນະທີ່ຫຼາກຫຼາຍ, ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ເອົາໃຈໃສ່ແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນເພື່ອມີສ່ວນຮ່ວມ ກັບຄູ່ຮ່ວມງານທັງໝົດ, ລວມທັງບັນດາກະຊວງ, ຜູ່ຊ່ຽວຊານດ້ານການສຶກສາ, ແລະ ສັງຄົມພົນລະເມືອງ, ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລະດັບຊາດ, ແລະ ທົ່ວທຸກຂະແໜງການ.
- ລັດຖະບານຈໍາເປັນຕ້ອງທົບທວນການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມທັງໃນ ແລະ ນອກໂຮງຮຽນເປັນສິ່ງສໍາຄັນຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາລະຫວ່າງຂະແໜງການ. ການສຶກສາສາມາດເປັນເຄື່ອງມືທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນທຸກຂະແໜງການ. ຫຼາຍຄາດໝາຍຂອງ SDG ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມສາມາດພິເສດ ແລະ ຄວາມຊ່ຽວຊານທີ່ລະບົບການສຶກສາສະໜອງໃຫ້.
- ການສຶກສາສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດລາຍຮັບທີ່ບໍ່ສະເໝີພາບ, ແຕ່ບໍ່ສາມາດກຸ້ມຕົນເອງ. ການຂະຫຍາຍການເຂົ້າເຖິງໂດຍກຸ່ມຂອງຜູ່ຕ້ອຍໂອກາດເພື່ອການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມທີ່ມີຄຸນນະພາບ ຈະຊ່ວຍຮັບປະກັນລາຍຮັບທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຄວາມແຕກໂຕນຫຼຸດລົງ. ການປ່ຽນແປງກິດລະບຽບຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີບໍ່ຄວນລົງໂທດແຮງງານໃນອາຊີບທີ່ມີຄວາມປອດໄພຕໍ່າ, ໂດຍສະເພາະໃນຂະແໜງການທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ.
- ລະບົບການສຶກສາຈໍາເປັນຕ້ອງເພີ່ມ ແລະ ຄາດຄະເນທາງດ້ານການເງິນເພື່ອ (ກ) ການຈົບຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຖ້ວນໜ້າ; (ຂ) ການເພີ່ມຈໍານວນຂອງຄູທີ່ມີວຸດທິ, ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ມີຄວາມສົນໃຈໃນອາຊີບ; (ຄ) ສະໜອງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບໃຫ້ແກ່ປະຊາກອນທີ່ຕ້ອຍໂອກາດ; ແລະ (ງ) ກຽມຄວາມພ້ອມສໍາລັບຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຄວາມຂັດແຍ່ງທີ່ແກ່ຍາວ.

ການປັບປຸງຄວາມເປັນທ່າ

- ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຖ້ວນໜ້າ, ໂດຍສະເພາະສໍາລັບເດັກຍິງ, ແມ່ນໃຈກາງເພື່ອການສົ່ງເສີມເອກະລາດ ແລະ ການຕັດສິນໃຈຂອງເພດຍິງ. ການບັນລຸຄາດໝາຍນີ້ຈະຈຳກັດການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງປະຊາກອນ, ການຫັນປ່ຽນມາດຕະຖານທາງສັງຄົມ ແລະ ການປະຕິບັດໃນທຸກໆລຸ້ນຄົນ, ແລະ ຈຳກັດພາລະແບກຫາບຂອງໂລກ.
- ນະໂຍບາຍການສຶກສາທີ່ແນ່ໃສ່ຊົນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ, ຜູ້ອົບພະຍົບ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍປະຊາກອນພາຍໃນຄວນໄດ້ຈັດເປັນບຸລິມະສິດແກ່ພາສາທີ່ເໝາະສົມໃນການສອນ ແລະ ຮັບປະກັນການນໍາໃຊ້ຫຼັກສູດ ແລະ ອຸປະກອນການຮຽນ-ການສອນທີ່ບໍ່ລ່າອ່ວງ. ການສ້າງມາດຕະຖານຂອງຄູທີ່ຊ່ຽວຊານດ້ານພາສາ ທີ່ເໝາະສົມ ແມ່ນສໍາຄັນໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີອັດຕາສ່ວນສູງຂອງຊົນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ ແລະ ປະຊາກອນເຄື່ອນຍ້າຍ.
- ການວາງແຜນຕົວເມືອງຈຳເປັນຕ້ອງກ່ຽວຂ້ອງກັບການວາງແຜນການສຶກສາ, ແລະ ບໍ່ປະຖິ້ມຊົນນະບົດໄວ້ທາງຫຼັງ. ການວາງແຜນການສຶກສາ, ໃນບັນດາການບໍລິການຂັ້ນພື້ນຖານດ້ານອື່ນສໍາລັບຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຊຸມຊົນແອອັດແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນ. ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກພາກລັດ ແລະ ຄູທີ່ມີຄຸນນະພາບຄວນຈະກະຈາຍຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ, ແລະ ໂຮງຮຽນສ້າງຄວາມປອດໄພ ແລະ ປາສະຈາກຄວາມຮຸນແຮງ. ເຂດຊົນນະບົດທີ່ມີປະຊາກອນຫຼຸດລົງ ແລະ ການລວມໂຮງຮຽນໃນຊົນນະບົດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການເອົາໃຈໃສ່ໃນການວາງແຜນ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ.

ການປ່ຽນແປງຈຸດສຸມຂອງການສຶກສາ

- ໃນການພັດທະນານະໂຍບາຍທາງດ້ານທັກສະ, ລະບົບການສຶກສາຄວນຈະພິຈາລະນາທັງຄວາມຕ້ອງການຂອງໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງການຂະຫຍາຍຕົວແບບຍືນຍົງ. ການສິດສອນທັກສະສີຂຽວໃຫ້ກັບນັກຮຽນ ແລະ ສະໜອງແຮງງານດ້ວຍການໃຫ້ໂອກາດໃນການອົບຮົມ ແລະ ປັບປຸງທັກສະທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການປ່ຽນແປງໃນຫຼັກສູດຂອງຊັ້ນມັດທະຍົມ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ການຮ່ວມມືທີ່ດີກັບທຸລະກິດ ແລະ ອຸດສາຫະກຳຈະຊ່ວຍປັບປຸງຄວາມສໍາພັນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການສິດສອນ.
- ພົນລະເມືອງ, ສັນຕິພາບ ແລະ ແຜນງານການສຶກສາແບບຍືນຍົງສາມາດເປັນໄມ້ງັດທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບຄວາມຄືບໜ້າຂອງ SDG. ປະສິດທິພາບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ສາມາດຮັບປະກັນລະບົບຍຸດຕິທໍາທີ່ມີຄວາມເທົ່າທຽມຫຼາຍຂຶ້ນ, ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ການພິພາກສາ, ສົ່ງເສີມໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ເພີ່ມສັງຄົມທີ່ສ້າງສັນ, ເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ກັບການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງວັດທະນະທໍາ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມ, ແລະ ຈັດບຸລິມະສິດການປະຕິບັດທີ່ປັບປຸງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຂອງລຸ້ນຄົນໃນອະນາຄົດ.

ສິ່ງທ້າທາຍຂອງການຕິດຕາມການສຶກສາໃນເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ

SDG 4 ມີ 10 ຄາດໝາຍ ສະແດງໃຫ້ເຫັນລະດັບຂອງການສູ້ຊົນໃນ 15 ປີ ຕໍ່ໜ້າວ່າຈະມີໜາກຜົນຫຍັງແດ່ທີ່ສໍາເລັດນອກເໜືອຈາກຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການສຶກສາໂລກທີ່ຜ່ານມາ. ບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ ໄດ້ນໍາສະເໜີສິ່ງທ້າທາຍຂອງການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າ ກ່ຽວກັບການສຶກສາ 2030, ບົດລາຍງານນີ້ໄດ້ວິເຄາະຄາດໝາຍຕ່າງໆ ໃນເປົ້າໝາຍທີ 4 ຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDG 4), ຊຶ່ງມີບາງຄາດໝາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດຍັງບໍ່ດີພໍ ແລະ ມັນຍັງໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນສິ່ງທ້າທາຍດ້ານວິຊາການຂອງການຕິດຕາມບັນດາຕົວຊີ້ບອກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ນອກຈາກນີ້ ບົດລາຍງານຍັງໄດ້ກວດສອບເຖິງຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະພັດທະນາເຄື່ອງມືທີ່ຖືກຕ້ອງ, ໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ສາມາດວັດແທກໄດ້.

ບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ ຕັ້ງບັນຫາວ່າບຸລິມະສິດໃດແມ່ນເພື່ອການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ ແລະ ບັນດາປະເທດ ແລະ ອົງການຕ່າງໆ ຕ້ອງໄດ້ສຸມໃສ່ຊັບພະຍາກອນດ້ານໃດ, ຊຶ່ງບົດລາຍງານກວດສອບບໍລິບົດ ຊຶ່ງລວມເຖິງຕົວຊີ້ບອກໃດຈະໄດ້ຮັບ ການພິຈາລະນາທາງດ້ານວິຊາການ, ການເມືອງ ແລະ ສະຖາບັນ.

ບົດບາດຂອງບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ

ບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ ມີໜ້າທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຊຸມຊົນສາກົນເຂົ້າໃຈວ່າຈະໂລກມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນການສຶກສາ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດແລະບໍ່ກ້າວໜ້າແນວໃດ. ໃນຂະນະທີ່ບົດລາຍງານໂລກ ການຕິດຕາມການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບວ່າປະຕິບັດໜ້າທີ່ສໍາເລັດ, ຂອບເຂດມີການປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາພ້ອມຍັງມີການຂະຫຍາຍວາລະຮອດ 2030 ທີ່ເປັນສິ່ງທ້າທາຍໃໝ່.

ບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ ມີໜ້າທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າໂລກມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນດ້ານການສຶກສາ ແລະການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດແລະບໍ່ມີຄວາມກ້າວໜ້າແນວໃດ

ຊຸດຂອງຕົວຊີ້ບອກການຕິດຕາມ ຖືກສ້າງຂຶ້ນ (Box 1) ໂດຍຜ່ານວິທີການໃນການວັດແທກ ແລະຍັງຈະໄດ້ສືບຕໍ່ພັດທະນາຕື່ມອີກ. ຕົວຊີ້ບອກສ່ວນຫຼາຍກວມເອົາແຕ່ສ່ວນທີ່ເປັນແນວຄວາມຄິດໃນແຕ່ລະຄາດໝາຍ. ຄວນຄົ້ນຄ້ວາຫາວິທີທາງເລືອກໃນການວັດແທກ ແລະການຕິດຕາມຄາດໝາຍໃນລະດັບຊາດ ແລະລະດັບພາກພື້ນ.

ໃນຊຸ່ມປີທີ່ຈະມາເຖິງນີ້, ບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ ຈະຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ຊິດຕໍ່ຄວາມຄືບໜ້າໃນການສຶກສາໂລກ ໂດຍການນໍາໃຊ້ຕົວຊີ້ບອກທີ່ມີຢູ່, ໃຊ້ຄໍາຖາມທີ່ເປັນປະໂຫຍດ, ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄຸນນະພາບຂອງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ, ນໍາສະເໜີວິທີການໃໝ່ຂອງການຊອກຫາຫຼັກຖານ ແລະແນະນໍາເພື່ອປັບປຸງ.

BOX 1

ຄາດໝາຍ ແລະຂອບວຽກຕົວຊີ້ບອກລະດັບສາກົນ/ ລະດັບທົ່ວຂໍ້ສະເພາະທີ່ໄດ້ສະເໜີ ໃນ SDG 4 ກ່ຽວກັບການສຶກສາ

ເປົ້າໝາຍທີ 4 ຮັບປະກັນການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ ເທົ່າທຽມກັນ ແລະທົ່ວເຖິງ ແລະສົ່ງເສີມກາລະໂອກາດໃນການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດສໍາລັບໝົດທຸກຄົນ

ຄາດໝາຍ 4.1 ພາຍໃນປີ 2030, ຮັບປະກັນວ່າ ເດັກນ້ອຍຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຊາຍທັງໝົດ ສໍາເລັດການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແລະມັດທະຍົມໂດຍບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າ, ມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນ ແລະມີຄຸນນະພາບ ນໍາໄປສູ່ໜ້າທີ່ຂອງການຮຽນຮູ້ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ແລະເໝາະສົມ

1. ອັດຕາສ່ວນຂອງເດັກນ້ອຍ ແລະໄວໜຸ່ມ: (ກ) ຢູ່ໃນຊັ້ນຮຽນ 2/3; (ຂ) ໃນປີສຸດທ້າຍຂອງຊັ້ນປະຖົມ; ແລະ (ຄ) ໃນປີສຸດທ້າຍຂອງຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນບັນລຸເປົ້າໝາຍຢ່າງໜ້ອຍລະດັບຄວາມສາມາດຂັ້ນຕໍ່າໃນ (i) ການອ່ານ ແລະ (ii) ການຄິດໄລ່ເລກ, ແບ່ງຕາມເພດ. [ຕົວຊີ້ບອກສາກົນ 4.1.1]
2. ການຄຸ້ມຄອງການປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ກຸ່ມຕົວແທນໃນທົ່ວປະເທດ (i) ໃນລະຫວ່າງການຮຽນໃນຊັ້ນປະຖົມ (ii) ໃນປີສຸດທ້າຍຂອງຊັ້ນປະຖົມ ແລະ (iii) ໃນປີສຸດທ້າຍຂອງຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ
3. ອັດຕາສ່ວນທີ່ເຂົ້າຮຽນທັງໝົດແຕ່ຊັ້ນປະຖົມຈົນຮອດຊັ້ນຮຽນສຸດທ້າຍ (ປະຖົມ, ມັດທະຍົມຕົ້ນ)
4. ອັດຕາການຈົບຊັ້ນ (ປະຖົມ, ມັດທະຍົມຕົ້ນ, ມັດທະຍົມປາຍ)
5. ອັດຕາການເດັກບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ (ປະຖົມ, ມັດທະຍົມຕົ້ນ, ມັດທະຍົມປາຍ)
6. ອັດຕາສ່ວນຂອງເດັກທີ່ມີອາຍຸເກີນຊັ້ນຮຽນ (ປະຖົມ, ມັດທະຍົມຕົ້ນ)
7. ຈໍານວນປີຮຽນຂອງຊັ້ນ (i) ປະຖົມພາກບໍ່ບັງຄັບ (ii) ປະຖົມພາກບັງຄັບ ແລະມັດທະຍົມສຶກສາທີ່ ຮັບຮອງໄວ້ໃນກອບຂອງກົດໝາຍ

ຄາດໝາຍ 4.2 ພາຍໃນປີ 2030, ຮັບປະກັນວ່າເດັກນ້ອຍຍິງ ແລະເດັກນ້ອຍຊາຍທັງໝົດ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ໄດ້ຮັບການດູແລ ແລະເຂົ້າຮຽນກຽມປະຖົມສຶກສາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມພ້ອມ ສໍາລັບການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ

8. ອັດຕາສ່ວນຂອງເດັກທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ ທີ່ມີການພັດທະນາກ່ຽວກັບການຕິດຕາມກວດສຸຂະພາບ, ການຮຽນຮູ້ ແລະສະພາບຈິດໃຈທີ່ດີ, ແບ່ງຕາມເພດ [ຕົວຊີ້ບອກສາກົນ 4.2.1]
9. ອັດຕາສ່ວນຂອງເດັກທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ ທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນທາງບວກ ແລະການກະຕຸ້ນສະພາບແວດລ້ອມການຮຽນຮູ້ ຢູ່ເຮືອນ
10. ອັດຕາການເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈັດການຮຽນຮູ້ (ໜຶ່ງປີກ່ອນທີ່ຈະມີເກນອາຍຸເຂົ້າຮຽນຊັ້ນປະຖົມເປັນທາງການ), ແບ່ງຕາມເພດ [ຕົວຊີ້ບອກສາກົນ 4.2.2]
11. ອັດຕາສ່ວນການເຂົ້າຮຽນກຽມປະຖົມສຶກສາ
12. ຈໍານວນປີຮຽນຂອງຊັ້ນ (i) ກຽມປະຖົມພາກບໍ່ບັງຄັບ ແລະ (ii) ກຽມປະຖົມພາກບັງຄັບທີ່ຮັບຮອງໄວ້ໃນກອບຂອງກົດໝາຍ

ຄາດໝາຍ 4.3 ພາຍໃນປີ 2030, ຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະຜູ້ຊາຍມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນໃນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາດ້ານວິຊາການ, ວິຊາຊີບ ແລະ ຊັ້ນສູງລວມທັງມະຫາວິທະຍາໄລທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະບໍ່ເສຍຄ່າແພງ

13. ອັດຕາສ່ວນການເຂົ້າຮຽນໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ
14. ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນໃນການສຶກສາເຕັກນິກວິຊາຊີບ (ອາຍຸແຕ່ 15 ຫາ 24 ປີ)
15. ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຂອງຊາວໜຸ່ມ ແລະຜູ້ໃຫຍ່ໃນການສຶກສາໃນລະດັບໂຮງຮຽນ ແລະການສຶກສານອກລະດັບໂຮງຮຽນ ແລະເຂົ້າຮັບການຝຶກອົບຮົມໃນໄລຍະ 12 ເດືອນທີ່ຜ່ານມາ, ແບ່ງຕາມເພດ [ຕົວຊີ້ບອກສາກົນ 4.3.1]

ຄາດໝາຍ 4.4 ພາຍໃນປີ 2030, ເພີ່ມຈໍານວນຊາວໜຸ່ມ ແລະຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ມີທັກສະທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ລວມທັງທັກສະດ້ານວິຊາການ ແລະວິຊາຊີບສໍາລັບການເຮັດວຽກ, ມີອາຊີບທີ່ມີກຽດ ແລະການເປັນຜູ້ປະກອບການ

- 16.1 ອັດຕາສ່ວນຂອງຊາວໜຸ່ມ ແລະຜູ້ໃຫຍ່ ຜູ້ທີ່ບັນລຸເປົ້າໝາຍຢ່າງໜ້ອຍລະດັບຄວາມສາມາດຂັ້ນຕໍ່າໃນທັກສະ ການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອນ
- 16.2 ອັດຕາສ່ວນຂອງຊາວໜຸ່ມ ແລະຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ມີທັກສະດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ (ICT), ແບ່ງຕາມແຕ່ລະທັກສະ [ຕົວຊີ້ບອກສາກົນ 4.4.1]
17. ອັດຕາການສໍາເລັດການສຶກສາຂອງ ຊາວໜຸ່ມ/ຜູ້ໃຫຍ່ ຕາມກຸ່ມອາຍຸ, ສະຖານະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ລະດັບການສຶກສາ ແລະ ໂຄງການປະຖົມນິເທດ

ຄາດໝາຍ 4.5 ພາຍໃນປີ 2030, ລົບລ້າງຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນລະຫວ່າງຍິງຊາຍ ໃນດ້ານການສຶກສາ ແລະ ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງ ທີ່ເທົ່າທຽມກັນ ໃນທຸກລະດັບຂອງການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ການສຶກສາ ສໍາລັບຜູ້ຕ້ອຍໂອກາດ ລວມທັງຜູ້ທີ່ພິການ, ຄົນພື້ນເມືອງ ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ຢູ່ໃນສະພາບດ້ອຍໂອກາດ.

ດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບ (ຍິງ/ຊາຍ, ຊົນນະບົດ/ຕົວເມືອງ, ສ່ວນລຸ່ມ/ສ່ວນເທິງ ຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ສະຖານະພາບຄວາມພິການ, ຄົນພື້ນເມືອງ ແລະຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ມີ) ສໍາລັບຕົວຊີ້ບອກການສຶກສາທັງໝົດ ໃນບັນຊີລາຍຊື່ທີ່ສາມາດແຍກອອກໄດ້ [ຕົວຊີ້ບອກສາກົນ 4.5.1]

18. ອັດຕາສ່ວນຂອງນັກຮຽນໃນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ທີ່ໃຊ້ພາສາທີ່ໜຶ່ງ ຫຼື ພາສາທີ່ໃຊ້ໃນເຮືອນ ເປັນພາສາໃນການສອນ
19. ຂອບເຂດນະໂຍບາຍໄດ້ອີງຕາມແບບແຜນທີ່ຈະແຈ້ງ ຈັດສັນຊັບພະຍາກອນການສຶກສາໃຫ້ປະຊາກອນທີ່ດ້ອຍໂອກາດ

BOX 1

- 20. ໃຊ້ຈ່າຍການສຶກສາຕໍ່ນັກຮຽນໂດຍອີງຕາມລະດັບຂອງການສຶກສາ ແລະແຫຼ່ງທຶນ
- 21. ອັດຕາສ່ວນຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອທັງໝົດຕໍ່ການສຶກສາທີ່ໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ

ຄາດໝາຍ 4.6 ພາຍໃນປີ 2030, ຮັບປະກັນວ່າ ໄວໜຸ່ມທັງໝົດ ແລະ ອັດຕາຈຳນວນຫຼາຍຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ທັງຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຍິງ ສາມາດບັນລຸຄວາມຮູ້ດ້ານການຄິດໄລ່ ແລະ ອ່ານອອກຂຽນໄດ້

22. ອັດຕາສ່ວນຂອງປະຊາກອນໃນກຸ່ມອາຍຸທີ່ໄດ້ຮັບການບັນລຸເປົ້າໝາຍຢ່າງໜ້ອຍລະດັບຄວາມສາມາດທີ່ແນ່ນອນໃນການເຮັດວຽກ (ກ) ການຮູ້ໜັງສື ແລະ (ຂ) ຫັກສະການຄິດໄລ່ເລກ, ແບ່ງຕາມເພດ **[ຕົວຊີ້ບອກສາກົນ 4.6.1]**

- 23. ອັດຕາການຮູ້ໜັງສືຂອງຊາວໜຸ່ມ / ຜູ້ໃຫຍ່
- 24. ອັດຕາການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊາວໜຸ່ມ / ຜູ້ໃຫຍ່ ໃນບັນດາໂຄງການການຮູ້ໜັງສື

ຄາດໝາຍ 4.7 ພາຍໃນປີ 2030, ຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ໝົດທຸກຄົນ ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຫັກສະທີ່ຈຳເປັນໃນການສົ່ງເສີມການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ, ລວມທັງດ້ານອື່ນໆ, ໂດຍຜ່ານການສຶກສາເພື່ອ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ແລະ ວິຖີຊີວິດທີ່ຍືນຍົງ, ສິດທິມະນຸດ, ບົດບາດຍິງຊາຍ, ສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳແຫ່ງສັນຕິພາບ ແລະ ບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ເປັນພົນລະເມືອງໂລກ ແລະ ເຄົາລົບຕໍ່ວັດທະນະທຳທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຂອງວັດທະນະທຳສູ່ການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ.

- 25. ຂອບເຂດ (i) ການສຶກສາພົນລະເມືອງໂລກ ແລະ (ii) ການສຶກສາເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ລວມທັງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສິດທິມະນຸດ ເປັນຫຼັກໃນທຸກລະດັບ (ກ) ນະໂຍບາຍການສຶກສາແຫ່ງຊາດ, (ຂ) ຫຼັກສູດ, (ຄ) ການສຶກສາສ້າງຄູ ແລະ (ງ) ການປະເມີນນັກຮຽນ **[ຕົວຊີ້ບອກສາກົນ 4.7.1]**
- 26. ອັດຕາສ່ວນຂອງນັກຮຽນຕາມກຸ່ມອາຍຸ (ຫຼື ລະດັບການສຶກສາ) ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເຂົ້າໃຈພຽງພໍຕໍ່ບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ພົນລະເມືອງໂລກ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງ
- 27. ອັດຕາສ່ວນຂອງນັກຮຽນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຄວາມສາມາດໃນຄວາມຮູ້ດ້ານວິທະຍາສາດສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ທໍລະນີສາດ
- 28. ອັດຕາສ່ວນຂອງໂຮງຮຽນທີ່ໃຫ້ສອນຫັກສະຊີວິດ ອີງໃສ່ HIV ແລະເພດສຶກສາ
- 29. ຂອບເຂດວຽກງານ ໃນໂຄງການຂອງໂລກ ກ່ຽວກັບການສຶກສາສິດທິມະນຸດແມ່ນການປະຕິບັດທີ່ວ່າປະເທດ (ອີງຕາມມະຕິ 59/113 ຂອງ UNGA)

ຄາດໝາຍ 4.8 ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກເພື່ອການສຶກສາສໍາລັບເດັກນ້ອຍ, ຄົນພິການ ແລະ ກຸ່ມທີ່ສ່ຽງໃນດ້ານບົດບາດຍິງຊາຍ ແລະ ສະໜອງຄວາມປອດໄພ, ຄວາມບໍ່ຮຸນແຮງ, ສິ່ງເວດລ້ອມການຮຽນຮູ້ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວສໍາລັບທຸກຄົນ

30-32. ອັດຕາສ່ວນຂອງໂຮງຮຽນທີ່ມີ: (ກ) ໄຟຟ້າ; (ຂ) ອິນເຕີເນັດສໍາລັບຈຸດປະສົງການສອນຂອງຄູ; (ຄ) ຄອມພິວເຕີເພື່ອຮັບໃຊ້ການຮຽນ-ການສອນ; (ງ) ການດັດປັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ອຸປະກອນການຮຽນສໍາລັບນັກສຶກສາ ທີ່ພິການ; (ຈ) ນໍ້າດື່ມສະອາດ; (ສ) ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກດ້ານສຸຂະອະນາໄມຂັ້ນພື້ນຖານສໍາລັບແຕ່ລະເພດ ແລະ (ຊ) ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກຂັ້ນພື້ນຖານໃນການລ້າງມື (ອີງຕາມນິຍາມຕົວຊີ້ບອກດ້ານນໍ້າ, ສຸຂະພິບາບ ແລະສຸຂະອະນາໄມ (WASH) **[ຕົວຊີ້ບອກສາກົນ 4.8.1]**

- 33. ອັດຕາສ່ວນຂອງນັກຮຽນທີ່ປະສົບການຖືກຂົ່ມເຫັງ, ການລົງໂທດຮ່າງກາຍ, ການລ່ວງລະເມີດ, ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ການຈຳແນກ ແລະການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ
- 34. ຕົວເລກຂອງການທໍາຮ້າຍນັກຮຽນ, ພະນັກງານ ແລະ ສະຖາບັນ

ຄາດໝາຍ 4.2 ພາຍໃນປີ 2020, ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຈຳນວນທຶນການສຶກສາທົ່ວໂລກຕໍ່ບັນດາປະເທດທີ່ກໍາລັງພັດທະນາຫຼາຍຂຶ້ນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ບັນດາປະເທດທີ່ດ້ອຍພັດທະນາ, ປະເທດກໍາລັງພັດທະນາທີ່ເປັນເກາະນ້ອຍ ແລະ ບັນດາປະເທດໃນອາຟຣິກາ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຮຽນໃນການສຶກສາທີ່ສູງຂຶ້ນ, ລວມທັງການເຝິກອົບຮົມດ້ານວິຊາຊີບ ແລະ ເທັກໂນໂລຢີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ, ວິຊາການ, ວິສະວະກອນ ແລະ ວິທະຍາສາດ, ບັນດາປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ແລະ ປະເທດທີ່ກໍາລັງພັດທະນາອື່ນໆ.

- 35. ຈຳນວນຕົວເລກໃຫ້ທຶນການສຶກສາທີ່ສູງຂຶ້ນ ຈາກປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ
- 36. ປະລິມານການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການພັດທະນາທີ່ເປັນທາງການສໍາລັບທຶນການສຶກສາຕາມຂະແໜງການ ແລະປະເພດຂອງການຮຽນ **[ຕົວຊີ້ບອກສາກົນ 4.2.1]**

ຄາດໝາຍ 4.8 ພາຍໃນປີ 2030, ເພີ່ມການສະໜອງຄູທີ່ມີຄຸນນະພາບຫຼາຍຂຶ້ນ, ລວມທັງຜ່ານການຮ່ວມມືສາກົນ ເພື່ອການເຝິກອົບຮົມຄູ ໃນບັນດາປະເທດທີ່ກໍາລັງພັດທະນາ, ໂດຍສະເພາະປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ແລະ ປະເທດທີ່ກໍາລັງພັດທະນາທີ່ເປັນເກາະນ້ອຍ.

- 37. ອັດຕາສ່ວນຂອງຄູທີ່ມີຄຸນນະພາບຕາມມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ, ຕາມລະດັບຂອງການສຶກສາ ແລະປະເພດຂອງສະຖາບັນ
- 38. ອັດຕານັກຮຽນ/ຄູທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ຕາມລະດັບການສຶກສາ
- 39. ອັດຕາສ່ວນຂອງຄູໃນ (ກ) ຊັ້ນກຽມປະຖົມ; (ຂ) ຊັ້ນປະຖົມ; (ຄ) ມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ (ງ) ມັດທະຍົມປາຍ ຄູຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຄູຂັ້ນຕໍ່າເປັນຢ່າງໜ້ອຍ (ວິທີການສິດສອນ) ກ່ອນປະຈຳການ ແລະປະຈຳການ ທີ່ຕ້ອງການສໍາລັບການສອນໃນລະດັບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນປະເທດທີ່ໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ **[ຕົວຊີ້ບອກສາກົນ 4.8.1]**
- 40. ອັດຕາສ່ວນຂອງນັກຮຽນ / ຄູທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ, ຕາມລະດັບການສຶກສາ
- 41. ເງິນເດືອນສະເລ່ຍຂອງຄູເມື່ອທຽບກັບອາຊີບອື່ນແມ່ນຕ້ອງການໃນລະດັບທີ່ສາມາດປຽບທຽບກັນໄດ້ ທາງດ້ານຄຸນນະພາບດ້ານການສຶກສາ
- 42. ອັດຕາການສູນເສຍຄູ, ຕາມລະດັບການສຶກສາ
- 4.3 ອັດຕາສ່ວນຂອງຄູທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມປະຈຳການໃນ 12 ເດືອນລ້າສຸດ, ຕາມປະເພດຂອງການຝຶກອົບຮົມ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອຸຍແນສໂກ (2016). ຖະແຫຼງການອິນຊອນ ການສຶກສາ ປີ 2030 ແລະ ແຜນການປະຕິບັດວຽກງານການສຶກສາ: ກ້າວສູ່ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ເປັນທ່າ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດສໍາລັບໝົດທຸກຄົນ

ຄາດໝາຍ 4.1

ການສຶກສາໃນຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມ

ຄາດໝາຍ 4.1 ສະແດງໃຫ້ເຫັນການຈົບຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຖ້ວນໜ້າ ເປັນເສັ້ນທາງການຮຽນຮູ້ທີ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ. ຄວາມຄືບໜ້າສູ່ຄາດໝາຍນີ້ຈະເຫັນວ່າເປັນການວັດທີ່ສໍາຄັນຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຊຸມຊົນສາກົນທີ່ມຸ່ງໝັ້ນຕໍ່ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDGs). ການວິເຄາະຕໍ່ຄາດໝາຍເຊື່ອວ່າການຜັກຜັນໄປສູ່ການຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍຖ້ວນໜ້າຖືກລົບກວນການໃຫ້ບຸລິມະສິດແກ່ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານສໍາລັບທຸກຄົນຢ່າງໜ້ອຍເກົ່າປີ.

ການເຂົ້າເຖິງ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການຈົບຊັ້ນ

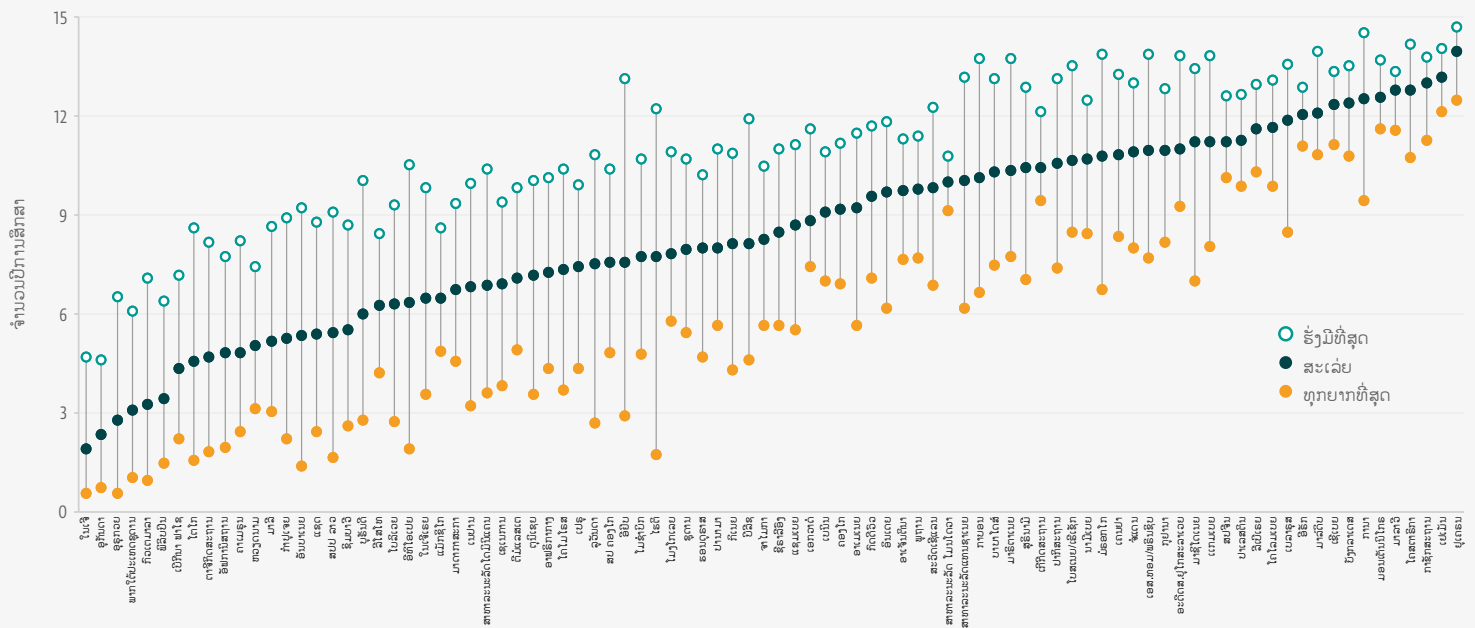
ການເຂົ້າເຖິງຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ຊິດໃນວາລະໃໝ່ນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ວາງເປົ້າໝາຍໄວ້ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸການສຶກສາ 12 ປີ ແຕ່ປະຈຸບັນຮອດປີ 2030, ໃນນັ້ນຢາລືມວ່າເດັກນ້ອຍ 25 ລ້ານຄົນບໍ່ເຄີຍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຮຽນໃນໂຮງຮຽນປະຖົມ, ເກືອບ 30% ແມ່ນເດັກນ້ອຍຈາກຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດ ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ.

ຄາດໝາຍ 4.1 ໄດ້ຈັດໃຫ້ມີການມີສ່ວນຮ່ວມໃນຊັ້ນປະຖົມ, ມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມປາຍເປັນເທື່ອທໍາອິດ.

ໃນປີ 2014, 91% ຂອງເດັກນ້ອຍທີ່ມີເກນອາຍຸເຂົ້າໂຮງຮຽນປະຖົມ, 84% ຂອງໄວໜຸ່ມທີ່ມີເກນອາຍຸເຂົ້າຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ 63% ຂອງຊາວໜຸ່ມທີ່ມີເກນເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ ແມ່ນໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ. ການປະເມີນເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ຈໍານວນ 263 ລ້ານຄົນແມ່ນບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ: ເດັກນ້ອຍ 61 ລ້ານຄົນທີ່ມີເກນອາຍຸເຂົ້າໂຮງຮຽນປະຖົມ, ໄວໜຸ່ມ 60 ລ້ານຄົນ ທີ່ມີເກນອາຍຸເຂົ້າຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ 142 ລ້ານຄົນທີ່ມີເກນເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ.

ຮູບທີ່ 8:

ມີພຽງ 2 ໃນ 90 ປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ແລະ ປານກາງ ທີ່ມີຊາວໜຸ່ມທຸກຍາກທີ່ສຸດໄດ້ບັນລຸການສຶກສາຢ່າງໜ້ອຍ 12 ປີ ຈໍານວນປີການສຶກສາທີ່ບັນລຸໃນລະຫວ່າງ 20-24 ປີ, ໂດຍຈັດຕາມຄວາມຮັ່ງມີ, ປະເທດທີ່ໄດ້ຄັດເລືອກ, ປີ 2008 ແລະ ປີ 2014

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ ໂດຍທີມງານວິເຄາະການນໍາໃຊ້ສໍາຫຼວດຄິວເຮືອນ

ວາລະໃໝ່ໄດ້ສ້າງບາດກ້າວທີ່ສໍາຄັນຕໍ່ກັບການເນັ້ນໃຫ້ຈົບຊັ້ນ ລວມເຖິງການມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນໄລຍະປີ 2008-2014, ອັດຕາການຈົບຊັ້ນປະຖົມແມ່ນ 92% ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍໄດ້ປານກາງລະດັບສູງ, 84% ໃນປະເທດທີ່ມີລາຍໄດ້ປານກາງລະດັບຕໍ່າ ແລະ 51% ໃນປະເທດທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ; ສູດທ້າຍ ຈໍານວນເດັກຍິງທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດແມ່ນ 25%. ອັດຕາການຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍແມ່ນ 84% ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງ, 43% ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍໄດ້ປານກາງລະດັບສູງ, 38% ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍໄດ້ປານກາງລະດັບຕໍ່າ ແລະ 14% ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ. ເຖິງຢ່າງນັ້ນກໍຕາມ ຄົນຮັ່ງມີທີ່ສຸດໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບສູງ ກໍຍັງບັນລຸການເລື່ອນຂັ້ນສາກົນໄດ້ແຕ່ 93% ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ມີພຽງ 1% ຂອງເດັກຍິງທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ.

“ ໃນ 190 ປະເທດທີ່ມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການສຶກສາພາກບັງຄັບ, 23% ກໍານົດເງື່ອນໄຂໜ້ອຍກວ່າເກົ່າປີຂອງການສຶກສາພາກບັງຄັບ

ການສຶກສາພາກບັງຄັບ ແລະບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າ

ໜຶ່ງໃນຕົວຊີ້ບອກລະດັບຫົວຂໍ້ສະເພາະແມ່ນຈໍານວນປີ (i) ບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າ ແລະ (ii) ຂອງພາກບັງຄັບຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຕົ້ນທີ່ໄດ້ຮັບຮອງໃນກອບຂອງກົດໝາຍ. ໃນ 190 ປະເທດທີ່ມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການສຶກສາພາກບັງຄັບ, 44 ປະເທດ (23%) ກໍານົດເງື່ອນໄຂໜ້ອຍກວ່າເກົ່າປີຂອງການສຶກສາພາກບັງຄັບ.

ຈໍານວນສະເລ່ຍຂອງປີແມ່ນ 9 ປີ ສໍາລັບການສຶກສາພາກບັງຄັບ, 11 ປີ ສໍາລັບການສຶກສາທີ່ບໍ່ເສຍຄ່າ, ແຕ່ແນວຄວາມຄິດຂອງການສຶກສາທີ່ບໍ່ເສຍຄ່າແມ່ນບັນຫາໃນດ້ານລະດັບຄວາມຄືບໜ້າກ່ຽວກັບຄາດໝາຍ: ເຖິງແມ່ນວ່າການເສຍຄ່າຮຽນຈະຖືກຍົກເລີກກໍຕາມ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆໃນການສຶກສາກໍອາດຈະເປັນພາລະໃຫ້ຄອບຄົວ. ອັດຕາສ່ວນຂອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການສຶກສາທັງໝົດທີ່ເປັນພາລະ ໃຫ້ແກ່ຄົວເຮືອນຢູ່ໃນແຕ່ລະຂັ້ນແມ່ນການຊື້ບອກທີ່ຈະແຈ້ງເຖິງ

ຂອບເຂດຂອງການສຶກສາທີ່ບໍ່ເສຍຄ່າແມ່ນມີຄືແນວໃດ.

ຄຸນນະພາບ

ໃນຂອບວຽກງານການຕິດຕາມກວດກາທີ່ໄດ້ສະເໜີນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ສຸມໃສ່ຄຸນນະພາບ ຍົກເວັ້ນຕົວຊີ້ບອກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜົນໄດ້ຮັບຂອງ ການຮຽນ ແລະ ຄວາມເທົ່າທຽມກັນ.

ການນໍາໃຊ້ຂອບວຽກງານດ້ານຕົວຊີ້ບອກ ເພື່ອເປັນທິດທາງໃຫ້ແກ່ການສິນທະນາ ກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບ ຈຶ່ງໄດ້ຄັດເລືອກເອົາສອງບັນຫາ: ປັດໃຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫ້ອງຮຽນ ແລະຂະບວນການ. ການນໍາໃຊ້ມີປຶ້ມແບບຮຽນ ເປັນປັດໃຈທີ່ສໍາຄັນຂອງຄຸນນະພາບ, ມີການຢັ້ງມຢາມໂຮງຮຽນ ແລະ ສັງເກດຫ້ອງຮຽນ ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງຂໍ້ມູນທີ່ເປັນທາງການທີ່ເຊື່ອຖືບໍ່ໄດ້ຫຼາຍ. ຢູ່ປະເທດ ແຊດ ປະມານ 90% ຂອງນັກຮຽນໃນຊັ້ນຮຽນທີ 2 ແລະ ທີ 6 ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ປຶ້ມແບບຮຽນການອ່ານ ແລະ ຄິດໄລ່ເລກຢ່າງໜ້ອຍ 2 ຄົນ ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ຮ່ວມກັນ.

ມັນເປັນການຍາກທີ່ຈະສະໜັບສະໜູນການນໍາໃຊ້ການສັງເກດເບິ່ງຫ້ອງຮຽນ ເພື່ອສົມທຽບກັບລະບົບການສຶກສາ ເຄື່ອງມືການກວດສອບທີ່ຍັງບໍ່ແນ່ນອນຈະສ້າງບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກໃຫ້ແກ່ການສິດສອນຕົວຈິງ ແລະ ວິຊາຄູ. ການສໍາຫຼວດ 15,000 ຫ້ອງຮຽນໃນປະເທດ ບູຊິວ, ໂຄລໍຣາເດຍ, ຮອນດູຣັສ, ຈາໂມກາ ແລະ ປະເທດເປຣູ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄູໃຊ້ເວລາປະມານ 60-65% ໃນການແນະນໍາທາງວິຊາການ ຕໍ່າກວ່າທີ່ໄດ້ແນະນໍາ 85%. ມັນສໍາຄັນຫຼາຍທີ່ ຈະຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ຄົ້ນຫາເຄື່ອງມືທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້, ຖືກຕ້ອງ, ລາຄາບໍ່ແພງ ແລະມີຂະໜາດທີ່ງ່າຍໃນການຊົມໃຊ້.

ຜົນຂອງການຮຽນຮູ້

ໃນການປັບປຸງຜົນຂອງການຮຽນຮູ້ ເປັນມາດຕະຖານທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄືບໜ້າ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ມີຫຼາຍຄໍາຖາມ ກ່ຽວກັບອັນໃດແມ່ນສິ່ງທີ່ ສອດຄ່ອງ ແລະປະສິດທິພາບຂອງຜົນການຮຽນຮູ້, ວິທີການວັດແທກ ແລະ ວິທີການນໍາໃຊ້ຜົນການຄົ້ນຄ້ວາ.

ການວັດແທກຕົວຊີ້ບອກລະດັບໂລກທີ່ໄດ້ສະເໜີ ກ່ຽວກັບທັກສະທາງດ້ານການອ່ານ ແລະການຄິດໄລ່ເລກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງຜົນການຮຽນຮູ້ທີ່ຈະປະເມີນ, ການປະເມີນມາດຕະຖານຄຸນນະພາບຕ້ອງຕອບສະໜອງ, ການລາຍງານ ແລະກໍານົດມາດຕະຖານຈະຕ້ອງຖືກນໍາໃຊ້.

ການວັດແທກຜົນຂອງການຮຽນຮູ້: ການກໍານົດດ້ານເນື້ອໃນ

ເພື່ອກໍານົດລະດັບຄວາມສາມາດໃນຂົງເຂດໃດໜຶ່ງເຊັ່ນ ການອ່ານ ແລະ ການຄິດໄລ່ເລກ, ທຸກການປະເມີນຜົນຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ກໍານົດ ໃນຂັ້ນພື້ນຖານ. ແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອເປັນທີ່ຮູ້ນໍາກັນລະຫວ່າງຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານຫຼັກສູດທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາ? ອັນໃດແມ່ນ ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຮຽນຮູ້ທີ່ໄດ້ຄາດຫວັງໄວ້ໃນຫຼັກສູດ? ຄໍາຖາມໃດທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຜູ້ຮຽນໄດ້ບັນລຸລະດັບຂອງ ຄວາມສາມາດສະເພາະໃດໜຶ່ງ? ລະດັບຂອງຄວາມສາມາດກໍານົດໄວ້ແນວໃດ?

ສອງບັນຫາທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເຄັ່ງຕຶງ. ບັນຫາທຳອິດ, ການປະເມີນກ່ອນຫ້ອງຮຽນຊັ້ນປະຖົມ ສໍາລັບການອ່ານ ແລະການຄິດໄລ່ເລກແມ່ນໄດ້ແຍກກັນເນື່ອງຈາກເຫດຜົນທາງດ້ານວິຊາການ ແລະດ້ານການເມືອງ. ຊຶ່ງອາດຈະນໍາໄປສູ່ ສິ່ງທ້າທາຍທັງຫຼາຍທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ. ໃນປະເທດ ມາລາວີ ປີ 2012, 90% ຂອງນັກຮຽນໃນຊັ້ນປັ 2 ບໍ່ສາມາດອ່ານຄໍາດ່ຽວໃນ ພາສາ ຊິກຊີວາ ໄດ້, ເກືອບ 40% ກໍຍັງບໍ່ສາມາດອ່ານເປັນຄໍາດ່ຽວໄດ້ໃນຊັ້ນປັ 4.

ບັນຫາທີສອງ, ຕົວຊີ້ບອກລະດັບສາກົນ ກ່ຽວກັບການອ່ານ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານຕົວເລກທີ່ບໍ່ໄດ້ລວມເອົາຜູ້ທີ່ຢູ່ນອກໂຮງຮຽນ. ຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດຂອງປາກີສຖານ 89% ຂອງນັກຮຽນທີ່ຢູ່ຊັ້ນຮຽນປີທີ 10 ສາມາດອ່ານເລື່ອງໃນພາສາເອີດູ, ສິນດີ ຫຼື ພາສາພາສໂທ ໃນຊັ້ນປັ 2, ແຕ່ມີພຽງ 64% ຂອງນັກຮຽນທັງໝົດທີ່ມີອາຍຸ 14 ທີ່ສາມາດອ່ານໄດ້.

ເຄື່ອງມືໃນການວັດແທກຜົນຂອງການຮຽນຮູ້: ການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງການປະເມີນຜົນ

ຕົວຊີ້ບອກລະດັບຫົວຂໍ້ສະເພາະ ໝາຍເຖິງປະເທດໂດຍທົ່ວໄປທີ່ໄດ້ດຳເນີນການປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ໃນທົ່ວປະເທດໃນໄລຍະຮຽນຊັ້ນປະຖົມ, ໄລຍະທ້າຍປີຮຽນປະຖົມ ແລະ ທ້າຍປີຮຽນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ. ມາດຕະຖານທີ່ຊັດເຈນໃນການປະເມີນ ມີຄວາມຈຳເປັນ ເພາະຈະເປັນກົນໄກທີ່ເຂັ້ມແຂງເພື່ອຮັບປະກັນການປະເມີນທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ.

ຂະໜາດຂອງການປະເມີນຄຸນນະພາບທັງສອງຢ່າງນັ້ນກ່ຽວພັນກັບ: (ກ) ການຊຸກຍູ້ໃຫ້ສະຖາບັນຕ້ອງຮັບປະກັນ ຄວາມຍິນຍົງ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງຢ່າງໜຽວແໜ້ນກັບລະບົບການສຶກສາ ແລະ (ຂ) ການປະເມີນຜົນຕົວແທນໃນລະດັບປະເທດຄວນຈະຖືກຕ້ອງ ແລະ ເຊື່ອຖືໄດ້, ສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍ ແລະ ສາທາລະນະຊົນໄດ້ຮັບຮູ້. ການປະເມີນຜົນຕົວແທນຕ້ອງມີ ຄວາມສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍການສຶກສາ ແລະ ຄາດໝາຍຂອງການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນ ແລະ ຍັງເປັນໂອກາດໃນການພັດທະນາ ຄູ່ມືອາຊີບອີກດ້ວຍ.

ມີການຕັ້ງຄຳຖາມວ່າມີວິທີການແນວໃດເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ການປະເມີນຜົນມີຄວາມແທດເໝາະກັບຈຸດປະສົງຂອງການຕິດຕາມຊຶ່ງຖືກຍົກຂຶ້ນສອງບັນຫາ: ບັນຫາທີ່ໜຶ່ງ, ຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານວິຊາການເຄັ່ງຄັດເກີນໄປອາດຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມອາດສາມາດທີ່ຈຳເປັນເກີນ ລະດັບທີ່ຫຼາຍປະເທດຈະບັນລຸໄດ້ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບໃນການຮວບຮວມການປະເມີນວຽກບໍລິຫານຂອງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການທັງໝົດມີໜ້ອຍ, ການຕີລາຄາຕໍ່າການພົວພັນ ແລະ ການນຳໃຊ້ຈາກປະເທດຕ່າງໆ. ບັນຫາທີສອງ, ຊັບພະຍາກອນເພື່ອກະຕຸ້ນຄວາມສາມາດ ແຫ່ງຊາດໃນການດຳເນີນການປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ຄວນຈະໄດ້ຮັບການຈັດສັນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ.

ການວັດແທກຜົນຂອງການຮຽນຮູ້: ຜົນການລາຍງານຈາກການປະເມີນຜົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ການວັດແທກຜົນການຮຽນຮູ້ໃນລະດັບໂລກທີ່ຕ້ອງການຄວາມເຫັນດີເຫັນພ້ອມໃນການລາຍງານ ແລະ ການກຳນົດຕາມ ມາດຕະຖານຕາມຂັ້ນ (ຫຼື ອາຍຸ) ແລະ ລາຍວິຊາ. ຂໍ້ຕົກລົງນີ້ໄດ້ມາຈາກການພັດທະນາທີ່ກຳນົດໄວ້ຈາກປະເພດການປະເມີນຜົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນທີ່ສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ໂດຍຜ່ານການວິເຄາະລະດັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ການເຊື່ອມໂຍງບໍ່ພຽງແຕ່ແມ່ນບັນຫາທາງດ້ານວິຊາການ ແຕ່ຍັງຕ້ອງດຳເນີນຕາມຈຸດປະສົງຂອງຕົວຊີ້ບອກ.

ຕົວຊີ້ບອກຜົນການຮຽນຮູ້ທີ່ສາມາດສົມທຽບໄດ້ໃນລະດັບສາກົນ ຕ້ອງຮັບໃຊ້ບໍ່ພຽງແຕ່ໃຫ້ແກ່ຈຸດປະສົງຂອງການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ ແຕ່ຍັງເປັນຄວາມຕ້ອງການຂອງປະເທດອີກດ້ວຍ. ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອສະໜອງທັງສອງຢ່າງອາດຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກການສ້າງຕັ້ງພັນທະມິດໂລກ ເພື່ອຕິດຕາມການຮຽນຮູ້.

ຄາດໝາຍ 4.2

ເດັກກ່ອນໄວຮຽນ

ຄາດໝາຍ 4.2 ໄດ້ຍືນຍັນຈຸດສຸມຂອງຊຸມຊົນສາກົນກ່ຽວກັບການຮັບປະກັນພື້ນຖານທີ່ເຂັ້ມແຂງສຳລັບເດັກນ້ອຍໂດຍຜ່ານການສຶກສາ ແລະ ການດູແລເດັກກ່ອນໄວຮຽນ. ການຕິດຕາມແນວຄວາມຄິດໃນຄາດໝາຍດັ່ງກ່າວມີສິ່ງທ້າທາຍຢູ່ສາມຢ່າງເຊັ່ນ: (ກ) ຍັງບໍ່ທັນມີຂໍ້ມູນພຽງພໍກ່ຽວກັບຈຳນວນເດັກທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກປັບປຸງປະຖົມສຶກສາຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງປີ; (ຂ) ຕົວຊີ້ບອກທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີບໍ່ໄດ້ເກັບກຳແນວຄວາມຄິດຂອງການສະໜອງດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ (ຄ) ໃນຂະນະທີ່ຄາດໝາຍນອກເໜືອ ໄປຈາກການດູແລ ແລະ ການສຶກສາ ເພື່ອການພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນ, ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການນຳສະເໜີກົນໄກການຕິດຕາມກວດກາສຳລັບສິ່ງສຸດທ້າຍແມ່ນຍັງບໍ່ແນ່ນອນ.

“ ປັບປຸງປະຖົມສຶກສາ ເປັນພາກບັງຄັບໃນ 50 ປະເທດ ແລະ ໃນ 38 ປະເທດ ບັງຄັບ ຢ່າງຕໍ່າໜຶ່ງປີ ແລະ ບໍ່ເສຍຄ່າຮຽນ.

ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມ

ການປຽບທຽບອັດຕາການມີສ່ວນຮ່ວມທົ່ວປະເທດສຳລັບປັບປຸງປະຖົມສຶກສາແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍກວ່າຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ. ກຸ່ມອາຍຸການສຶກສາປັບປຸງປະຖົມ ແລະ ເກນອາຍຸເຂົ້າຮຽນປະຖົມແມ່ນມີມາດຕະຖານຕໍ່າກວ່າໃນຊັ້ນອື່ນໆ ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍມີປະເທດຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງທີ່ບໍ່ເສຍຄ່າຮຽນ ແລະ/ ຫຼື ມີການສຶກສາຊັ້ນປັບປຸງປະຖົມພາກບັງຄັບ: ໃນ 50 ປະເທດແມ່ນການສຶກສາພາກບັງຄັບ ແລະ ໃນ 38 ປະເທດແມ່ນການສຶກສາພາກບັງຄັບ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າຮຽນຢ່າງຕໍ່າໜຶ່ງປີ.

ທົ່ວໂລກ ເດັກທີ່ມີອາຍຸໜຶ່ງປີອ່ອນກວ່າເກນອາຍຸເຂົ້າຮຽນຊັ້ນປະຖົມ 67% ໄດ້ລົງທະບຽນເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນປົກກະຕິປະຖົມ ຫຼື ຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ. ການຄາດຄະເນນີ້ແມ່ນມີຕົວເລກໃກ້ຄຽງແຕ່ບໍ່ກົງກັນສະເໝີກັບການຄາດຄະເນການສໍາຫຼວດຄົວເຮືອນຈາກປີທີ່ຜ່ານມາໃນຊັ້ນກຽມປະຖົມສຶກສາລະຫວ່າງບັນດານັກຮຽນທີ່ຮຽນຢູ່ໃນປີທີ່ໜຶ່ງ, ຊຶ່ງສາມາດຕິດຕາມລະດັບການເຂົ້າຮຽນຈາກຄວາມຮັ່ງມີຂອງຄົວເຮືອນ. ນັກຮຽນທີ່ມີອາຍຸ 3 ຫາ 4 ປີ ໃນປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ຫາປານກາງ, ເດັກທີ່ຢູ່ໃນຄົວເຮືອນ ທີ່ຮັ່ງມີທີ່ສຸດເກືອບຫົກເທົ່າຂອງເດັກທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດທີ່ເຂົ້າຮຽນໃນລະດັບການສຶກສາເດັກກ່ອນໄວຮຽນ.

ຄຸນນະພາບ

ຄາດໝາຍນີ້ເນັ້ນການສະໜອງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ. ຄຸນນະພາບອາດຈະເຂົ້າໃຈໃນຮູບແບບຂອງວິທີການທີ່ໂຮງຮຽນແລະຫ້ອງຮຽນໄດ້ຕັ້ງໄວ້ (ລວມເຖິງໂຄງສ້າງ ແລະຂະບວນການສິດສອນ) ແລະ ລະບົບທີ່ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາເດັກແບບຄົບຊຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເດັກ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນການບໍ່ຍອມຮັບຈາກສັງຄົມ. ໃນຂະນະທີ່ບັນດາປະເທດຕ່າງໆຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍ ແລະມາດຕະຖານ ທາງດ້ານຄຸນນະພາບຂອງຕົນເອງ, ມີເຄື່ອງມືໃນການຕິດຕາມກວດກາຄຸນນະພາບໃນການສະໜອງເດັກກ່ອນໄວຮຽນໃນວິທີການ ທີ່ສາມາດປຽບທຽບໄດ້ ເຖິງແມ່ນວ່າໄດ້ຜັກດັນໃຫ້ມີການອະພິປາຍດ້ານນະໂຍບາຍ. ໃນ 21 ປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ແລະ ປານກາງໃນບົດທົບທວນຂອງທະນາຄານໂລກກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍຂອງເດັກກ່ອນໄວຮຽນ, 13 ປະເທດໄດ້ກຳນົດອັດຕາສ່ວນມາດຕະຖານຂຶ້ນພື້ນຖານຂອງນັກຮຽນ/ຄູ ແຕ່ມີພຽງ 8 ປະເທດທີ່ໄດ້ບັງຄັບໃຊ້ມາດຕະຖານເຫຼົ່ານັ້ນ.

ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການພັດທະນາເດັກ

ຄາດໝາຍ 4.2 ໄດ້ສຸມໃສ່ການຮັບປະກັນໃຫ້ເດັກເລີ່ມເຂົ້າສຶກສາໃນລະບົບໂຮງຮຽນເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ມີຄວາມພ້ອມສໍາລັບ ການເຂົ້າຮຽນຊັ້ນປະຖົມ. ຫັດສະນະແບບອົງລວມນີ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍການປ່ຽນແປງຈາກຫັດສະນະຂອງການພັດທະນາເດັກ ໂດຍອີງໃສ່ຕົວຊີ້ບອກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສຸຂະພາບສະເພາະ ວິທີການຕັດສິນໃຈທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການວັດແທກການພັດທະນາເດັກ ແມ່ນມີຄວາມສັບສົນຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງຕິດຕາມການພັດທະນາໃຫ້ເປັນປົກກະຕິທາງດ້ານວັດທະນະທໍາ ແລະພັດທະນາ ວິທີການວັດແທກໂດຍອີງໃສ່ສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບ.

ການວັດແທກທີ່ຄວບຄຸມສູງສຸດໃນປະຈຸບັນແມ່ນ ດັດຊະນີການພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນຂອງອົງການອຸຍນິເຊັບ (ECDI). ໃນ 56 ປະເທດສ່ວນຫຼາຍມີລາຍຮັບຕໍ່າ ແລະ ປານກາງ ໃນໄລຍະປີ 2010-2015, ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ປະມານ 70% ຂອງເດັກທີ່ມີອາຍຸ 3 ປີ ແລະ 80% ຈາກທັງໝົດທີ່ມີອາຍຸ 4 ປີ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຕາມຄາດໝາຍ. ດັດຊະນີປະກອບດ້ວຍສີ່ອົງປະກອບ ແຕ່ໜຶ່ງໃນນັ້ນໄດ້ຖືກກຳນົດ ຢ່າງຈະແຈ້ງ, ການຮູ້ໜັງສື ແລະຕົວເລກ ທີ່ໄດ້ຮັບການວິພາກວິຈານວ່າມັນສະທ້ອນໃຫ້ ເຫັນບັນຫັດຖານການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ ທີ່ດີກວ່າຄວາມສາມາດທາງດ້ານປັນຍາ.

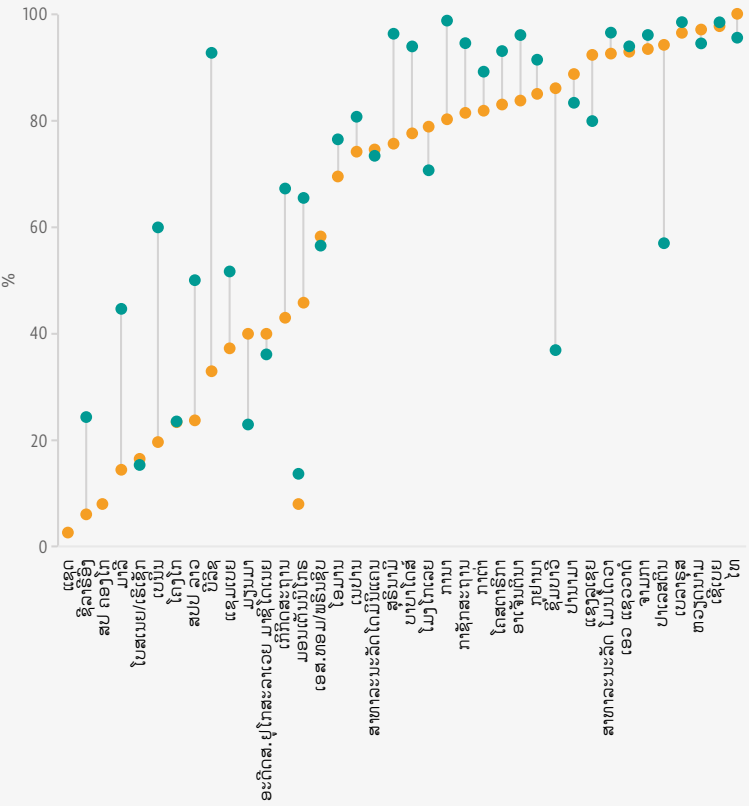
ປັດໃຈໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນໃນການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກບັນລຸຄວາມສາມາດທີ່ຊ້ອນຢູ່ພາຍໃນຂອງພວກເຂົາແມ່ນສະພາບແວດລ້ອມໃນເຮືອນທີ່ອບສະໜອງຜົນກະທົບ ແລະ ເຄື່ອງມືໃນການຮຽນຮູ້. ສະມາຊິກຄົວເຮືອນທີ່ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ໃນປະເທດ ຢູເຄນ ທີ່ມີເດັກນ້ອຍອາຍຸ 3-4 ປີ ເກືອບທັງໝົດ ມີກິດຈະກຳຮ່ວມກັນຢ່າງໜ້ອຍ ສີ່ ກິດຈະກຳ, ເມື່ອທຽບໃສ່ປະເທດການາ ມີພຽງແຕ່ 40%. ໃນ 54 ປະເທດສ່ວນຫຼາຍມີລາຍຮັບຕໍ່າ ແລະ ປານກາງ ໃນໄລຍະປີ 2010-2015, 19% ຄົວເຮືອນທີ່ມີບື້ມເດັກຢ່າງໜ້ອຍ 3 ຫົວ ແລະ 7.5% ມີຢ່າງໜ້ອຍ 10 ຫົວ. ໃນບັນດາປະເທດທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດ 20% ນັ້ນ ໜ້ອຍກວ່າ 1% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີບື້ມຢ່າງໜ້ອຍ 10 ຫົວ.

ຮູບທີ 9:

ຂໍ້ມູນຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສຶກສາແລະການດູແລເດັກກ່ອນໄວຮຽນ, ຄວາມແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງໂຄງການ, ຄົວເຮືອນ ແລະ ໂຮງຮຽນ

ໂຮງຮຽນກຽມປະຖົມໄດ້ດັດປັບອັດຕາການເຂົ້າໂຮງຮຽນສຸດທິ ຂອງການສຶກສາຊັ້ນກຽມປະຖົມ ບິສຸດທ້າຍໃນປີ 2014 ທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ອັດຕາສ່ວນຂອງນັກຮຽນໃນຊັ້ນປະຖົມບິທີ່ໜຶ່ງຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮຽນຊັ້ນກຽມປະຖົມໃນປີທີ່ຜ່ານມາ ຊຶ່ງມີປະເທດທີ່ໄດ້ຄັດເລືອກ ແຕ່ປີ 2010-2015

ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນສຸດທິ ຂອງການສຶກສາຊັ້ນກຽມປະຖົມບິສຸດທ້າຍ ຈຳນວນທີ່ເຂົ້າໂຮງຮຽນກຽມປະຖົມໃນປີທີ່ຜ່ານມາ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຖານຂໍ້ມູນ UIS ສໍາລັບອັດຕາການເຂົ້າຮຽນສຸດທິ; MICS ລ່າສຸດ ແລະບົດລາຍງານສໍາຄັນສໍາລັບອັດຕາ ຂອງນັກຮຽນໃນຊັ້ນປະຖົມບິທີ່ໜຶ່ງຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮຽນຊັ້ນກຽມປະຖົມໃນປີທີ່ຜ່ານມາ.

ຄາດໝາຍ 4.3

ອາຊີວະສຶກສາ, ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ການສຶກສາຜູ່ໃຫຍ່

ຄາດໝາຍ 4.3 ແນະນຳອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງເຂົ້າໃນວາລະການພັດທະນາໂລກ. ການສຶກສາເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາວ່າ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ, ແຕ່ເປັນພຽງການສະໜັບສະໜູນສຳລັບເປົ້າໝາຍ ທີ່ສະຫຼັບກັນເທົ່ານັ້ນ.

ຕົວຊີ້ບອກໂລກສຳລັບຄາດໝາຍດັ່ງກ່າວ - ອັດຕາສ່ວນຂອງຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ່ໃຫຍ່ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສຶກສາໃນລະບົບໂຮງຮຽນ ແລະ ນອກໂຮງຮຽນ ຫຼື ການເຝິກອົບຮົມໃນໄລຍະ 12 ເດືອນທີ່ຜ່ານມາ -ລວມເຖິງການສຶກສາສຳລັບຜູ່ໃຫຍ່. ເພາະສະນັ້ນ, ບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກຈຶ່ງໄດ້ກວມເອົາການສຶກສາຜູ່ໃຫຍ່, ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງເຂົ້າໃນຄາດໝາຍ 4.3 ຈາກມຸມຂອງສາມແນວຄວາມຄິດໃນການກຳນົດ: ການເຂົ້າເຖິງ, ຄວາມສາມາດທີ່ພຽງພໍ ແລະ ຄຸນນະພາບ.

ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ

ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ (TVET) ແມ່ນໄດ້ສະໜອງໃຫ້ຢູ່ໃນສະຖາບັນ, ບ່ອນເຮັດວຽກ ຫຼື ປະສົບປະສານກັບທັງສອງບ່ອນ. ເນື່ອງຈາກມີໂຄງສ້າງດ້ານນະໂຍບາຍ, ການຈັດສັນສະຖາບັນ ແລະ ວິທີການຈັດຕັ້ງອົງກອນນັ້ນມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດອາດຈະເກັບກຳໄດ້ພຽງແຕ່ຮູບພາບບາງສ່ວນເທົ່ານັ້ນ ແລະ ການຕອບສະໜອງ TVET ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຈະສົມທຽບໃນທົ່ວປະເທດ.

“ ຈາກການວິເຄາະໃໝ່ໃນ 12 ປະເທດໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ປະມານ 20% ຂອງຊາວໜຸ່ມທີ່ໄດ້ ເຂົ້າຮ່ວມໃນ ໂຄງການສຶກສາທີ່ອີງໃສ່ ບ່ອນເຮັດວຽກ. ”

ກົນໄກການຕິດຕາມກວດກາໃນປະຈຸບັນເນັ້ນໃສ່ການລົງທະບຽນຮຽນໃນສະຖາບັນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນສະຖາບັນທີ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ໂດຍກະຊວງສຶກສາ ເຮັດໃຫ້ຂອບເຂດຂອງການຕິດຕາມຄາດໝາຍດັ່ງກ່າວນັ້ນແຄບລົງ ເພື່ອລວມເອົາການສຶກສາທີ່ອີງໃສ່ບ່ອນເຮັດວຽກ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຂໍ້ມູນຈາກກຳລັງແຮງງານ, ວິສາຫະກິດ ຫຼື ການສຳຫຼວດຄົວເຮືອນ, ຊຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງປະສານຄຳນິຍາມ ແລະ ແບບສອບຖາມໃຫ້ເຂົ້າກັນ. ການວິເຄາະສຳລັບບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກຈາກ 12 ປະເທດໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ 20% ຂອງຊາວໜຸ່ມເຂົ້າຮ່ວມໃນໂຄງການ ການສຶກສາທີ່ອີງໃສ່ບ່ອນເຮັດວຽກ.

ເມື່ອຖາມເຖິງຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດຄວນຈະສຸມໃສ່ຂອບເຂດນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອຊ່ວຍການແກ້ໄຂຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນໃນການເຂົ້າເຖິງ TVET. ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຜູ່ບໍລິໂພກ, ໂຄງສ້າງຕົ້ນທຶນ, ນະໂຍບາຍສັງຄົມ ແລະ ສະພາບຂອງປະເທດເຮັດໃຫ້ເບິ່ງຄືກັບວ່າບໍ່ແມ່ນຕົວຊີ້ບອກດຽວທີ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້. ວິທີການທີ່ເປັນໄປໄດ້ອາດຈະເບິ່ງທີ່ຈຳນວນລາຍຮັບຂອງສະຖາບັນຈາກນັກຮຽນທີ່ເຂົ້າຮຽນ ທຽບໃສ່ຈຳນວນການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນຈາກລັດຖະບານທີ່ນັກຮຽນ

ໄດ້ຮັບ.

ວິທີການໜຶ່ງໃນການປະເມີນຄຸນນະພາບຂອງ TVET ແມ່ນສຸມໃສ່ບໍ່ວ່າຈະເປັນມາດຕະຖານທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືທີ່ໄດ້ປະມວນໄວ້ໃນຂອບຄຸນຈຸດທີ່ແຫ່ງຊາດ. ຢ່າງໜ້ອຍມີ 140 ປະເທດມີຂອບຄຸນຈຸດທີ່ດັ່ງກ່າວ, ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນດ້ານປະສິດທິພາບ ແຕ່ສາມາດຊ່ວຍນັກຮຽນ, ຜູ່ສະໜອງ ແລະ ນາຍຈ້າງທີ່ສຸມໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບຫຼາຍກວ່າຄຸນຈຸດທີ່ຕ້ອງການ.

ການສຶກສາຊັ້ນສູງ

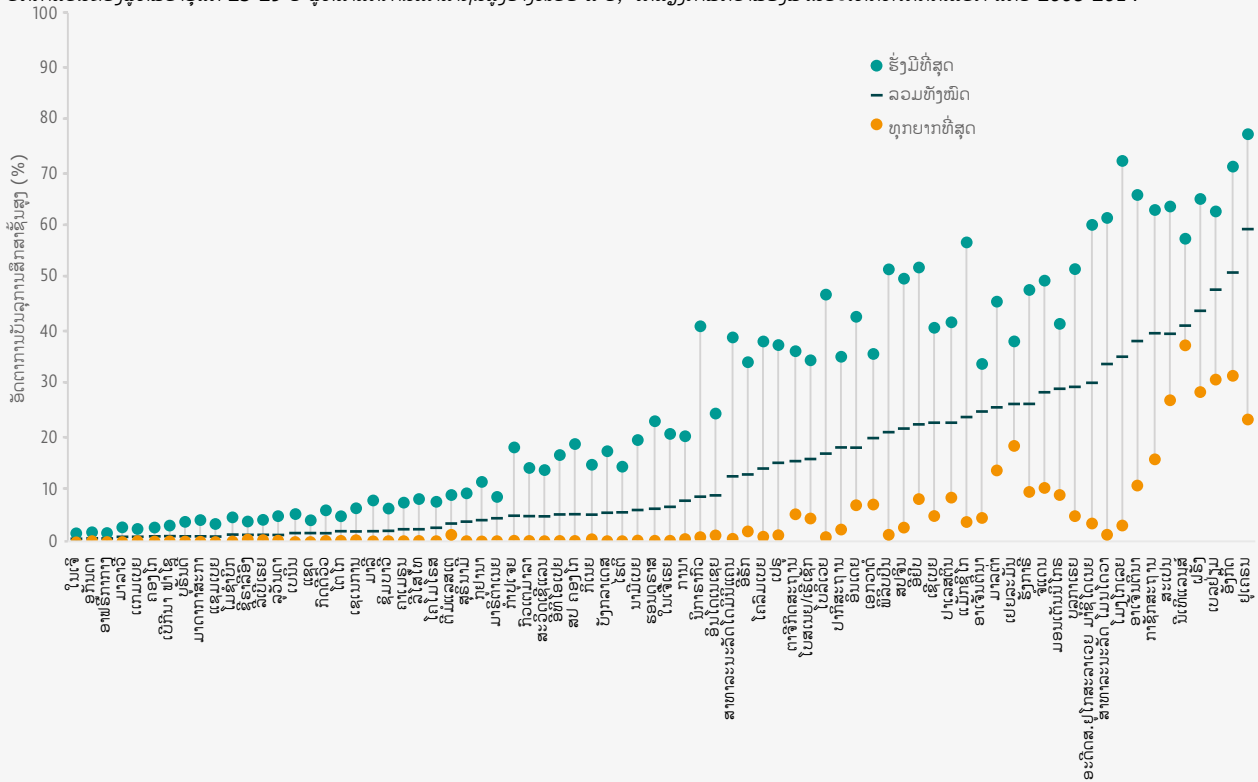
ການສຶກສາຊັ້ນສູງຈັດລຽງຈາກຫຼັກສູດໄລຍະສັ້ນຫາປະລິນຍາຕີ, ປະລິນຍາໂທ ແລະ ປະລິນຍາເອກ ແຕ່ລະສະຖາບັນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍໃນດ້ານຂະໜາດ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ, ຫຼັກສູດ, ລະບຽບການ ແລະ ຄຸນນະພາບ. ຖ້າຖາມຄວາມເປັນທຳ ຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໃນຂັ້ນຕອນຕ່າງໆຈາກການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຈົນຮຽນຈົບ. ຫົວໂລກການເຂົ້າຮຽນໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງເພີ່ມຂຶ້ນສອງເທົ່າຈາກ 100 ລ້ານໃນປີ 2000 ເປັນ 207 ລ້ານ ໃນປີ 2014, ແຕ່ຄວາມແຕກໂຕນກັນໃນທົ່ວໂລກ ແລະ ພາຍໃນປະເທດຍັງມີຫຼາຍ. ໃນປະເທດຟິລິບປິນ ປີ 2013 ມີຈຳນວນ 52% ຂອງຄົນທີ່ຮັ່ງມີສຸດທີ່ມີອາຍຸລະຫວ່າງ 25 -29 ປີ ແຕ່ມີພຽງ 1% ຈາກຄົນທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດ ທີ່ສຳເລັດການສຶກສາຊັ້ນສູງຢ່າງໜ້ອຍສີ່ປີ.

ຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ຈ່າຍໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງພົວພັນເຖິງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ລາຍຮັບ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ ສາມາດປຽບທຽບກັບລະດັບຄ່າສະເລ່ຍລາຍຮັບຂອງຄົວເຮືອນຈາກຜົນການສຳຫຼວດຄົວເຮືອນ. ເຖິງວ່າຈະເປັນຄູ່ມືແນະນຳ ທີ່ມີປະໂຫຍດ ແຕ່ມັນກໍບໍ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີຊາວໜຸ່ມຈັກຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດຈ່າຍຄ່າການສຶກສາຊັ້ນສູງໄດ້. ມາດຕະການທີ່ເປັນໄປໄດ້ແມ່ນ ການສົມທຽບພາລະທາງດ້ານການເງິນຂອງແຕ່ລະຄົວເຮືອນ ລວມທັງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານການເງິນຈາກລັດຖະບານ. ຄວາມສຳເລັດ ໃນການຕອບສະໜອງກຸ່ມຊາວໜຸ່ມທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ສຸດຄວນໄດ້ຮັບການຕິດຕາມກວດກາ.

ສູບທີ 10:

ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນການບັນລຸການສຶກສາຊັ້ນສູງລະຫວ່າງຜູ້ທຸກຍາກ ແລະ ຮັ່ງມີ

ອັດຕາສ່ວນຂອງຜູ້ທີ່ມີອາຍຸແຕ່ 25-29 ປີ ຜູ້ທີ່ສໍາລັດການສຶກສາຊັ້ນສູງຢ່າງໜ້ອຍ ສີ່ ປີ, ຈັດລຽງຕາມຄວາມຮັ່ງມີໃນປະເທດທີ່ໄດ້ຄັດເລືອກ ແຕ່ປີ 2008-2014

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການວິເຄາະຂໍ້ມູນສໍາຫຼວດຄິວເຮືອນ ໂດຍທີມງານບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ

ຄວາມແຕກຕ່າງໃນດ້ານຊັບພະຍາກອນ ແລະ ໂຄງສ້າງນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ແລະ ໃນບົດບາດຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ, ຊຶ່ງສາມາດເປັນອຸປະສັກຕໍ່ມາດຕະການໂລກທີ່ມີຄວາມໝາຍທາງດ້ານຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ການຈັດອັນດັບມະຫາວິທະຍາໄລໄດ້ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈ ເນື່ອງຈາກວ່າ ການຈັດອັນດັບມີຄວາມເຂົ້າໃຈງ່າຍ ແຕ່ການຈັດອັນດັບແມ່ນອີງໃສ່ການຄົ້ນຄ້ວາຫຼາຍກວ່າການສິດສອນທີ່ມີຄຸນນະພາບ ຫຼືຄຸນນະພາບຂອງການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນ.

ການສຶກສາຜູ້ໃຫຍ່

ອີງຕາມແຜນການປະຕິບັດວຽກງານການສຶກສາ 2030, ໂອກາດໃນການສຶກສາ, ການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ໂອກາດໃນການເຝິກອົບຮົມຈາກຍຸດທະສາດໃດໜຶ່ງເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຄາດໝາຍ 4.3 ການສຶກສາຂອງຜູ້ໃຫຍ່ອາດຈະເປັນທາງການ (ຈັດໃນສະຖາບັນການສຶກສາ), ນອກໂຮງຮຽນ ຫຼື ອັດທະຍາໃສ.

ການສະໜອງທີ່ຫຼາກຫຼາຍເຮັດໃຫ້ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຕິດຕາມຍາກເປັນພິເສດ. ໃນຂະນະທີ່ຂໍ້ມູນບາງຢ່າງທີ່ມີຢູ່ ກ່ຽວກັບນັກຮຽນທີ່ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ໃນການສຶກສາໃນລະບົບໂຮງຮຽນ, ນີ້ເປັນສ່ວນນ້ອຍໆ ໜຶ່ງຂອງພາບລວມ. ໃນປີ 2011, 28 ປະເທດຂອງສະຫະພາບຢູໂຣບ ມີຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ເຂົ້າຮຽນໃນການສຶກສາໃນລະບົບໂຮງຮຽນປະມານ 6% ແລະ ນອກໂຮງຮຽນມີ 37%, ອີງຕາມການສໍາຫຼວດ ການສຶກສານັ້ນສາມາດສະໜອງບົດຮຽນເພື່ອພັດທະນາເຄື່ອງມືໃນການວັດແທກ ການເຂົ້າຮຽນໃນການສຶກສາຜູ້ໃຫຍ່ທົ່ວໂລກ.

ການປະເມີນຜົນຂອງຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ຈ່າຍແມ່ນຈໍາກັດ ບໍ່ພຽງແຕ່ການເງິນພາກເອກະຊົນທີ່ເພີ່ມບົດບາດຫຼາຍຂຶ້ນ ແຕ່ກໍຍັງຂາດແຄນຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງດ້ານການເງິນພາກລັດ. ຕໍ່າກວ່າ ໜຶ່ງໃນຫົກປະເທດໃຊ້ງົບປະມານເກີນ 0.3% ຂອງ GDP ກ່ຽວກັບການສຶກສາຂອງຜູ້ໃຫຍ່. ເວົ້າລວມແລ້ວ ການເພີ່ມຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການໃຊ້ຈ່າຍຂອງລັດແມ່ນຈໍາເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈວິທີການວາງຄາດໝາຍໃນກຸ່ມທີ່ຈໍາເປັນທີ່ສຸດ.

ການຕິດຕາມການສຶກສາຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ລວມທັງຄຸນນະພາບແມ່ນທ້າທາຍ ບົດລາຍງານໂລກຄັ້ງທີສາມ ກ່ຽວກັບການຮຽນຮູ້ ແລະ ການສຶກສາຜູ້ໃຫຍ່ໄດ້ສະຫຼຸບວ່າ ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນຍັງເປັນບັນຫາໃນທຸກພາກພື້ນຂອງໂລກ ທີ່ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມຮູ້ ແລະ ການສຶກສາຂອງຜູ້ໃຫຍ່. ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ທຸກໆປະເທດອອກແບບລະບົບທີ່ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ກົດຂວາງໃນການເກັບກໍາ ແລະ ລວບລວມຂໍ້ມູນສໍາລັບການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ.

ຄາດໝາຍ 4.4

ທັກສະໃນການເຮັດວຽກ

ຄາດໝາຍ 4.4 ຍົກໃຫ້ເຫັນສາມຄຳຖາມທີ່ສຳຄັນ: ທັກສະອັນໃດ ສຳລັບການຈ້າງງານ, ການມີວຽກເຮັດທີ່ດີ ແລະການເປັນຜູ້ປະກອບການ ທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມ ສຳລັບການຕິດຕາມລະດັບໂລກໃນຫຼາຍໆສະພາບການ? ທັກສະແມ່ນໄດ້ມາຈາກ ການສຶກສາ ແລະການເຝິກອົບຮົມບໍ່ ຫຼືໄດ້ມາຈາກໃສແດ່? ມາດຕະການໃນການວັດແທກທີ່ມີຢູ່ນັ້ນຖືກຕ້ອງ ແລະເປັນໄປໄດ້ບໍ່ ໃນລາຄາທີ່ຕໍ່າ?

ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຳຖາມເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໃນຕົວຊີ້ບອກທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີ. ສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນອັດຕາຄວາມສຳເລັດ ການສຶກສາໃນປະຊາກອນທີ່ເປັນຜູ້ໃຫຍ່, ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ວັດແທກທາງດ້ານທັກສະ. ສ່ວນອື່ນໆແມ່ນເຕັກໂນໂລຊີຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ (ICT) ແລະ ທັກສະໃນການນຳໃຊ້ດິຈິຕອນ, ບັນດາຄວາມສ່ຽງແຄບລົງ ແຕ່ຍັງຈະຕ້ອງພະຍາຍາມສຸມໃສ່ທັກສະໃນການວັດແທກໃຫ້ຊັດເຈນ.

“

ຢູ່ໃນສະຫະພາບເອີຣົບ ຈຳນວນຜູ້ໃຫຍ່ 44% ສາມາດນຳໃຊ້ສູດຄະນິດສາດ ຂັ້ນພື້ນຖານໃນຕາຕະລາງ ປີ 2014

ທັກສະດ້ານປັນຍາ

ທັກສະດ້ານປັນຍາພື້ນຖານລວມມີຄວາມສາມາດໃນການອ່ານ ແລະການຄິດໄລ່ເລກ. ຜົນການວິເຄາະໃໝ່ສຳລັບບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມສາມາດໃນການຮູ້ໜັງສືມີໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ເຮັດວຽກທີ່ດີສູງເກືອບສອງເທົ່າ.

ICT ໄດ້ກາຍມາເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດ ແລະການເຮັດວຽກປະຈຳວັນ. ຢູ່ໃນສະຫະພາບເອີຣົບ ຈຳນວນຜູ້ໃຫຍ່ 44% ສາມາດນຳໃຊ້ສູດຄະນິດສາດຂັ້ນພື້ນຖານໃນຕາຕະລາງປີ 2014, ຈັດລຽງແຕ່ 16% ໃນໂຣມາເນຍ ຫາ 63% ໃນປະເທດຟິນແລນ.

ທັກສະໃນການນຳໃຊ້ດິຈິຕອນ ເປັນເຄື່ອງໝາຍທີ່ດີກວ່າ ເນື່ອງຈາກສາມາດໄດ້ຮັບການປະເມີນໂດຍກົງ. ປີ 2013 ໃນປະເທດສາທາລະນະລັດເຊັກ ນັກຮຽນທີ່ຢູ່ໃນຂັ້ນຮຽນປີທີ 8 ຈຳນວນ 85% ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຮູ້ໃນການປະຕິບັດງານຂອງຄວາມພິວເຕີ, ເມື່ອທຽບກັບ 13% ໃນປະເທດໄທ ແລະ 9% ໃນປະເທດຕຸລະກີ. ເຄື່ອງມືໃນທົ່ວໂລກຈະຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂການປ່ຽນແປງເຕັກໂນໂລຊີທີ່ວ່ອງໄວຕະຫຼອດເວລາ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ວັດທະນະທຳດັ່ງເດີມໃນການໃຊ້ຄຳຖາມໃນປະຈຸບັນ.

ທັກສະທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງປັນຍາ...

ມີຄວາມສົນໃຈເພີ່ມຂຶ້ນໃນດ້ານທັກສະ ຊຶ່ງເຊື່ອກັນວ່າມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະບວນການທາງປັນຍາໜ້ອຍກວ່າ ແຕ່ໃນການປະຕິບັດ ທັກສະເຫຼົ່ານີ້ຫຼາຍຢ່າງແມ່ນທັກສະທີ່ຈຳເປັນຫຼາຍທີ່ສຸດໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ - ເຊັ່ນ ທັກສະຂັ້ນພື້ນຖານ ແຕ່ວ່າທັກສະທີ່ເຂົ້າໃຈຍາກຂອງຄວາມຄິດສ້າງສັນ, ການຄິດແບບວິເຄາະ, ການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ການຮ່ວມມື - ທີ່ບໍ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້ງ່າຍ.

ບໍ່ມີຫຼັກຖານສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນລະດັບທີ່ທັກສະທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງປັນຍາເຊັ່ນ ຄວາມອົດທົນ, ການຄວບຄຸມຕົນເອງ ຫຼືທັກສະດ້ານສັງຄົມ ແລະອາລົມຈິດ, ຈະຄາດຄະເນຜົນບວກຂອງການຈ້າງງານໄດ້ດີເທົ່າໃດ. ລະດັບທີ່ດີທີ່ສຸດອາດຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບ ສະພາບຂອງການຈ້າງງານ.

ການພັດທະນາມາດຕະການວັດແທກ ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການປຽບທຽບທົ່ວປະເທດໃນດ້ານທັກສະທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງປັນຍາແມ່ນມີຄວາມທ້າທາຍ. ບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາການສຶກສາໂລກ ແນະນຳໃຫ້ຫຼີກເວັ້ນມາດຕະການໃນການວັດແທກຂະໜາດໃຫຍ່ ສຳລັບຈຸດປະສົງໃນການຕິດຕາມກວດກາລະດັບໂລກ ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ໃສ່ໃຈຕໍ່ການຄົ້ນຄ້ວາ ກ່ຽວກັບມາດຕະການໃນການວັດແທກ ທີ່ໄດ້ມາ ແລະຜົນກະທົບຕໍ່ເຂົ້າເຈົ້າໃນບ່ອນເຮັດວຽກ.

...ແລະການປະສົມປະສານຂອງທັກສະທັງສອງແບບ ສຳລັບໂລກຂອງການເຮັດວຽກ

ສອງຕົວຢ່າງຂອງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງທັກສະດ້ານປັນຍາ ແລະທັກສະທີ່ບໍ່ແມ່ນດ້ານປັນຍາ ກ່ຽວຂ້ອງກັນໃນໂລກຂອງການເຮັດວຽກ ແມ່ນມີທັກສະທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ທັກສະການເປັນຜູ້ປະກອບການ. ຄວາມພະຍາຍາມໃນການພັດທະນາມາດຕະການໃນການວັດແທກຕົວຈິງຂອງທັກສະທາງດ້ານການເງິນ ມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນປະຈຸບັນ. ຕາມຄຳນິຍາມ, ຜູ້ໃຫຍ່ທົ່ວໂລກຈຳນວນ 33% ແມ່ນມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານການເງິນ, ຈັດລຽງຈາກ 13% ໃນປະເທດເຢເມັນ ແລະ 71% ໃນປະເທດ ນໍເວ. ການປະເມີນຜົນຂອງທັກສະການເປັນຜູ້ປະກອບການ ສ່ວນຫຼາຍຍັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນການຄົ້ນຄ້ວາ, ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄຳຖາມເອົາຫົວຂໍ້ໃດເພື່ອສອດແຊກເຂົ້າໃນຫຼັກສູດ.

ຄາດໝາຍ 4.5

ຄວາມເປັນທຳ

ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະ ບໍ່ປ່ອຍຜູ້ໃດໄວ້ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ ໄດ້ສອດແຊກເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍ 2030 ສຳລັບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ຄາດວ່າຈະກະຕຸ້ນຄວາມຕ້ອງການໃນການລາຍງານ ແລະການຕິດຕາມໂລກ ກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນ. ບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ ໄດ້ແກ້ໄຂໃນສາມບັນຫາໃຫຍ່ໆ: ອັນໃດທີ່ເປັນວິທີການເພື່ອຈັດແບກຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນ ພ້ອມທັງວິວັດທະນາການ, ວິທີການເກັບກຳຂໍ້ມູນໃນການລະບຸຕົວຕົນຂອງສະມາຊິກຂອງກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະອັນໃດທີ່ຂະຫຍາຍລັກສະນະຂອງຄວາມເປັນທຳໃນການສຶກສາ ນອກເໜືອຈາກຄວາມສະເໝີພາບທີ່ສາມາດວັດແທກໄດ້.

ມາດຕະການໃນການຈັດແບກຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນ

ສາມປັດໃຈຕົ້ນຕໍທີ່ມີຄວາມຊັບຊ້ອນໃນການຈັດແບກຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນໃນການສຶກສາ. ປັດໃຈທຳອິດ, ຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນສາມາດໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາທີ່ມີເອກະສານອ້າງອີງເຮັດໃຫ້ມີຕົວຊີ້ບອກຫຼາຍຂຶ້ນທີ່ສອດຄ່ອງກັບປັດໃຈດັ່ງກ່າວ, ຕົວຢ່າງ ການເຂົ້າເຖິງ ແລະການຮຽນຮູ້. ປັດໃຈທີສອງ, ການຈັດແບກຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນສາມາດຖືກນຳໄປໃຊ້ເພື່ອໃຫ້ເຫັນເຖິງວິທີການຕົວຊີ້ບອກດ້ານການສຶກສາທີ່ໄດ້ແຈກຢາຍຢູ່ໃນປະຊາກອນ, ແຕ່ລະອັນມີທັງຈຸດດີ ແລະຈຸດອ່ອນ. ມາດຕະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນສາມາດນຳໄປສູ່ການສະຫຼຸບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ກ່ຽວກັບລະດັບຂອງຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນ ແລະການປ່ຽນແປງຕະຫຼອດເວລາ. ປັດໃຈທີສາມ, ຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ວິທີການຂອງຕົວຊີ້ບອກເຮັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກລັກສະນະສ່ວນຕົວຂອງບຸກຄົນ ເຊັ່ນ:ຄວາມຮັ່ງມີ, ແຕ່ມັກຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເປັນສ່ວນໃຫຍ່ເມື່ອສົມທຽບກັບລັກສະນະສະເພາະເຫຼົ່ານີ້ໃນທົ່ວປະເທດ.

“ ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ຊາວໜຸ່ມທຸກໆ 100 ຄົນທີ່ຮັ່ງມີ ຜູ້ທີ່ເລື່ອນຂຶ້ນປະຖົມ, ມັດທະຍົມ ສຶກສາຕອນຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມ ສຶກສາຕອນປາຍ ມີພຽງ 36, 19 ແລະ 7 ຄົນ ຕາມລຳດັບ ທີ່ໄດ້ເລື່ອນຂຶ້ນ ໃນບັນດາ ຊາວໜຸ່ມທີ່ທຸກຍາກ ”

ໜ່ວຍງານສາກົນ ແລະກຸ່ມຜູ້ຊ່ຽວຊານ ກ່ຽວກັບຕົວຊີ້ບອກ SDG ໄດ້ນຳສະເໜີຕັດຊະນີທີ່ເທົ່າທຽມກັນ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບມາດຕະການໃນການຈັດແບກໃນທົ່ວໂລກຂອງຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນໃນການສຶກສາ. ມາດຕະການໃນການຈັດແບກນີ້ແມ່ນໃຊ້ງ່າຍທີ່ສຸດໃນການສື່ສານກັບກຸ່ມຄົນໃນວົງກ້ວາງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນເປັນເວລາສອງທົດສະວັດໃນການອະທິບາຍຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ. ໃນບັນດາລັກສະນະທີ່ສາມາດນຳໄປໃຊ້ໄດ້ເລີຍຄື ຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານຄວາມຮັ່ງມີແມ່ນນຳໃຊ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ. ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບປານກາງລະດັບສູງ ຕັດຊະນີ ຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານຄວາມຮັ່ງມີຂອງອັດຕາການຮຽນທີ່ຮຽນຈົບແມ່ນ 0.90 ໃນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ, ມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນມີ 0.71 ແລະ 0.44 ໃນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ. ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ, ຕັດຊະນີຄວາມແຕກໂຕນກັນທາງດ້ານຄວາມຮັ່ງມີແມ່ນ 0.36 ໃນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ, ມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນມີ 0.19 ແລະ 0.07 ໃນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ.

ການສ້າງກຸ່ມໜ່ວຍງານສາກົນ ກ່ຽວກັບຕົວຊີ້ບອກຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບທາງດ້ານການສຶກສາແມ່ນຂຶ້ນຕອນໜຶ່ງໃນທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ ເພາະມັນສາມາດເຮັດໃຫ້ການວິເຄາະຂໍ້ມູນສຳຫຼວດ ແລະການລວມຕົວກັນຂອງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້. ຄວາມຄືບໜ້າໃນລະດັບການປະສານງານໃນທົ່ວໂລກຈຳເປັນຕ້ອງຄ່ອຍໆຫຼຸດລົງຕາມລະດັບຂອງປະເທດ.

ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ

ໃນປີ 2014 ຄວາມສະເໝີພາບກັນໄດ້ບັນລຸທົ່ວໂລກໃນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ, ມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ ແລະມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ, ແຕ່ລະປະເທດບັນລຸຄວາມສະເໝີພາບພຽງແຕ່ 63%, 46%, ແລະ 23% ຕາມລຳດັບ. ຍິງໄປກວ່ານັ້ນ ການສະເລ່ຍແຫ່ງຊາດ, ບົດບັງຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບກັນພາຍໃນປະເທດ ແລະກຸ່ມໃດໜຶ່ງສະເພາະ. ໃນເຂດອະນຸພາກພື້ນຊາຮາອາຟຣິກາໄດ້ລາຍງານຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍຂອງຜູ້ທີ່ເລື່ອນຂຶ້ນປະຖົມສຶກສາ ໃນບັນດາຄົນທີ່ຮັ່ງມີທີ່ສຸດ 20% ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດ 20% ມີຜູ້ຍິງ 83 ຄົນຕໍ່ຜູ້ຊາຍ 100 ຄົນທີ່ໄດ້ເລື່ອນຂຶ້ນປະຖົມສຶກສາ. ຄວາມແຕກໂຕນກັນເພີ່ມຂຶ້ນ ຜູ້ຍິງ 73 ຄົນໃນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ ແລະ 40 ຄົນໃນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ.

ການຮັບຮອງຕັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບເພື່ອຕິດຕາມບົດບາດຍິງ-ຊາຍຕາມລັກສະນະຂອງຄາດໝາຍ 4.5 ໄດ້ຂະຫຍາຍການນຳໃຊ້ທີ່ນອກເໜືອຈາກອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຕໍ່ຕົວຊີ້ບອກທາງດ້ານການສຶກສາທັງໝົດ ລວມທັງຜົນການຮຽນ. ໃນຂະນະທີ່ມີບາດກ້າວທີ່ດີ ຕັດຊະນີໄດ້ແກ້ໄຂພຽງແຕ່ໜຶ່ງໃນຫຼາຍໆຂອບເຂດຂອງຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍໃນການສຶກສາ. ເພື່ອປັບປຸງການຕິດຕາມຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານຍິງ-ຊາຍໃນການສຶກສາ, ຄວາມພະຍາຍາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສຸມໃສ່ການເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ສົມບູນແບບເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບລັກສະນະບົດບາດຍິງ-ຊາຍໃນຫຼັກສູດ, ປຶ້ມແບບຮຽນ, ການປະເມີນຜົນ ແລະການສຶກສາສ້າງຄູ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງທີ່ໃກ້ຊິດລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບຕົວຊີ້ບອກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃນການສຶກສາແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຂະຫຍາຍໃຫ້ກ້ວາງຂວາງຕື່ມ.

ຕາຕະລາງທີ 2:

ດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ, ໂດຍພາກພື້ນ ແລະ ກຸ່ມລາຍຮັບປະເທດ, ປີ 2014

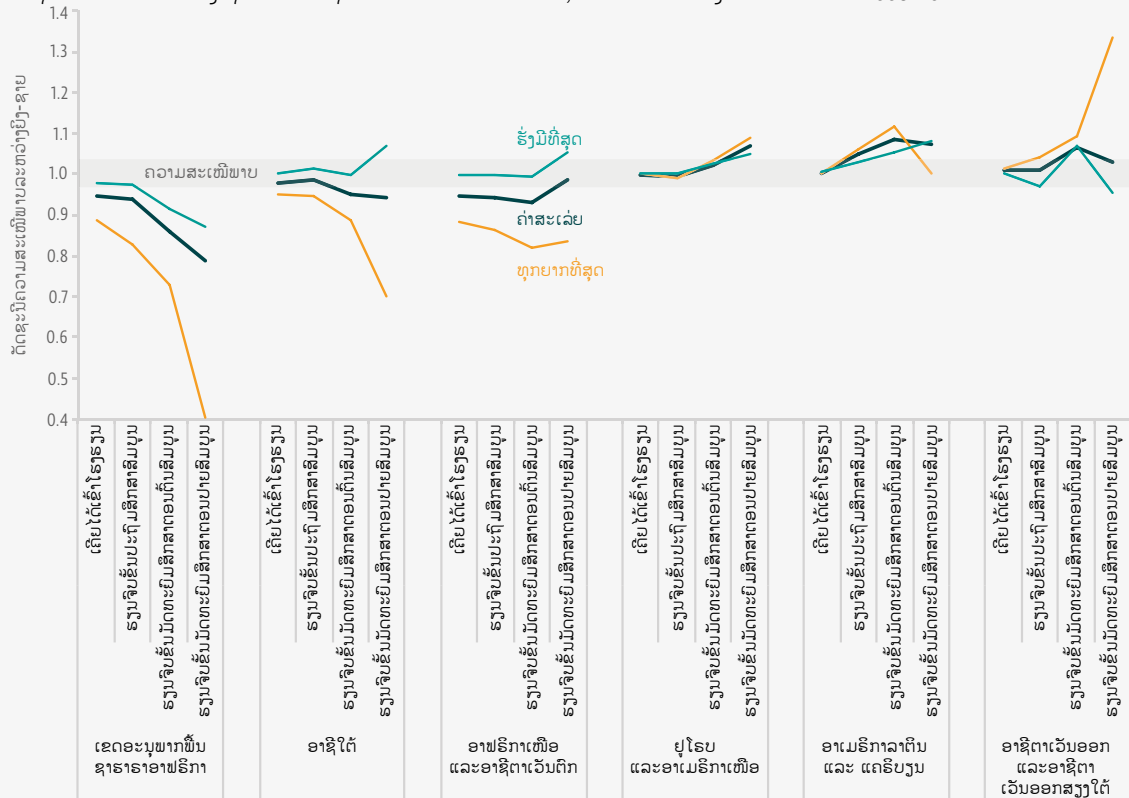
	ປະຖົມສຶກສາ		ມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ		ມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ	
	ດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ	ປະເທດທີ່ມີຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ (%)	ດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ	ປະເທດທີ່ມີຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ (%)	ດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ	ປະເທດທີ່ມີຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ (%)
ໃນໂລກ	0.99	63	0.99	46	0.98	23
ລາຍຮັບຕໍ່າ	0.93	31	0.86	9	0.74	5
ລາຍຮັບປານກາງລະດັບຕໍ່າ	1.02	52	1.02	33	0.93	17
ລາຍຮັບປານກາງລະດັບສູງ	0.97	71	1.00	60	1.06	22
ລາຍຮັບສູງ	1.00	81	0.99	59	1.01	37
ໂກກຊຸສ ແລະ ອາຊີກາງ	0.99	100	0.99	83	0.98	29
ຕາເວັນອອກ ແລະ ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້	0.99	86	1.01	57	1.01	37
ຢູໂຣບ ແລະ ອາເມຣິກາເໜືອ	1.00	93	0.99	67	1.01	31
ອາເມຣິກາລາຕິນ ແລະ ແຄຣິບຽນ	0.98	48	1.03	39	1.13	19
ອາຟຣິກາເໜືອ ແລະ ອາຊີຕາເວັນຕົກ	0.95	56	0.93	46	0.96	33
ປາຊີຟິກ	0.97	64	0.95	44	0.94	0
ອາຊີໃຕ້	1.06	29	1.04	25	0.94	38
ເຂດອະນຸພາກພື້ນຊາຮາອາຟຣິກາ	0.93	38	0.88	19	0.82	6

ໝາຍເຫດ: ຄ່າທີ່ເຫັນທັງໝົດແມ່ນຄ່າກາງ
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຖານຂໍ້ມູນ UIS

ຮູບທີ 11:

ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ສູງໃນປະເທດທຸກຍາກທີ່ສຸດ

ດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍສໍາລັບຕົວຊີ້ບອກການສຶກສາທີ່ໄດ້ຄັດເລືອກ, ພົວພັນກັບຄວາມຮັ່ງມີ ໂດຍພາກພື້ນ ປີ 2008-2014

ໝາຍເຫດ: ຄ່າສໍາລັບອາຊີຕາເວັນອອກ ແລະ ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ແລະ ສໍາລັບອາຟຣິກາເໜືອ ແລະ ອາຊີຕາເວັນຕົກແມ່ນອີງໃສ່ແຕ່ປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ແລະ ປານກາງ.
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການວິເຄາະຂອງທີມງານບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ (2016) ອີງຕາມຂໍ້ມູນສໍາຫຼວດຄົວເຮືອນ.

ຄວາມບົກຜ່ອງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ

ການກຳນົດຄວາມຄືບໜ້າໃນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ເທົ່າທຽມກັນສຳລັບບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມບົກຜ່ອງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ຫຼື ຄົນພິການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີມາດຕະການ ວັດແທກທີ່ສາມາດສົມທຽບຄວາມບົກຜ່ອງກັບສາກົນໄດ້, ແຕ່ຄວາມບົກຜ່ອງໃຊ້ຮູບແບບວັດແທກທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ໜຶ່ງໃນມາດຕະການວັດແທກ, ໃນທຸກໆ 30 ແຫ່ງຂອງລະບົບການສຶກສາໃນເອີຣົບ, ນັກສຶກສາພາກບັງຄັບ 3.7% ຖືກລະບຸວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການສຶກສາພິເສດໃນປີ 2010. ອົງການອຸຍນິເຊັບ ແລະ ກຸ່ມວໍຊິງຕັນ ກ່ຽວກັບສະຖິຕິຂອງຄົນພິການ ໄດ້ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມ ເພື່ອພັດທະນາມາດຕະການປະຕິບັດງານຂອງຄົນພິການ. ນອກຈາກນີ້ມັນຍັງມີຄວາມສຳຄັນທີ່ຈະ ໄດ້ຕິດຕາມກວດກາວ່ານັກສຶກສາມີການກຽມພ້ອມດີບໍ່ ແລະພື້ນຖານໂຄງລ່າງໂຮງຮຽນໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງໃຫ້ຕອບສະໜອງຄວາມຈຳເປັນຂອງນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມ ບົກຜ່ອງທາງດ້ານຮ່າງກາຍບໍ່.

ພາສາ

ການລະເລີຍຕໍ່ການສຶກສາທີ່ເວົ້າຫຼາຍພາສາໂດຍອີງໃສ່ພາສາແມ່ເປັນຫຼັກ ຊ່ວຍອະທິບາຍຄວາມແຕກຕ່າງໃນຜົນຮັບຂອງການສຶກສາ. ການເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມໃນການ ຕິດຕາມນະໂຍບາຍດ້ານພາສາໃນການສຶກສາແມ່ນຈຳເປັນ. ຈາກໜຶ່ງໃນການວັດແທກ, ປະມານ 40% ຂອງປະຊາກອນໃນທົ່ວໂລກຂາດການເຂົ້າເຖິງການສອນໃນ ພາສາທີ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້າ ຫຼື ເຂົ້າໃຈ. ການຕິດຕາມເອກະສານນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ບໍ່ສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນໄດ້ ບໍ່ວ່າຈະເປັນນັກສຶກສາທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງເຄື່ອງມືການຮຽນ ແລະການສອນໃນພາສາພື້ນບ້ານຂອງພວກເຂົາ, ຄູ່ທີ່ມີການກະກຽມ ຫຼື ນະໂຍບາຍທາງດ້ານວິຊາການໄດ້ຖືກນຳໄປປະຕິບັດໃນພື້ນທີ່. ຢູ່ໃນພາກພື້ນ ມອບຕີ ຂອງ ປະເທດມາລີ ມີໂຮງຮຽນປະຖົມພຽງ 1% ທີ່ສອນສອງພາສາທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍຄູສອນທີ່ໄດ້ຜ່ານການຝຶກ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດແລ້ວກໍຕາມ.

“ 50% ຂອງຊາວອົບພະຍົບ ທີ່ມີເກນອາຍຸເຂົ້າໂຮງຮຽນ ປະຖົມ ແລະ 75% ທີ່ມີເກນ ອາຍຸເຂົ້າໂຮງຮຽນມັດທະຍົມ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນໃນ ທົ່ວໂລກ. ”

ການອົບພະຍົບ ແລະການບັງຄັບໃຫ້ຍົກຍ້າຍພື້ນທີ່

ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີບັນຫາການຈັດຫາທີ່ພັກອາໄສໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຄື່ອນຍ້າຍໃນເຂດຊົນນະບົດ ຜູ້ທີ່ມັກເຄື່ອນຍ້າຍເຂົ້າໄປຢູ່ໃນເຂດ ຊຸມຊົນແອອັດ ຫຼື ອ້ອມແອ້ມເຂດຕົວເມືອງທີ່ມີພື້ນທີ່ຈຳກັດ ໃນການເຂົ້າເຖິງໂຮງຮຽນພາກລັດ, ແຕ່ການເຄື່ອນຍ້າຍເຂົ້າໃນ ເຂດຕົວເມືອງໂດຍທົ່ວໄປຈະສະດວກໃນການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສາທາລະນະ. ໃນກໍລະນີມີການເຄື່ອນຍ້າຍລະຫວ່າງ ປະເທດ, ສິ່ງທ້າທາຍສຳລັບຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍແມ່ນ ບັນດານັກຮຽນເຫຼົ່ານີ້ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະຢູ່ໃນໂຮງຮຽນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ.

ສິ່ງທ້າທາຍຕົ້ນຕໍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຍົກຍ້າຍແບບບັງຄັບ ປະຊາກອນຍົກຍ້າຍພາຍໃນແມ່ນຍັງຂ້ອນຂ້າງເລື່ອນລອຍ. ໃນເດືອນມິຖຸນາ 2015, ໃນແຄ້ມຜູ້ອົບພະຍົບຈຳນວນ 19 ຈາກ 42 ແຫ່ງ ໃນ 6 ລັດຂອງປະເທດໃນຈີເຣຍ, ເດັກນ້ອຍບໍ່ມີການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ ແລະນອກໂຮງຮຽນ. ຊາວອົບພະຍົບແມ່ນກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍທີ່ສຸດ:

50% ຂອງຊາວອົບພະຍົບທີ່ມີ ເກນອາຍຸເຂົ້າໂຮງຮຽນປະຖົມ ແລະ 75% ທີ່ມີເກນອາຍຸເຂົ້າໂຮງຮຽນມັດທະຍົມ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນໃນທົ່ວໂລກ. ການຕິດຕາມ ສະຖານະພາບການສຶກສາຂອງປະຊາກອນທີ່ອົບພະຍົບ ແລະເຄື່ອນຍ້າຍແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ຄວາມພະຍາຍາມໃນການປະສານງານຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈສາເຫດໃຫ້ ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ ສຳລັບຄວາມແຕກໂຕນກັນໃນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຂອງພວກເຂົາ.

ຄາດໝາຍ 4.6

ການຮູ້ໜັງສື ແລະການຄິດໄລ່ເລກ

ຄາດໝາຍ 4.6 ຍັງຮັກສາຈຸດສຸມທີ່ສາກົນເນັ້ນ ກ່ຽວກັບການຮູ້ໜັງສືຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ທີ່ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງເປົ້າໝາຍທີ່ສີ່ຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ (EFA) ແລະນຳການປ່ຽນແປງໃໝ່ສອງຢ່າງທີ່ສຳຄັນ: ຢ່າງທີ່ໜຶ່ງ, ຕົວຊີ້ບອກໂລກ ກ່ຽວກັບການຮູ້ໜັງສື ແລະການຄິດໄລ່ເລກແມ່ນໄດ້ມີສູດຄິດໄລ່ຢ່າງຊັດເຈນໃນເລື່ອງ ຂອງຄວາມມີປະສິດທິພາບທາງດ້ານທັກສະ, ຊຶ່ງໃກ້ຄຽງກັບທັດສະນະຂອງການຮູ້ໜັງສືທີ່ບໍ່ເປັນພຽງແຕ່ຊຸດຂອງທັກສະ ໃນດ້ານປັນຍາຂັ້ນພື້ນຖານ ແຕ່ຍັງໝາຍເຖິງ ຄວາມສາມາດທີ່ຈະໃຊ້ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປ່ຽນແປງທາງດ້ານສັງຄົມ, ເສດຖະກິດ ແລະບຸກຄົນ. ຢ່າງທີ່ສອງ, ການອ້າງອີງເຖິງຕົວເລກຢ່າງຊັດເຈນທີ່ຮຽກ ຮ້ອງໃຫ້ໃສ່ໃຈຄຸນລັກສະນະສະເພາະຂອງມັນ.

ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນໂຄງການ ການຮູ້ໜັງສືຂອງຜູ້ໃຫຍ່

ການວັດແທກການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ໃຫຍ່ໃນໂຄງການຮູ້ໜັງສືໃນລະບົບໂຮງຮຽນ ແລະນອກໂຮງຮຽນ ໄດ້ພິສູດຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຢ່າງໜ້າຕົກໃຈ. ບົດລາຍງານໂລກ ກ່ຽວກັບການສຶກສາ ແລະການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ພັດທະນາການລາຍງານໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານວ່າຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງເກັບກຳການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ຫຼືໂຄງການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສືທີ່ສາທາລະນະໄດ້ສະໜັບສະໜູນ ຫຼືສະໜອງໃຫ້.

ການວິເຄາະໃໝ່ສໍາລັບບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ ໄດ້ນໍາໃຊ້ຄໍາຖາມທີ່ໄປທີ່ໄດ້ລວບລວມໃນການສໍາຫຼວດດ້ານປະຊາກອນ ແລະສຸຂະພາບທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະຫວ່າງປີ 2004 ແລະ 2011 ຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ມີອາຍຸລະຫວ່າງ 15-49 ປີມີພຽງແຕ່ 6% ທີ່ເຄີຍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສືໃນ 29 ປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າແລະທີ່ມີລາຍຮັບປານກາງ. ຜູ້ໃຫຍ່ສ່ວນຫຼາຍທີ່ບໍ່ຮູ້ໜັງສືແມ່ນເພດຍິງ ແລະຜູ້ທີ່ທຸກຍາກ, ແຕ່ມີຜູ້ຊາຍ ແລະຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ຮຽນຈໍານວນຫຼາຍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ.

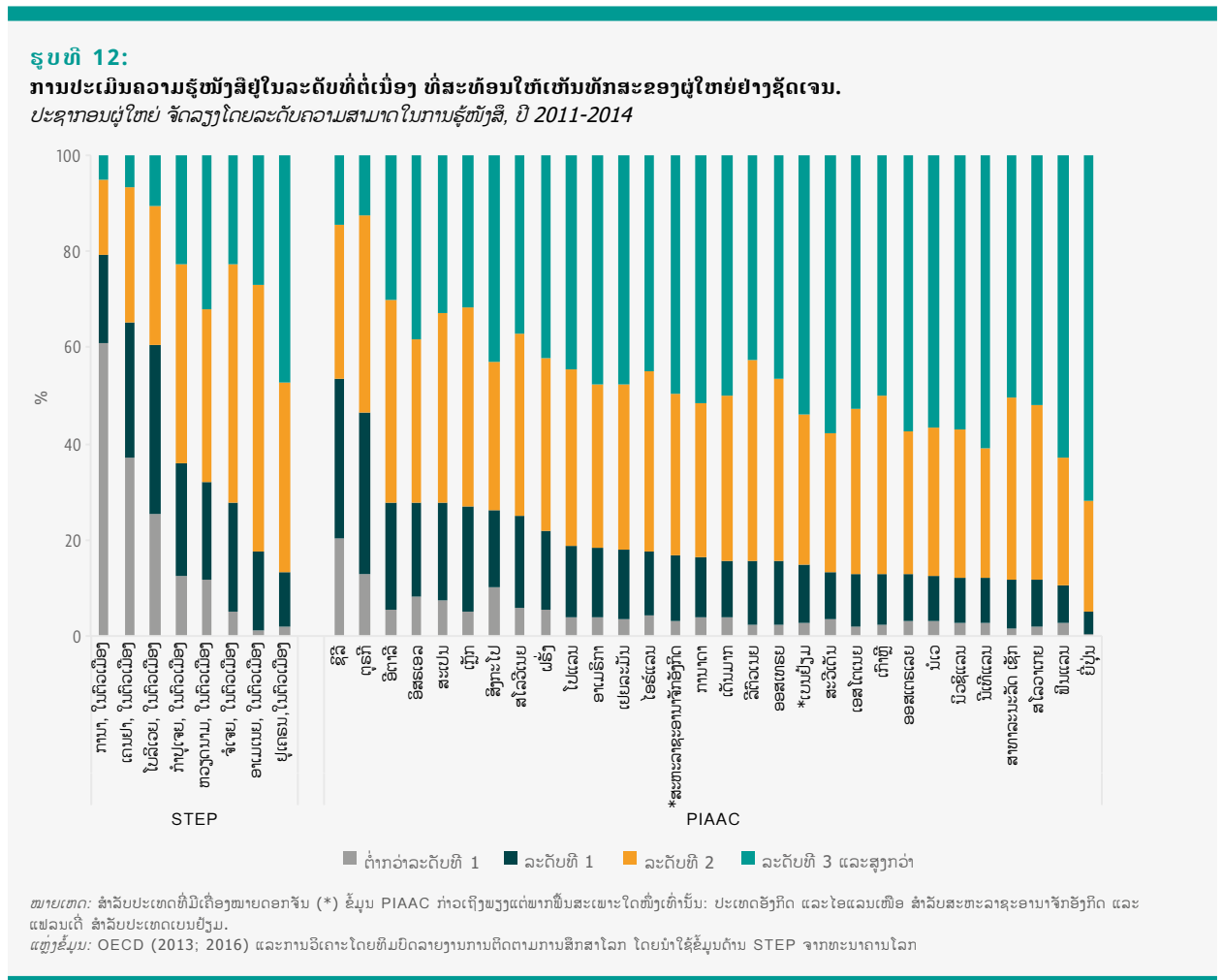
ອັດຕາການຮູ້ໜັງສື

ເຖິງແມ່ນວ່າເປົ້າໝາຍ SDG ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕໍ່ມາດຕະການໃນການວັດແທກຄວາມມີປະສິດທິພາບໃນທັກສະການຮູ້ໜັງສື, ເຄື່ອງມືໃນການວັດແທກທີ່ຕ້ອງການທີ່ມີໃຫ້ບໍ່ກ້ວາງຂວາງ, ດັ່ງນັ້ນ ການລາຍງານ ກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ໜັງສືຂອງຊາວໜຸ່ມ ແລະຜູ້ໃຫຍ່ແມ່ນຍັງສືບຕໍ່ອີງໃສ່ອັດຕາການຮູ້ໜັງສືແບບດັ້ງເດີມ. ໃນໄລຍະປີ 2005-2014 ຈໍານວນ 758 ລ້ານ ຫຼື 15% ຂອງຜູ້ໃຫຍ່ໃນທົ່ວໂລກຂາດຄວາມສາມາດໃນການຮູ້ໜັງສື, ໃນນັ້ນ 63% ແມ່ນຜູ້ຍິງ.

ຄວາມມີປະສິດທິພາບໃນການຮູ້ໜັງສື ແລະການຄິດໄລ່ເລກ

ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລະດັບຄວາມມີປະສິດທິພາບໃນການຮູ້ໜັງສືຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ແລະການຄິດໄລ່ເລກ ທີ່ໄດ້ມີການປະເມີນໂດຍກົງ, ຊຶ່ງໄດ້ນໍາໃຊ້ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບສູງ. ໃນບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການ OECD ສໍາລັບການປະເມີນຜົນສາກົນຂອງສະມັດຖະພາບຂອງຜູ້ໃຫຍ່ (PIAAC), ມີ 15% ທີ່ບໍ່ທັນບັນລຸມາດຕະຖານໃນການຮູ້ໜັງສືພື້ນຖານ, ຊຶ່ງລວມທັງການແຕ້ມຮູບທີ່ອ້າງອີງຈາກບົດເລື່ອງ; ອັດຕາຈັດຢູ່ຈາກຈຸດຕໍ່າກວ່າ 5% ໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ຫາ 28% ໃນປະເທດອິຕາລີ.

ການຮ່ວມມືຊ່ວຍເຫຼືອກັນລະຫວ່າງປະເທດແມ່ນຈໍາເປັນ ເພື່ອສະດວກໃນການປຽບທຽບການປະເມີນຄວາມຮູ້ໜັງສື ແລະການຄິດໄລ່ເລກ. ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນຕິດຕາມທີ່ມີປະໂຫຍດຈົນເຖິງປີ 2030, ວິທີການດຽວທີ່ປະສິດຜົນສໍາເລັດແມ່ນຕ້ອງໃຫ້ດຸ່ນດ່ຽງຕາມຄວາມສາມາດຂອງປະເທດ ເພື່ອດໍາເນີນການດ້ວຍຕົວຂອງພວກເຂົາເອງ ຕໍ່ຄວາມຈໍາເປັນສໍາລັບການປະເມີນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານໂລກ.

ຄາດໝາຍ 4.7

ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະການເປັນພົນລະເມືອງໂລກ

ຄາດໝາຍ 4.7 ເວົ້າເຖິງຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສາທາງດ້ານສັງຄົມ, ມະນຸດ ແລະສິນທໍາ ຫຼາຍກວ່າຄາດໝາຍອື່ນ. ຄາດໝາຍນີ້ໄດ້ເຊື່ອມໂຍງການສຶກສາໃຫ້ເຂົ້າກັບ SDGs ແລະເກັບກໍາຄວາມຕ້ອງການໃນການຫັນປ່ຽນຂອງວາລະການພັດທະນາໂລກໃໝ່.

ບົດລາຍງານຕິດຕາມການສຶກສາໂລກໄດ້ສຸມໃສ່ຕົວຊີ້ບອກລະດັບສາກົນທີ່ໄດ້ນໍາສະເໜີ ແລະ ກວດກາວິທີການເປັນພົນລະເມືອງໂລກ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງທີ່ໄດ້ລວບລວມໄວ້ໃນລະບົບທີ່ກ້ວາງຂວາງ, ອຸປະກອນການຮຽນ ເຊັ່ນ ໂຄງສ້າງຫຼັກສູດແຫ່ງຊາດ ແລະ ປຶ້ມແບບຮຽນ ແລະ ໂຄງການການສຶກສາສ້າງຄູ.

ລະບຸຕົວຊີ້ບອກເພື່ອຕິດຕາມຄວາມຮູ້, ທັກສະ ແລະທັດສະນະທີ່ຈໍາເປັນໃນການສົ່ງເສີມການພັດທະນາແບບຍືນຍົງແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ບົດລາຍງານໄດ້ທົດສອບການລິເລີ່ມທີ່ສາມາດຖືກນໍາໃຊ້ເພື່ອຕິດຕາມການທີ່ໄດ້ມາຂອງສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທັດສະນະຂອງຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່.

ຄາດໝາຍ 4.7 ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບແຜນການປະຕິບັດວຽກງານດ້ານການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ລະບຸລະດັບການສຶກສາ ຫຼື ກຸ່ມອາຍຸ ຕໍ່ຫົວຂໍ້ທີ່ໄດ້ນໍາໃຊ້. ຕົວຊີ້ບອກລະດັບຫົວຂໍ້ສະເພາະ ແລະ ລະດັບສາກົນທີ່ໄດ້ນໍາສະເໜີ ໄດ້ສຸມໃສ່ເດັກນ້ອຍ ແລະ ໄວລຸ້ນໃນການສຶກສາໃນລະບົບໂຮງຮຽນເປັນສ່ວນຫຼາຍ. ບໍ່ມີຕົວຊີ້ບອກໃນຫົວຂໍ້ສະເພາະທີ່ນໍາສະເໜີນັ້ນໄດ້ເກັບກໍາຂໍ້ມູນການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ໃຫຍ່ໃນ ການສຶກສາອອກໂຮງຮຽນ ແລະ ການສຶກສາຕາມອັດທະຍາໃສ.

ຫຼັກສູດ

ຫຼັກສູດແມ່ນວິທີການຫຼັກທີ່ຈະຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ ແລະທັກສະເພື່ອສົ່ງເສີມການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ການເປັນພົນລະເມືອງໂລກ. ຫຼັງຕົວຊີ້ບອກຫົວຂໍ້ສະເພາະສະເໜີມາດຕະການໃນການວັດແທກການປະຕິບັດແຫ່ງຊາດ ຂອງໂຄງການໂລກ ກ່ຽວກັບແຜນພັດທະນາການສຶກສາ ແລະ ສິດທິມະນຸດ. ຕົວຊີ້ບອກໄດ້ເກັບກໍາອົງປະກອບຂອງຄາດໝາຍ 4.7 ກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ, ເສລີພາບພື້ນຖານ ແລະ ຄວາມອິດທິນຕໍ່ສິ່ງອື່ນໆ.

ຕົວຊີ້ບອກຫົວຂໍ້ສະເພາະທີ່ໄດ້ນໍາສະເໜີສໍາລັບ ຄາດໝາຍ 4.7 - ອັດຕາສ່ວນຂອງໂຮງຮຽນທີ່ສະໜອງການສຶກສາທີ່ອີງໃສ່ທັກສະການດໍາລົງຊີວິດເປັນພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບ HIV/AIDS ແລະ ເພດສຶກສາ - ຕອບສະໜອງໃນຫ້າອົງປະກອບຂອງ ຄາດໝາຍ 4.7: ສິດທິມະນຸດ, ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ, ວັດທະນະທໍາແຫ່ງສັນຕິພາບ, ການບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການສົ່ງເສີມການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ວິຖີການດໍາລົງຊີວິດ. ການລວບລວມຂອງຕົວຊີ້ບອກໃນລະບົບການບໍລິຫານຂໍ້ມູນການສຶກສາ ແລະ ການສໍາຫຼວດທີ່ອີງໃສ່ໂຮງຮຽນນີ້ ໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ທົດລອງໃນບາງປະເທດ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ການຕິດຕາມໃນອະນາຄົດດີຂຶ້ນ.

“ ສາມສ່ວນສີ່ໃນບັນດາ 78 ປະເທດທີ່ໄດ້ເນັ້ນບາງບັນຫາກ່ຽວກັບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງໃນຫຼັກສູດຂອງພວກເຂົາຕະຫຼອດໄລຍະແຕ່ປີ 2005-2015 ”

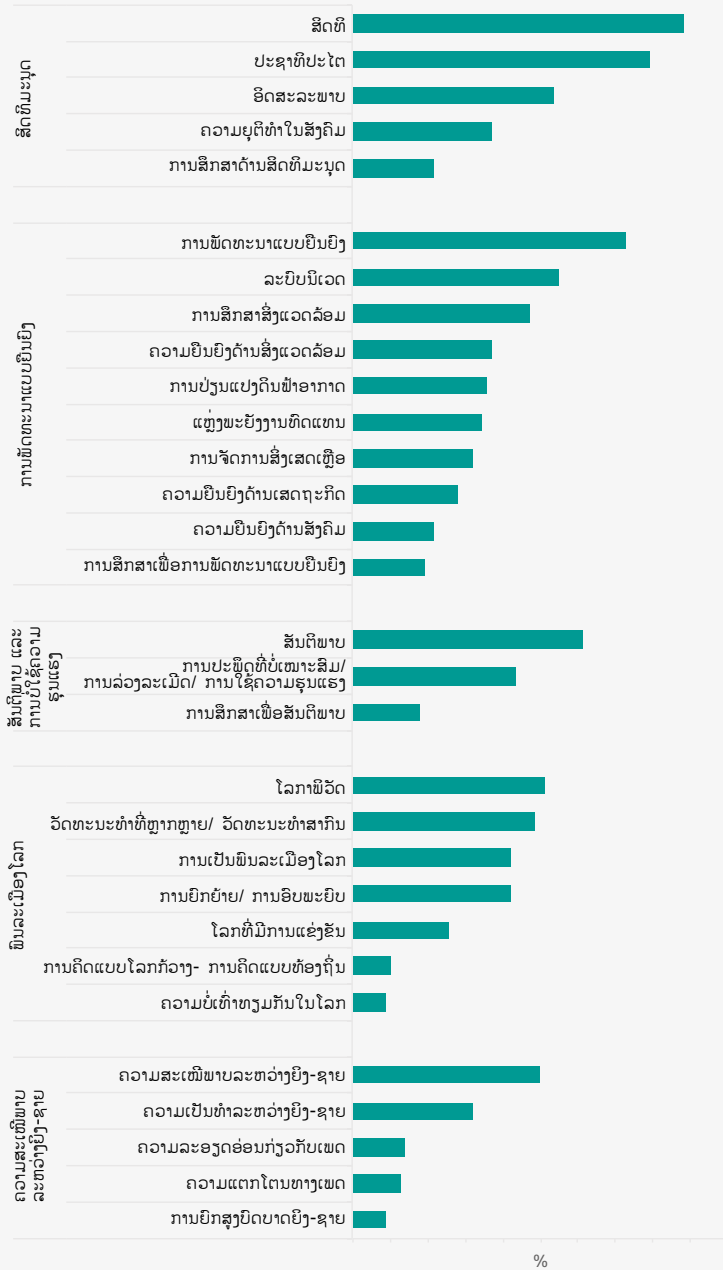
ການຄົ້ນຄວ້າເພີ່ມເຂົ້າໃນຫຼັກສູດວິຊາ ຈະຊ່ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຄວາມຄືບໜ້າ ກ່ຽວກັບຄາດໝາຍ 4.7. ລະບົບຈັດລຽງລາຍຊື່ຂອງແຜນງານຫຼັກສູດແຫ່ງຊາດ ແລະ ເຄື່ອງມືທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແມ່ນຈໍາເປັນຕ້ອງມີ. ການວິເຄາະບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ ປະມານ 110 ກວ່າເອກະສານກ່ຽວກັບແຜນງານທາງດ້ານຫຼັກສູດແຫ່ງຊາດ ສໍາລັບການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມສຶກສາ ໃນ 78 ປະເທດສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຕະຫຼອດໄລຍະແຕ່ປີ 2005-2015 ມີ ສາມສ່ວນສີ່ຂອງບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ເນັ້ນບາງບັນຫາກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແຕ່ຍັງມີປະເທດຈໍານວນໜ້ອຍທີ່ໄດ້ອ້າງອີງເຖິງເນື້ອໃນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເປັນພົນລະເມືອງໂລກ. ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍກໍຍັງມີອັດຕາສ່ວນທີ່ໜ້ອຍ: ບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ສອດແຊກເນື້ອໃນສໍາຄັນ ເຊັ່ນ ການຍົກສູງບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ຄວາມແຕກໂຕນທາງເພດ ຫຼື ຄວາມລະອຽດອ່ອນກ່ຽວກັບເພດ ກໍຕໍ່າກວ່າ 15% ໃນຂະນະທີ່ເຄິ່ງໜຶ່ງໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ.

ປຶ້ມແບບຮຽນ

ປະຈຸບັນຄວາມກ້າວໜ້າໃນການວິເຄາະເນື້ອໃນປຶ້ມແບບຮຽນໃຫ້ຄວາມຫວັງແກ່ການວາງຄາດໝາຍເນື້ອໃນຫຼັກສູດ. ສໍາລັບບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ, ສາມຂຸດຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບປຶ້ມແບບຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມໃນວິຊາປະຫວັດສາດ, ສຶກສາພົນລະເມືອງ, ວິທະຍາສາດສັງຄົມ ແລະວິຊາພູມສາດແມ່ນໄດ້ຮຽບຮຽງ. ການວິເຄາະໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ເກືອບ 50% ຂອງປຶ້ມແບບຮຽນໄດ້ກ່າວເຖິງສິດທິມະນຸດ ຕະຫຼອດໄລຍະປີ 2000-2013 ເມື່ອປຽບທຽບກັບໄລຍະແຕ່ປີ 1890-1913 ມີປະມານ 15%. ປຶ້ມແບບຮຽນໃນອາຟຣິກາເໜືອ ແລະອາຊີຕາເວັນຕົກໄດ້ກ່າວເຖິງສິດທິຂອງຜູ້ຍິງໃນທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາເພີ່ມຂຶ້ນພຽງແຕ່ 10%. ການວິເຄາະດັ່ງກ່າວນັ້ນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການພັດທະນາມາດຕະການໃນການວັດແທກທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະເຊື່ອຖືໄດ້ໃນການນໍາໃຊ້ປຶ້ມແບບຮຽນ. ກົນໄກການຕິດຕາມເປັນປົກກະຕິ ຄວນຈະໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດປຽບທຽບໄດ້ໃນທົ່ວໂລກ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມແບບຮຽນ.

ຮູບທີ່ 13:

ສິດທິມະນຸດເປັນແນວຄວາມຄິດທີ່ມີອັດຕາສ່ວນຫຼາຍທີ່ສຸດໃນຫຼັກສູດແຫ່ງຊາດ ອັດຕາສ່ວນຂອງບັນດາປະເທດລວມມີຫົວຂໍ້ທີ່ສໍາຄັນ ໃນໂຄງສ້າງຫຼັກສູດແຫ່ງຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ປີ 2005-2015

ໝາຍເຫດ: ການວິເຄາະນີ້ແມ່ນໄດ້ອີງໃສ່ຕົວຢ່າງຂອງ 78 ປະເທດ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: IBE (2016)

ການສຶກສາສ້າງຄູ

ຄູຄວນຈະໄດ້ຮັບການກະກຽມເພື່ອສິດສອນເນື້ອໃນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະການເປັນພົນລະເມືອງໂລກ. ມີພຽງ 8% ໃນ 66 ປະເທດທີ່ໄດ້ສ້າງຫຼວດ ຕໍ່ການສອດແຊກການພັດທະນາແບບຍືນຍົງໃນການສຶກສາສ້າງຄູໃນປີ 2013 ເພີ່ມຈາກ 2% ໃນປີ 2005. ເນື້ອໃນຂອງໂຄງການເຝິກອົບຮົມຄູບໍ່ຄ່ອຍຈະພຽບພ້ອມ ແຕ່ມີບາງຂໍ້ມູນ ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວຈະເກັບກໍາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພາກພື້ນ ຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງມີ. ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ເຂັ້ມແຂງອັນຮີບດ່ວນ ເພື່ອປະເມີນແນວຄວາມຄິດໃນດ້ານເນື້ອໃນຄາດໝາຍ 4.7 ສໍາລັບການກະກຽມ ແລະການເຝິກອົບຮົມຄູ. ການນໍາໃຊ້ກົດລະບຽບທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານຕໍ່ຫຼັກສູດຂອງສະຖາສ້າງຄູມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການວິເຄາະປະສິດທິພາບຂອງການພັດທະນາວິຊາຊີບຄູໃນການສ້າງຄູເພື່ອສະໜອງຕໍ່ຊຸມຊົນ ແລະ ນັກຮຽນ.

ກິດຈະກຳນອກຫ້ອງຮຽນ

ນັກຮຽນໄດ້ຮັບການນໍາສະເໜີກ່ຽວກັບບັນຫາຄວາມຍືນຍົງ ແລະການເປັນພົນລະເມືອງໂລກ ບໍ່ພຽງແຕ່ຢູ່ໃນໂຮງຮຽນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງໄດ້ຮັບການແນະນໍາຜ່ານສະໂມສອນໂຮງຮຽນ, ສະມາຄົມນັກສຶກສາ, ກິລາ, ສະໂມສອນການໄຕ້ວາທີ, ໂຮງລະຄອນ, ກຸ່ມດົນຕີ, ວຽກອາສາສະໝັກ ແລະກິດຈະກຳອື່ນໆ. ການວິເຄາະສໍາລັບ ບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ ໄດ້ພົບວ່າ ກິດຈະກຳລວມທີ່ອອກແບບໄດ້ດີແລ້ວນັ້ນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການແກ້ໄຂຂັ້ນຕ່ຳ ແລະການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນສິ່ງຄືມ, ເພີ່ມການປຸກຈິດສໍານຶກໃນແຜນງານດ້ານກິດໝາຍ ແລະ ແນວຄວາມຄິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິດທິມະນຸດ ແລະສິ່ງເສີມໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ສຶກການເປັນພົນລະເມືອງໂລກ. ເຄື່ອງມືເກັບກໍາຂໍ້ມູນທີ່ມີ ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຕໍ່ຄຸນນະພາບຂອງປະສົບການ ແລະຂະບວນການໃນການພັດທະນາໃນກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວ. ເມື່ອຂາດມາດຕະຖານການລາຍງານທີ່ຕ້ອງໃຊ້ຮ່ວມກັນ ເຮັດໃຫ້ຈໍາກັດໂອກາດໃນການສົມທຽບຂໍ້ມູນທົ່ວໂລກ ແລະຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້.

ຜົນໄດ້ຮັບ

ການຕິດຕາມຈຸດມັ່ງໝາຍຫຼັກ ຂອງຄາດໝາຍທີ 4.7 - ການໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບພົນລະເມືອງໂລກ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ - ແມ່ນບໍ່ງ່າຍ. ຄວາມເຂົ້າໃຈພື້ນຖານທີ່ເປັນເອກະລາດ ກ່ຽວກັບ ປະຫວັດສາດໂລກ, ພູມສາດ, ສະຖາບັນການສຶກສາສາກົນ ແລະ ຂະບວນການຂອງໂລກ ສາມາດເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນໄດ້ ແຕ່ການປະເມີນຜົນຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈໃນດ້ານນີ້ກໍ່ມີພຽງຈໍານວນໜ້ອຍໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ. ໃນຫຼາຍປະເທດ, ມີພຽງ ສອງສ່ວນສາມ ຂອງນັກຮຽນທີ່ຮູ້ກ່ຽວກັບຖະແຫຼງການສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດ.

ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສໍາຄັນແມ່ນຄວາມຂັດແຍ່ງ ລະຫວ່າງ ຄຸນຄ່າຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂໍ້ຜູກພັນຂອງໂລກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ຄວາມພະຍາຍາມໃນປະຈຸບັນແມ່ນຊອກຫາວິທີໃນການປັບປຸງກິນໂກການຕິດຕາມຄາດ ໝາຍທີ 4.7 ທີ່ເວົ້າເຖິງໄວໜຸ່ມ, ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ຮຽນຢູ່ມັດທະຍົມສຶກສາ. ໃນປີ 2016, ອົງການອຸຍແນສໂກ ແລະ ສະມາຄົມສາກົນເພື່ອການປະເມີນຜົນສໍາເລັດດ້ານການສຶກສາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຢ່າງເປັນທາງການ ໃນການວັດແທກຄວາມຮູ້ດ້ານພົນລະເມືອງໂລກ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ. ຕົວຊີ້ບອກດ້ານການຮຽນຮູ້ໃນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາຂອງອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ທີ່ເນັ້ນໜັກໃສ່ພົນລະເມືອງໂລກຢູ່ຊັ້ນ ບໍ່ 5 ມີຈຸດປະສົງເພື່ອພັດທະນາການປະເມີນແບບສົມທຽບທີ່ຖືກປັບໃຫ້ເຂົ້າກັບເງື່ອນໄຂຂອງທ້ອງຖິ່ນຫຼາຍຂຶ້ນ.

ຄາດໝາຍ 4.ກ

ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກດ້ານການສຶກສາ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມໃນການຮຽນຮູ້

ຄາດໝາຍ 4.ກ ຮັບຮູ້ການເອົາເດັກນ້ອຍເປັນໃຈກາງ, ການເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງມີປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ການຮຽນຮ່ວມ ເປັນຫຼັກການຂອງ ໂຮງຮຽນທີ່ເປັນມິດຕໍ່ເດັກ. ທຸກຢ່າງໃນນີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນໄປຕາມການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ, ແຕ່ມີ 3 ດ້ານຄື: ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງໂຮງຮຽນ, ການນໍາໃຊ້ໄອຊີທີ, ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການຕີກັນໃນໂຮງຮຽນ.

“ ມີພຽງ 52% ຂອງໂຮງຮຽນປະຖົມສຶກສາ ທີ່ມີການສະໜອງນໍ້າທີ່ເໝາະສົມໃນປີ 2013 ໃນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ. ”

ພື້ນຖານໂຄງລ່າງໂຮງຮຽນ

ການປັບປຸງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ກ່ຽວກັບ ນໍ້າ, ສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ຄວາມສະອາດໃນສະຖາບັນການສຶກສາ ຈະມີຜົນດີທີ່ສໍາຄັນຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບທາງການສຶກສາ. ແຕ່ມີພຽງ 77% ຂອງໂຮງຮຽນປະຖົມ ທີ່ມີການສະໜອງນໍ້າທີ່ເໝາະສົມໃນປີ 2013, ແລະ ອັດຕາດັ່ງກ່າວມີພຽງ 52% ໃນ 49 ປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ.

ເມື່ອໂຮງຮຽນບໍ່ມີຄວາມປອດໄພ, ຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດທາງທໍາມະຊາດກໍ່ຍິ່ງຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ. ບາງປະເທດໄດ້ກວດກາຄວາມປອດໄພຂອງໂຮງຮຽນຢ່າງໃກ້ຊິດຕິດແທດ, ແຕ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນວ່າທຸກໂຮງຮຽນຈະສາມາດດໍາເນີນການຕິດຕາມແບບລະອຽດໄດ້. ເຄື່ອງມືແບບມີສ່ວນຮ່ວມໄດ້ຮັບການພັດທະນາຂຶ້ນ ເພື່ອຊ່ວຍນັກຮຽນ ແລະ ຊຸມຊົນໃນການໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງໂຮງຮຽນ.

ຄົນພິການຕ້ອງໄດ້ຂ້າມຜ່ານຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ສັງຄົມຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ເຂົ້າເຖິງໂຮງຮຽນ. ມັນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຈະຮູ້ໄດ້ວ່າສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກນັ້ນເໝາະສົມກັບເດັກທີ່ມີຄວາມພິການ ຫຼືບໍ່ ເນື່ອງຈາກຍັງຂາດການກໍານົດຄໍານິຍາມຂອງໂຮງຮຽນທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ແລະ, ສ່ວນຫຼາຍ, ຄວາມສາມາດໃນການຕິດຕາມກໍຍັງຈໍາກັດ.

ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານໃນໂຮງຮຽນ

ພື້ນຖານໃນການຕິດຕາມກ່ຽວກັບ ໄອຊີທີໃນການສຶກສາ ແມ່ນມາຈາກແຜນການປະຕິບັດງານເຊີແນວ ຂອງ ກອງປະຊຸມສຸດຍອດໂລກ ວ່າດ້ວຍສັງຄົມຂໍ້ມູນຂ່າວສານປະຈໍາປີ 2003, ຊຶ່ງມີ 2 ຄາດໝາຍທີ່ກ່ຽວກັບການສຶກສາ.

ການນໍາໃຊ້ໄອຊີທິໃນໂຮງຮຽນຈໍາເປັນຈະຕ້ອງມີໄຟຟ້າທີ່ມາເປັນປົກກະຕິ ແລະ ເໝາະສົມ. ໃນຫຼາຍປະເທດຢູ່ເຂດອະນຸພາກພື້ນຊາຮາຣາຟຣິກາ, ການຂາດໄຟຟ້າເປັນສິ່ງກົດຂວາງການນໍາໃຊ້ໄອຊີທິ. ໃນໃຈກາງສາທາລະນະລັດອາຟຣິກາ, ໃນຄວາມເປັນຈິງບໍ່ມີໂຮງຮຽນມັດທະຍົມ ແລະ ປະຖົມໂດທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຕາຂ່າຍໄຟຟ້າເລີຍ. ຢູ່ປະເທດກີເນຍ ແລະ ມາດາກາສກາ, ມີຜູ້ຮຽນຫຼາຍກວ່າ 500 ຄົນຕໍ່ຄອມພິວເຕີໜຶ່ງໜ່ວຍ.

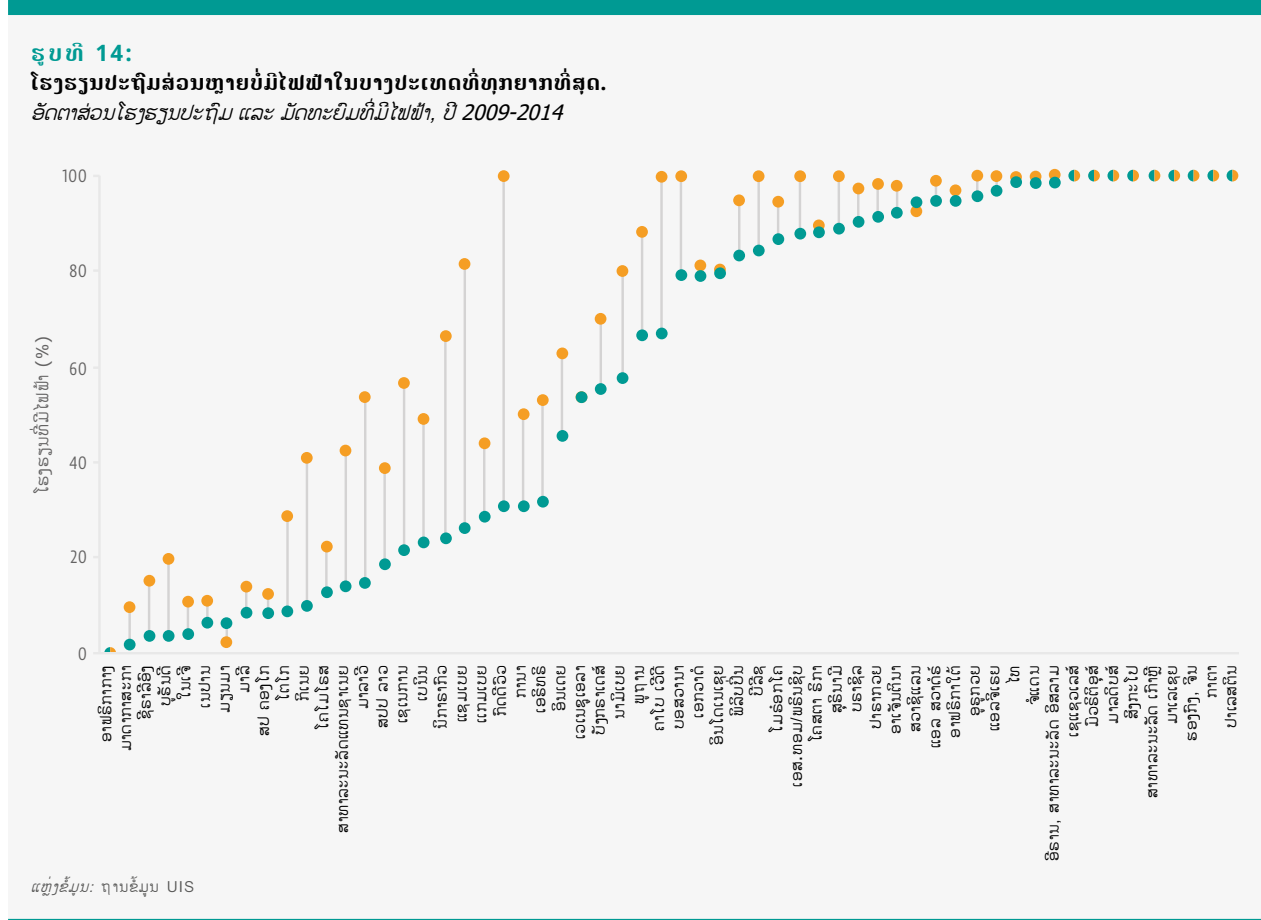
ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການຕີກັນໃນໂຮງຮຽນ.

ການກະທໍາຄວາມຮຸນແຮງ ຫຼື ການຂົ່ມຂູ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຮງຮຽນ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ຍັງເກີດໃນລະຫວ່າງເສັ້ນທາງໄປໂຮງຮຽນ, ຢູ່ເຮືອນ ຫຼື ຢູ່ໃນໂລກອິນເຕີເນັດ. ໃນຂະນະທີ່ ເຮົາຈະໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນແຕ່ກັບເຫດການທີ່ຮ້າຍແຮງ ເຊັ່ນການຍິງກັນ ເປັນສ່ວນໃຫຍ່, ແຕ່ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ ຮູບແບບຂອງຄວາມຮຸນແຮງທີ່ເກີດຂຶ້ນທົ່ວໄປ ຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ປະສົບການໃນການສຶກສາຮ່າຮຽນຂອງເດັກນ້ອຍ ແລະ ໄວໜຸ່ມຫຼາຍກວ່າ. ຄວາມຮຸນແຮງພວກນີ້ມັກຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການລາຍງານ ເພາະວ່າສ່ວນຫຼາຍມັນຈະກ່ຽວກັບຂໍ້ຫ້າມ.

“ ປະມານ 40% ຂອງເດັກນ້ອຍອາຍຸ 13-15 ປີ ຢູ່ໃນ 37 ປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການລາຍງານວ່າ ເຄີຍກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕີກັນທາງຮ່າງກາຍ ໃນລະຫວ່າງປີ 2009-2012 ”

ການກໍ່ກວນຂົ່ມເຫັງກັນ ແມ່ນຮູບແບບຄວາມຮຸນແຮງໜຶ່ງໄດ້ຮັບການຈັດບັນທຶກຫຼາຍທີ່ສຸດໃນໂຮງຮຽນ. ຢູ່ໃນບົດສຶກສາທ່າວ່າງໃນການສຶກສາດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ຄະນິດສາດສາກົນ ປະຈໍາປີ 2011, ມີປະມານ 41% ຂອງນັກຮຽນຂຶ້ນ ມໍ 3 ທີ່ໄດ້ຮັບການລາຍງານວ່າເຄີຍຖືກກໍ່ກວນຂົ່ມເຫັງຢ່າງໜ້ອຍ 1 ຄັ້ງໃນເດືອນທີ່ຜ່ານມາ. ຄວາມຮຸນແຮງທາງຮ່າງກາຍເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍທີ່ສຸດ. ມີປະມານ 40% ຂອງເດັກນ້ອຍອາຍຸ 13-15 ປີ ຢູ່ໃນ 37 ປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການລາຍງານວ່າ ເຄີຍກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕີກັນທາງຮ່າງກາຍ ໃນລະຫວ່າງປີ 2009-2012. ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແມ່ນ ຄວາມຮຸນແຮງຮູບແບບໜຶ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ, ຊຶ່ງສ່ວນຫຼາຍຂະໜາດ ແລະ ຂອບເຂດຂອງຄວາມຮຸນແຮງແມ່ນຍັງຖືກປິດບັງຢູ່. ໂດຍລວມ, ບົດສໍາຫຼວດຂອງສາກົນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບອອກແບບໃຫ້ດີຂຶ້ນກ່ຽວກັບຄໍາຖາມທີ່ພວກເຂົາໃຊ້ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີການວັດແທກທີ່ເໝາະສົມດ້ານທ່າວ່າງຄວາມຮຸນແຮງທີ່ມີພື້ນຖານມາຈາກໂຮງຮຽນ.

ການຕິດຕາມກ່ຽວກັບ ການຕີກັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາກໍ່ມີຄວາມສໍາຄັນ ເພື່ອຮັບມືໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ກະທໍາຜິດໄດ້ຮັບຜິດຊອບ. ມີການນໍາໃຊ້ການທະຫານຢູ່ໂຮງຮຽນ ໃນ 26 ປະເທດໃນລະຫວ່າງປີ 2005-2015. ໃນປີ 2009-2012, ມີການຕີກັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາ ຫຼາຍກວ່າ 1000 ຄັ້ງຕໍ່ປະເທດ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນ 6 ປະເທດ.

ຄາດໝາຍ 4.ຂ

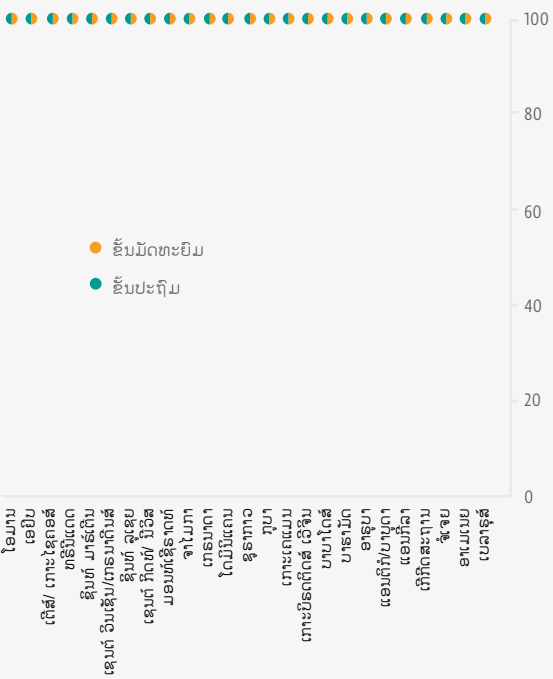
ທຶນການສຶກສາ

ຄາດໝາຍ 4.ຂ ທີ່ສຸມໃສ່ບາງປະເທດ, ແຕ່ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ແທດເໝາະກັບວາລະຂອງສາກົນ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄາດໝາຍອື່ນໆ, ຄາດໝາຍນີ້ຕ້ອງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບລະຫວ່າງປະເທດ, ແຕ່ມັນອາດເພີ່ມຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຫຼາຍຂຶ້ນຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ເພາະວ່າຜູ້ໄດ້ຮັບທຶນການສຶກສາສ່ວນຫຼາຍຈະແມ່ນຜູ້ທີ່ມີພື້ນຖານທີ່ດີຢູ່ແລ້ວ. ນອກນັ້ນ, ມີຜູ້ໄດ້ຮັບທຶນຫຼາຍຄົນທີ່ບໍ່ກັບຄືນປະເທດ. ສິ່ງນີ້ສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ທຶນການສຶກສາສ່ວນຫຼາຍສະໜັບສະໜູນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງຂອງປະເທດຮັ່ງມີແທນທີ່ປະເທດທຸກຍາກຈະໄດ້ຜົນປະໂຫຍດ.

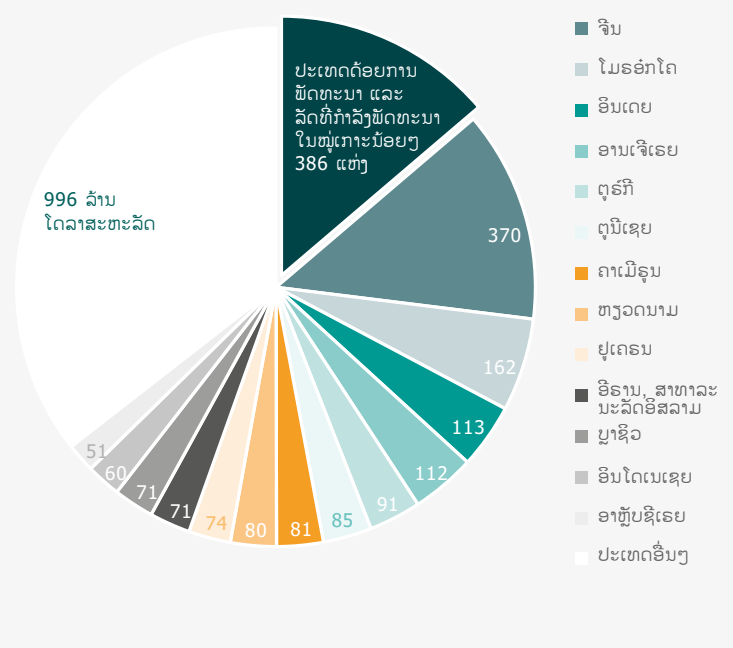
“ ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບໄດ້ສໍາລັບບົດລາຍງານຈາກ 54 ໂຄງການໃຫ້ທຶນການສຶກສາຂອງລັດ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີປະມານ 22,500 ທຶນການສຶກສາທີ່ໄດ້ມອບໃນປີ 2015.

ການສ້າງຄາດໝາຍ 4.ຂ ຍັງຂາດການຄໍານຶງຫຼາຍຢ່າງ. ທຶນການສຶກສາຄວນຈະໃຫ້ສະເພາະແຕ່ກັບການການຮຽນຢູ່ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນປະເທດຕ່າງໆທີ່ບໍ່ແມ່ນປະເທດຂອງນັກຮຽນເອງ ແລະ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງແມ່ນລັດຖະບານໃຫ້ທຶນສະໜັບສະໜູນສ່ວນໜຶ່ງ.

ອັດຕາສ່ວນການເຄື່ອນຍ້າຍອອກນອກປະເທດ, ໝາຍເຖິງ ຈໍານວນນັກສຶກສາຈາກປະເທດໃດໜຶ່ງທີ່ໄປຮຽນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຄິດໄລ່ເປັນເປີເຊັນຂອງການເຂົ້າຮຽນໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງທັງໝົດໃນປະເທດນັ້ນ, ເທົ່າກັບ 1.8% ສໍາລັບປະເທດທີ່ກໍາລັງພັດທະນາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນບາງປະເທດໂດຍສະເພາະໃນບັນດາປະເທດທີ່ກໍາລັງພັດທະນາ ທີ່ເປັນເກາະນ້ອຍ ອັດຕາສ່ວນດັ່ງກ່າວຖືວ່າສູງຫຼາຍ. ຢູ່ ເຊັ່ນລຸເຊຍ, ມີນັກຮຽນ 5 ຄົນທີ່ໄປຮຽນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕໍ່ທຸກໆ10 ຄົນທີ່ຮຽນພາຍໃນປະເທດ.

ຮູບທີ 15: ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອທຶນການສຶກສາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງນັກຮຽນທັງໝົດແມ່ນສຸມໃສ່ 13 ປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບປານກາງ ການແຈກຢາຍທຶນການສຶກສາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງນັກຮຽນ ໂດຍປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບ, ປີ 2014

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທີມງານວິເຄາະ ບົດລາຍງານ GEM (2016) ໂດຍການນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນ OECD DAC

ແຕ່ເປັນທີ່ໜ້າປະຫຼາດໃຈ ທີ່ບໍ່ມີຫຼັກຖານລະດັບໂລກທີ່ສັງລວມກ່ຽວກັບຈຳນວນທຶນການສຶກສາ, ມີພຽງແຕ່ສັນຊາດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບທຶນ ແລະ ສາຂາວິຊາຮຽນ. ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບໄດ້ສໍາລັບບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ ຈາກ 54 ໂຄງການໃຫ້ທຶນການສຶກສາຂອງລັດ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີປະມານ 22,500 ທຶນການສຶກສາທີ່ໄດ້ມອບໃນປີ 2015, ເທົ່າກັບ 1% ຂອງຈຳນວນນັກສຶກສາທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍຈາກປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ແລະລາຍໄດ້ປານກາງລະດັບຕໍ່າ.

ກົນໄກຂອງໂລກໃນການຕິດຕາມທຶນການສຶກສາແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນ ເພື່ອລາຍງານກ່ຽວກັບຕົວຊີ້ວັດ ເຊັ່ນ ຈຳນວນທຶນການສຶກສາທີ່ໄດ້ມອບ, ຈຳນວນປີທີ່ໄດ້ຮັບທຶນ, ຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບທຶນທີ່ຮຽນຈົບ ແລະ ຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບທຶນທີ່ກັບຄືນປະເທດຕົນເອງ.

ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫຼືອສາມາດໃຫ້ຂໍ້ມູນໄດ້ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບ ໂຄງການໃຫ້ທຶນການສຶກສາ. ໃນປີ 2014, ການຊ່ວຍເຫຼືອຈຳນວນ 2.8 ຕື້ໂດລາ ໄດ້ຖືກແບ່ງໃຫ້ຮັບໃຊ້ທຶນການສຶກສາ ແລະ ເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງນັກຮຽນ. ໃນນັ້ນ, 386 ລ້ານໂດລາ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ແລະ ເກາະຂະໜາດນ້ອຍທີ່ກໍາລັງພັດທະນາ.

ຄູ

ຄາດໝາຍ 4.ຄ

ບົດໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ໄດ້ສ້າງຄວາມບໍ່ພໍໃຈບາງຢ່າງ ເນື່ອງຈາກ SDGs ໄດ້ຖືເອົາ ຄູ ເປັນ ເຄື່ອງມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຊຶ່ງສ່ຽງຕໍ່ການປະເມີນການປະກອບສ່ວນພື້ນຖານຂອງອາຊີບຄູ ໃນການສະໜອງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມໃນການຮຽນຮູ້. ການສ້າງຄາດໝາຍແມ່ນມີຈຸດອ່ອນຊຶ່ງມີແນວຄວາມຄິດທີ່ຈໍາກັດ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ສໍາຄັນຂອງຄູ.

ບົດລາຍງານການປະເມີນການສຶກສາໂລກໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫາການຕິດຕາມການປະຕິບັດຂໍ້ຕູກພັນທົ່ວໄປ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບການປະຕິບັດງານການສຶກສາປີ 2030, ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຄູ ແລະ ຜູ້ສິດສອນໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ, ໄດ້ຮັບການຈ້າງງານຢ່າງເໝາະສົມ, ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມທີ່ດີ, ມີຈຸດທີ່ເປັນມືອາຊີບ, ມີແຮງຈູງໃຈ ແລະ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ.

ການສະໜອງຄູທີ່ໄດ້ຜ່ານການສ້າງຄູຢ່າງພຽງພໍ

ຫ້ອງຮຽນທີ່ມີນັກຮຽນຫຼາຍເກີນຂະໜາດ ຍັງເຫັນໄດ້ໂດຍທົ່ວໄປຢູ່ໃນປະເທດທີ່ທຸກຍາກ, ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການສະໜອງຄູທີ່ບໍ່ພຽງພໍ. ມີ 2 ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສໍາຄັນໃນການກໍານົດການຂາດແຄນຄູ: ສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບ ຈຳນວນຄູສະເລ່ຍທີ່ເຊື່ອງຊ້ອນຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບພາຍໃນປະເທດ, ແລະ ປະລິມານຂອງຄູ ບໍ່ສາມາດແຍກອອກຈາກຄຸນນະພາບໄດ້. ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍສ່ວນຫຼາຍຕອບໂຕ້ຕໍ່ການຂະຫຍາຍໂຕຂອງການເຂົ້າຮຽນ ແລະ ຂະໜາດຂອງຫ້ອງຮຽນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ດ້ວຍການຫຼຸດມາດຖານໃນການຈ້າງງານລົງ.

ພວກເຮົາຍັງຂາດຂໍ້ມູນວ່າ ຄາດໝາຍອັນໃດທີ່ຈະໝາຍເຖິງ ການສະໜອງຄູທີ່ໄດ້ຜ່ານການສ້າງຄູ, ຊຶ່ງສ່ວນຫຼາຍຈະເຂົ້າໃຈແຕ່ວ່າແມ່ນຄຸນຈຸດທີ່ດ້ານການສຶກສາ. ໃນປີ 2014, ໂດຍສະເລ່ຍ 82% ຂອງຄູ ແມ່ນມີຈຸດທິການສຶກສາຕໍ່າສຸດສໍາລັບການສອນໃນການສຶກສາກ່ອນປະຖົມສຶກສາ, 93% ສໍາລັບການສອນໃນປະຖົມສຶກສາ ແລະ 91% ໃນມັດທະຍົມສຶກສາ.

ຕົວຊີ້ວັດລະດັບສາກົນສໍາລັບຄາດໝາຍ 4.ຄ - ເປີເຊັນຂອງຄູທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຕໍ່າສຸດ - ຄອບຄຸມກວ້າງຂຶ້ນແຕ່ຍັງຂາດມາດຕະຖານເພື່ອສົມທຽບກັບມາດຕະຖານຂອງຊາດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກໍມີຫຼັກຖານທີ່ຊັດເຈນວ່າຄູຫຼາຍຄົນບໍ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຂັ້ນພື້ນຖານ.

ຢູ່ຄາຣິບຽນ, 85% ຂອງຄູສອນປະຖົມສຶກສາໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ. ຢູ່ອາຟຣິກາເໜືອ ແລະ ອາຊີຕາເວັນຕົກ, 73% ຂອງຄູສອນກ່ອນປະຖົມສຶກສາໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ. ຢູ່ເຂດອະນຸພາກພື້ນຊາຮາຣາອາຟຣິກາ, ໜ້ອຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຄູກ່ອນປະຖົມ ແລະ ສາມສ່ວນສີ່ຂອງຄູສອນມັດທະຍົມສຶກສາໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ.

ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຝຶກອົບຮົມຄູໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ 3 ເທົ່າໃນໄລຍະປີ 2002-2014 ເປັນຈໍານວນ 251 ລ້ານໂດລາ, ທຽບເທົ່າ 2% ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ໃຫ້ແກ່ການສຶກສາ. ປະເທດດ້ອຍພັດທະນາໄດ້ຮັບ 41% ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອທັງໝົດທີ່ໃຫ້ແກ່ການຝຶກອົບຮົມຄູ ແລະ ເກາະນ້ອຍທີ່ກໍາລັງພັດທະນາ ໄດ້ຮັບ 7%.

ແຮງຈູງໃຈ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນຄູ

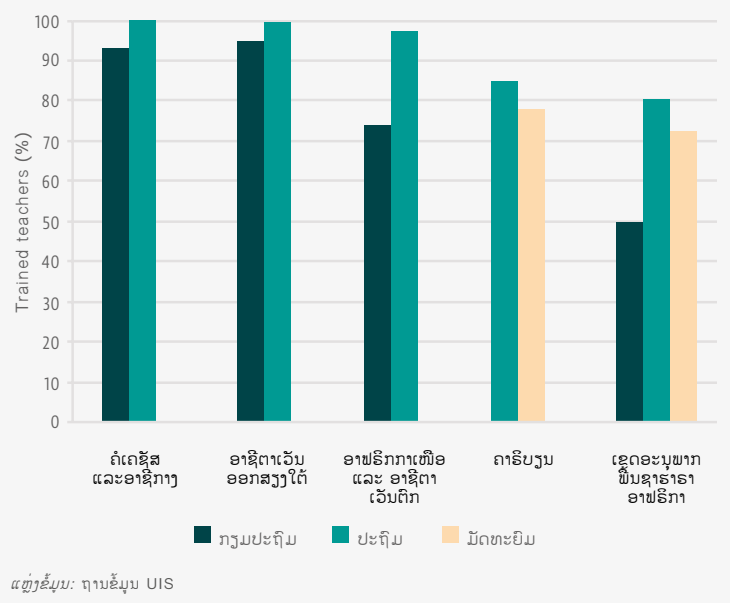
ວິທີການສ້າງແຮງຈູງໃຈ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຄູ ແມ່ນບັນຫາໃຫຍ່ດ້ານນະໂຍບາຍ ຊຶ່ງສະແດງອອກຢູ່ໃນຂອບປະຕິບັດງານເພື່ອການສຶກສາ 2030. ການເກັບຂໍ້ມູນໂດຍກົງ ຈາກຄູ ກ່ຽວກັບປັດໄຈ ເຊັ່ນ: ການສ້າງແຮງຈູງໃຈ ແລະ ຄວາມພິ່ງພໍໃຈໃນອາຊີບ ເຮັດໃຫ້ເຫັນລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສໍາຄັນ.

ບົດລາຍງານນີ້ໄດ້ເບິ່ງກ່ຽວກັບປັດໄຈພາຍນອກ, ຫຼັກໆແມ່ນກ່ຽວກັບ ນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ: ການຍົກສູງ ແລະ ການໃຫ້ຄໍາປຶກສາ, ການພັດທະນາອາຊີບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເງື່ອນໄຂໃນການເຮັດວຽກ ແລະ ການໃຫ້ຄໍາຕອບແທນ. ບົດສໍາຫຼວດສາກົນກ່ຽວກັບການຮຽນ ແລະ ການສອນ ປີ2013 ພົບວ່າ ປະມານ 25% ຂອງຄູມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ ທີ່ມີປະສົບການໜ້ອຍກວ່າ 5 ປີ ເວົ້າວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບການມອບໝາຍໃຫ້ເປັນຜູ້ໃຫ້ຄໍາປຶກສາ, ອັດຕາດັ່ງກ່າວເທົ່າກັບ 6% ຢູ່ປະເທດຊີລີ ແລະ 9% ຢູ່ ອິຕາລີ.

ການໃຫ້ຄໍາຕອບແທນທີ່ມີລັກສະນະແຂ່ງຂັນແມ່ນປັດໄຈສໍາຄັນທີ່ປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ການຈ້າງງານ ແລະ ການຮັກສາຜູ້ທີ່ດີທີ່ສຸດໃນອາຊີບໄວ້ໄດ້. ຢູ່ສາທາລະນະລັດໂດມິນິກັນ, ຄູໄດ້ຮັບຄໍາຕອບແທນສະເລ່ຍປະມານ 70% ເທົ່າກັບອາຊີບອື່ນໆ. ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ປະເທດອູຣູໄກວ, ຄູມີຄວາມຮູ້ສຶກພິ່ງພໍໃຈກັບຜົນປະໂຫຍດພຽງເລັກນ້ອຍ.

ໂດຍລວມ, ເສັ້ນທາງຍັງອີກຍາວໄກ ກ່ອນຈະມີຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ກ່ຽວກັບເງິນເດືອນ, ເງື່ອນໄຂໃນການເຮັດວຽກ ການສູນເສຍທີ່ສາມາດເກັບກໍາໄດ້.

ຮູບທີ 16: ຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຄູສອນກ່ອນປະຖົມສຶກສາ ແລະ ໜຶ່ງສ່ວນສີ່ຂອງຄູສອນມັດທະຍົມຢູ່ເຂດອະນຸພາກພື້ນຊາຮາຣາອາຟຣິກາບໍ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ. ເປີເຊັນຂອງຄູທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ, ແຍກຕາມລະດັບການສຶກສາ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, 2014.

ຄາດໝາຍ 4.5

ການເງິນ

ວາລະປີ 2030 ມີ 3 ຄາດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ແຕ່ບໍ່ມີອັນໃດທີ່ກ່າວເຖິງການເງິນໃນການສຶກສາ - ເຖິງວ່າການຂາດການເງິນທີ່ສະເໝີພາບ ແລະ ພຽງພໍເປັນສາເຫດສໍາຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງໂລກ ກ່ຽວກັບ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນໃນປີ 2015.

ເຖິງວ່າຈະຂາດເປົ້າໝາຍດ້ານການເງິນ, ຂໍ້ມູນການເງິນທີ່ຄົບຖ້ວນ ແລະ ບົກກະຕິແມ່ນສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບການວາງແຜນໃນຂະແໜງການສຶກສາຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ເພື່ອຕິດຕາມຂໍ້ຜູກພັນຂອງຄູ່ຮ່ວມທັງໝົດໃນວາລະຂອງການສຶກສາໂລກ.

ບັນຊີການສຶກສາແຫ່ງຊາດ

ການອະພິປາຍກ່ຽວກັບການເງິນຂອງການສຶກສາຍາກທີ່ຈະພິຈາລະນາເຖິງວິທີການໃຊ້ຈ່າຍແຫຼ່ງງົບປະມານຂອງການສຶກສາ - ການໃຊ້ຈ່າຍຂອງລັດ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກພາຍນອກ ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍ ຂອງຄົວເຮືອນ - ລວມກັນ ແລະ ມີຜົນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ. ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ກໍປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍດ້ານຄືກັນ ຊຶ່ງໄດ້ພັດທະນາບັນຊີສາທາລະນະສຸກແຫ່ງຊາດຂຶ້ນ ເພື່ອເກັບກໍາ ແລະ ວິໄຈຂໍ້ມູນລາຍຈ່າຍກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ.

ໂຄງການໃນປັດຈຸບັນມີຈຸດປະສົງເພື່ອລິເລີ່ມວິທີການນໍາໃຊ້ບັນຊີການສຶກສາແຫ່ງຊາດ (ບສຊ) ໃນ 8 ປະເທດ. ຕົວຢ່າງ, ລັດຖະບານເນປານໃຊ້ຈ່າຍ 3.5% ຂອງ ລາຍຮັບມວນລວມຜະລິດຕະພັນພາຍໃນຂອງປະເທດ (GDP) ຕໍ່ການສຶກສາ, 2.6 ຈຸດສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່າກວ່າຫວຽດນາມ. ແຕ່ເມື່ອຄົວເຮືອນ ແລະ ແຫຼ່ງອື່ນໆໄດ້ຮັບ ການນັບລວມເຂົ້ານໍາ, ລໍາດັບມີການປື້ນຄືນ: ເນປານ 1.5 ຈຸດສ່ວນຮ້ອຍທີ່ໃຫ້ການສຶກສາຫຼາຍກວ່າຫວຽດນາມ.

ປັບປຸງຂໍ້ມູນດ້ານການເງິນ

ເພື່ອສ້າງບັນຊີການສຶກສາແຫ່ງຊາດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ລາຍຈ່າຍທີ່ມາຈາກລັດຖະບານ, ຄູ່ຮ່ວມໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຄົວເຮືອນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການປັບປຸງ.

ລາຍຈ່າຍຂອງລັດ

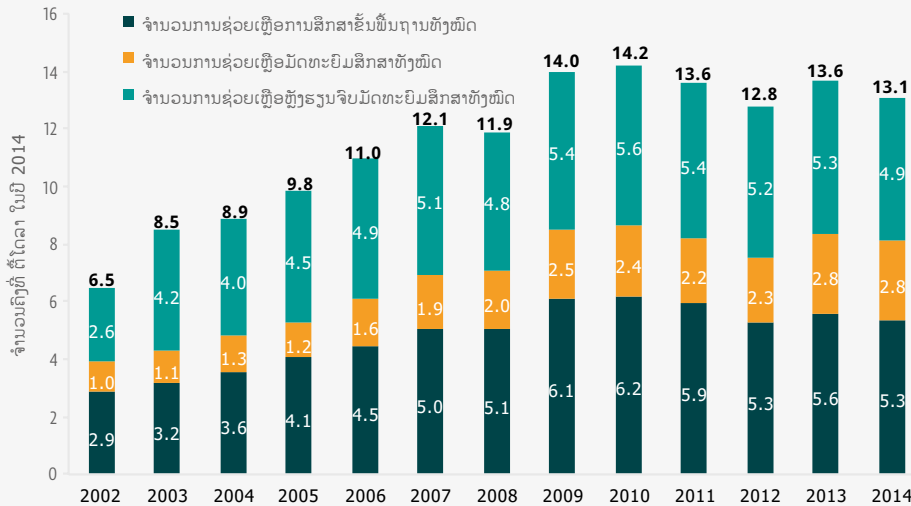
ຂອບການປະຕິບັດງານເພື່ອການສຶກສາ 2030 ສະເໜີສອງມາດຕະຖານທີ່ເປັນ ຈຸດອ້າງອີງທີ່ສໍາຄັນຄື: ຈັດສັນຢ່າງໜ້ອຍ 4% ເຖິງ 6% ຂອງ GDP ໃຫ້ການສຶກສາ, ແລະ/ຫຼື ຈັດສັນຢ່າງໜ້ອຍ 15% ເຖິງ 20% ຂອງງົບປະມານລາຍຈ່າຍຂອງລັດໃຫ້ການສຶກສາ. ໃນທົ່ວໂລກ, ບັນດາປະເທດຕ່າງໆຈ່າຍ 4.6% ຂອງ GDP ໃຫ້ແກ່

ຕາຕະລາງທີ 3:
ລາຍຈ່າຍຂອງລັດໃຫ້ການສຶກສາ, ໂດຍກຸ່ມລາຍຮັບພາກພື້ນ ແລະປະເທດ, 2014

	ລາຍຈ່າຍການສຶກສາຂອງລັດ ເປັນ % ຂອງ GDP	ຈໍານວນປະເທດ ທີ່ໃຊ້ຈ່າຍ<4% ຂອງ GDP	ລາຍຈ່າຍສໍາການ ສຶກສາຂອງລັດເປັນ % ລາຍຈ່າຍຂອງລັດ	ຈໍານວນປະເທດ ທີ່ໃຊ້ຈ່າຍ <15% ຂອງລາຍຈ່າຍຂອງລັດ	ຈໍານວນຕົວເລກທີ່ໃຊ້ຈ່າຍ <4% ຂອງ GDP ແລະ <15% ຂອງລາຍຈ່າຍຂອງລັດ
ໃນໂລກ	4.6	51	14.2	70	35
ລາຍຮັບຕໍ່າ	3.9	13	16.7	9	9
ລາຍຮັບປານກາງລະດັບຕໍ່າ	4.1	13	15.6	13	10
ລາຍຮັບປານກາງລະດັບສູງ	4.6	9	15.7	11	7
ລາຍຮັບສູງ	4.9	16	11.9	37	9
ຄໍາຕາຊັສ ແລະ ອາຊີກາງ	2.8	4	12.9	3	3
ອາຊີຕາເວັນອອກ ແລະອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້	3.9	7	15.4	6	4
ເອີຣົບ ແລະ ອາເມຣິກາເໜືອ	5.0	7	12.1	31	5
ອາເມຣິກາລາຕິນ ແລະແຄຣິບບຽນ	4.9	7	16.1	6	3
ອາຟຣິກາເໜືອ ແລະ ອາຊີຕາເວັນຕົກ	...	3	...	5	3
ປາຊີຟິກ	...	2	...	2	1
ອາຊີໃຕ້	3.8	5	15.3	4	4
ເຂດອະນຸພາກພື້ນຊາຮາຮາອາຟຣິກາ	4.3	16	16.6	13	12

ໝາຍເຫດ: ຄ່າທີ່ສະແດງແມ່ນຄ່າກາງ
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຖານຂໍ້ມູນ UIS

ຮູບທີ 17:
ການຊ່ວຍເຫຼືອຕໍ່ການສຶກສາຍັງບໍ່ທັນເທົ່າລະດັບເມື່ອປີ 2010.
 ການຊ່ວຍເຫຼືອທັງໝົດຕໍ່ການໃຊ້ຈ່າຍໃນການສຶກສາ ປີ 2002-2014

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການວິເຄາະຂອງທີມງານບົດລາຍງານ GEM ອີງຕາມຂໍ້ມູນຢູ່ໃນຖານຂໍ້ມູນ OECD CRS.

ການສຶກສາ ແລະ ຈັດສັນ 14.2% ຂອງງົບປະມານລາຍຈ່າຍຂອງລັດໃຫ້ການສຶກສາ; ມີຢ່າງໜ້ອຍ 35 ປະເທດທີ່ແບ່ງໃຫ້ໜ້ອຍກວ່າ 4% ຂອງ GDP ແລະ ແບ່ງປັນໜ້ອຍກວ່າ 15% ຂອງງົບປະມານລາຍຈ່າຍໃຫ້ການສຶກສາ.

ການວິເຄາະຕົວຊີ້ວັດທີ່ສໍາຄັນດ້ານການເງິນໃນການສຶກສາຂອງລັດ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າມີການສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ສາມາດອ້າງອີງໄດ້. ມີພຽງ 60% ຂອງປະເທດມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລາຍຈ່າຍການສຶກສາເປັນສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ສໍາລັບປີໃດໜຶ່ງແຕ່ປີ 2000. ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີຂໍ້ມູນທີ່ດີກ່ຽວກັບລາຍຈ່າຍການສຶກສາ, ການບໍລິຫານລາຍຈ່າຍທີ່ດີຂອງລັດ ໃນລະດັບຊາດແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ສຸດ.

ການທົບທວນລາຍຈ່າຍຂອງລັດຈະຕ້ອງແນໃສ່ຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ລວມໄປເຖິງການໃຊ້ແທນເງິນຄືນໃຫ້ແກ່ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດໃນການສຶກສາ. ການສົມທຽບລະຫວ່າງບັນດາປະເທດຕ່າງໆແມ່ນມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ແຕ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມີຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງສູງໃນການເລີ່ມຕົ້ນນໍາຂະບວນການ, ການຕົກລົງເຫັນດີຕໍ່ແຜນການ ແລະ ການປະເມີນຜົນທີ່ພວມດໍາເນີນ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ບັນດາປະເທດຕ່າງໆເຂົ້າຮ່ວມ, ຄວນເນັ້ນໜັກໃສ່ການສ້າງກົນໄກການທົບທວນ ໂດຍຜ່ານກົນໄກນີ້ ພວກເຂົາສາມາດຮຽນຮູ້ຈາກກັນ ແລະ ກັນໄດ້.

ການໃຊ້ຈ່າຍເງິນຊ່ວຍເຫຼືອ

ການຊ່ວຍເຫຼືອຈະຕ້ອງເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໜ້ອຍ 6 ເທົ່າ ເພື່ອປົດຊ່ອງຫວ່າງດ້ານການເງິນປະຈໍາປີ ຈໍານວນ 39^{ຄື}ໂດລາ, ແຕ່ໃນປີ 2014, ລະດັບການຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ນ 8% ຕໍ່າກວ່າລະດັບສູງສຸດທີ່ມີໃນປີ 2010. ຊ່ອງຫວ່າງສາມາດຖືກປິດໄດ້ຖ້າຜູ້ໃຫ້ທຶນໃຫ້ 0.7% ຂອງມວນລວມລາຍຮັບພາຍໃນ (GNI) ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ແບ່ງປັນ 10% ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ມັດທະຍົມສຶກສາ; ນັບແຕ່ປີ 2005, ກະແສຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອທັງໝົດ ມີການເໜັງຕີງຂຶ້ນລົງປະມານ 0.3% ຂອງລາຍຮັບແຫ່ງຊາດຂອງປະເທດຜູ້ໃຫ້ທຶນ.

ປະເທດທຸກຍາກຄວນເປັນບຸລິມະສິດໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ, ແຕ່ປະເທດລາຍຮັບຕໍ່າໄດ້ຮັບ 28% ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອທັງໝົດທີ່ໃຫ້ແກ່ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານໃນປີ 2014 ໃນຂະນະທີ່ມີການລາຍງານວ່າ ມີ 43% ຂອງເດັກ ທີ່ຮຽນບໍ່ຈົບຂັ້ນປະຖົມສຶກສາ.

ລະດັບການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານມະນຸດສະທໍາຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕິດຕາມເຊັ່ນກັນ. ໃນປີ 2015, ການສຶກສາໄດ້ຮັບ 198 ລ້ານໂດລາ, ຫຼືໜ້ອຍກວ່າ 1.9% ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານມະນຸດສະທໍາທັງໝົດ.

ການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄົວເຮືອນ

ສ່ວນແບ່ງຂອງຄົວເຮືອນໃນການໃຊ້ຈ່າຍຕໍ່ການສຶກສາທັງໝົດຈະສູງໃນປະເທດທຸກຍາກ ຫຼາຍກວ່າປະເທດຮັງມີ. ການຫຼຸດຜ່ອນສ່ວນແບ່ງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນໃຈກາງສໍາຄັນໃນການບັນລຸຄາດໝາຍການສຶກສາອັນໃໝ່ທີ່ສຸມໃສ່ຄວາມເປັນທໍາ. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄົວເຮືອນມີໃຫ້ພົບເຫັນຢູ່ໃນຫຼາຍປະເທດ. ການວິເຄາະສໍາລັບບົດລາຍງານການປະເມີນການສຶກສາໂລກ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຢ່າງໜ້ອຍ 99 ປະເທດໃນຈໍານວນປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ແລະ ປານກາງມີຄໍາຖາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນບົດສໍາຫຼວດການໃຊ້ຈ່າຍແຫ່ງຊາດລະຫວ່າງປີ 2008-2014; 67 ປະເທດມີຄໍາຖາມກ່ຽວກັບລາຍການໃຊ້ຈ່າຍຂອງບຸກຄົນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວແມ່ນນໍາໃຊ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ. ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍອາດຈະບໍ່ຮູ້ວ່າມີຂໍ້ມູນຢູ່ ແລະ ບໍ່ຮູ້ເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງຂໍ້ມູນ, ຫຼື ຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ສະຫຼຸບຢ່າງສອດຄ່ອງຢັ້ງຢືນຈໍາກັດ.

ລະບົບການສຶກສາ

“

ເຖິງແມ່ນວ່າຂອບປະຕິບັດງານ
ໃນລະດັບໂລກໃນການທົບທວນ
ນະໂຍບາຍ ແລະລະບົບການສຶກສາ
ອາດຈະມີຄວາມຈຳເປັນ ແຕ່ໃນ
ວິທີການປະຕິບັດຕົວຈິງໃນ
ພາກພື້ນ ແລະ ອະນຸພາກພື້ນຈະ
ເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍກວ່າ

”

ຕົວຊີ້ວັດແບບຄຸນນະພາບຫຼາກຫຼາຍປະເພດທີ່ນຳໃຊ້ໄດ້ ກ່ຽວກັບລະບົບການສຶກສາ ແລະ ນະໂຍບາຍ ແມ່ນມີ
ຄວາມຈຳເປັນໃນການສະໜັບສະໜູນວາລະການຕິດຕາມການສຶກສາ 2030. ເຖິງວ່າຂອບປະຕິບັດງານໃນ
ລະດັບໂລກອາດຈະມີຄວາມຈຳເປັນ, ແຕ່ໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງ ວິທີການໃນລະດັບພາກພື້ນ ຫຼື ອະນຸພາກພື້ນຈະເປັນ
ໄປໄດ້ຫຼາຍກວ່າ.

ເຄື່ອງມືລະດັບໂລກໃນການຕິດຕາມລະບົບການສຶກສາ

ໃນປີ 1996, ສຳນັກງານສາກົນເພື່ອການສຶກສາ ຂອງ ອົງການອຸຍແນັດສະໂກ (IBE) ສ້າງຕັ້ງຊຸດຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການ
ສຶກສາໂລກ. ມັນເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ມີຄ່າຫຼາຍດ້ານລະບົບການສຶກສາໃນລະດັບໂລກ, ແຕ່ແຫຼ່ງທຶນຍັງເປັນບັນຫາ
ກົດຂວາງທີ່ເຮັດມີຜົນກະທົບຕໍ່ການພັດທະນາລະບົບຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ແລະ ຍັງບໍ່ມີແຜນໃນການເຮັດໃຫ້ຊຸດຂໍ້ມູນນີ້ມີ
ຄວາມທັນການຂຶ້ນ, ຊຶ່ງໄດ້ພິມເຜີຍແຜ່ຄັ້ງທຳອິດໃນປີ 2011.

ອົງການອຸຍແນັດສະໂກຍັງມີຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລະບົບການສຶກສາໂລກ ທີ່ກ່ຽວກັບການສຶກສາພາກບັງຄັບ ແລະ ບໍ່ເສຍຄ່າ ຫຼື ລະບົບອາຊີວະສຶກສາ.

ວິທີການໃຊ້ລະບົບເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນການຮຽນທີ່ດີກວ່າ ຂອງ ທະນາຄານໂລກ (SABER) ຈະສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ນະໂຍບາຍການສຶກສາ ທີ່ລະອຽດເລິກ
ເຊິ່ງກວ່າ, ລະບົບດັ່ງກ່າວໄດ້ລິເລີ່ມໃນປີ 2011. ວິທີນີ້ກວດສອບ 13 ດ້ານຂອງລະບົບການສຶກສາ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນເປັນເຄື່ອງມືຂອງການປະເມີນຂອງໂລກ, ຢ່າງ
ໜ້ອຍຈະຕ້ອງແກ້ໄຂບັນຫາ: ການຕົກລົງກັນກ່ຽວກັບຂອບເຂດ, ການຄອບຄຸມ ແລະ ຄວາມເປັນປົກກະຕິຂອງການທົບທວນ, ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງປະເທດ
ຫຼາຍຂຶ້ນ.

ເຄື່ອງມືຂອງພາກພື້ນໃນການຕິດຕາມລະບົບການສຶກສາ

ການຕິດຕາມອາດຈະນຳໃຊ້ທີ່ສຸດໃນລະດັບພາກພື້ນກວ່າລະດັບໂລກ. ສະມາຊິກຂອງອົງການພາກພື້ນສ່ວນຫຼາຍຈະແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລະບົບການສຶກສາຊຶ່ງ
ກັນ ແລະ ກັນດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ. ມີ 3 ຕົວຢ່າງທີ່ເດັ່ນ. ເຄືອຄ່າຍ Eurydice ກ່ຽວກັບລະບົບ ແລະ ນະໂຍບາຍການສຶກສາຢູ່ເອີຣົບ, ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 1980,
ໄດ້ເຕີບໂຕຂຶ້ນກາຍເປັນເຄືອຂ່າຍທີ່ປະກອບມີ 40 ຫົວໜ່ວຍແຫ່ງຊາດໃນ 36 ປະເທດ. ໂຄງການຕົວຊີ້ວັດ ກ່ຽວກັບລະບົບການສຶກສາ ຂອງ OECD (INES) ໄດ້
ຮັບການລິເລີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 1992. ໜຶ່ງໃນ 3 ເຄືອຂ່າຍ ແມ່ນໄດ້ປາກົດຂຶ້ນໃນປີ 2009 ຊຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນເຄືອຂ່າຍ INES ສຳລັບລະບົບ-ຕົວຊີ້ວັດ (NESLI). ອົງການ
ຈັດຕັ້ງຂອງ Ibero-American States ມີຍຸດທະສາດ ແລະ ໜ່ວຍງານສະເພາະໃນການທົບທວນຄວາມຄືບໜ້າຂອງຕົວຊີ້ວັດ, ຊຶ່ງບາງອັນໃນນັ້ນແມ່ນກ່ຽວກັບ
ລະບົບ.

ບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ ເຮັດໃຫ້ຕົວຊີ້ວັດກ່ຽວກັບລະບົບການສຶກສາ ໄດ້ຮັບການຕິດຕາມເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການເຈລະຈາ ແລະ
ສົ່ງເສີມລັດຖະບານໃຫ້ຮຽນຮູ້ຈາກກັນ ແລະ ກັນໃນລະດັບພາກພື້ນ.

ການສຶກສາໃນເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ

ເປົ້າໝາຍ 2030 ສໍາລັບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຮັບຮູ້ບໍ່ພຽງແຕ່ຄວາມສໍາຄັນຂອງເປົ້າໝາຍການສຶກສາສະເພາະ ແຕ່ຍັງຕ້ອງບັນລຸເປົ້າໝາຍອື່ນໆໂດຍຜ່ານການສຶກສາ. ໃນຈໍານວນ SDGs ອື່ນໆນອກຈາກ SDG 4, ຍັງມີຕົວຊີ້ບອກທີ່ເວົ້າເຖິງການສຶກສາໂດຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ.

“ ການສຶກສາໄດ້ຮັບການກ່າວເຖິງໂດຍກົງໃນຕົວຊີ້ບອກລະດັບສາກົນສໍາລັບ ຫ້າເປົ້າໝາຍໃນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງນອກຈາກ SDG4

ການກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງຕໍ່ການສຶກສາ

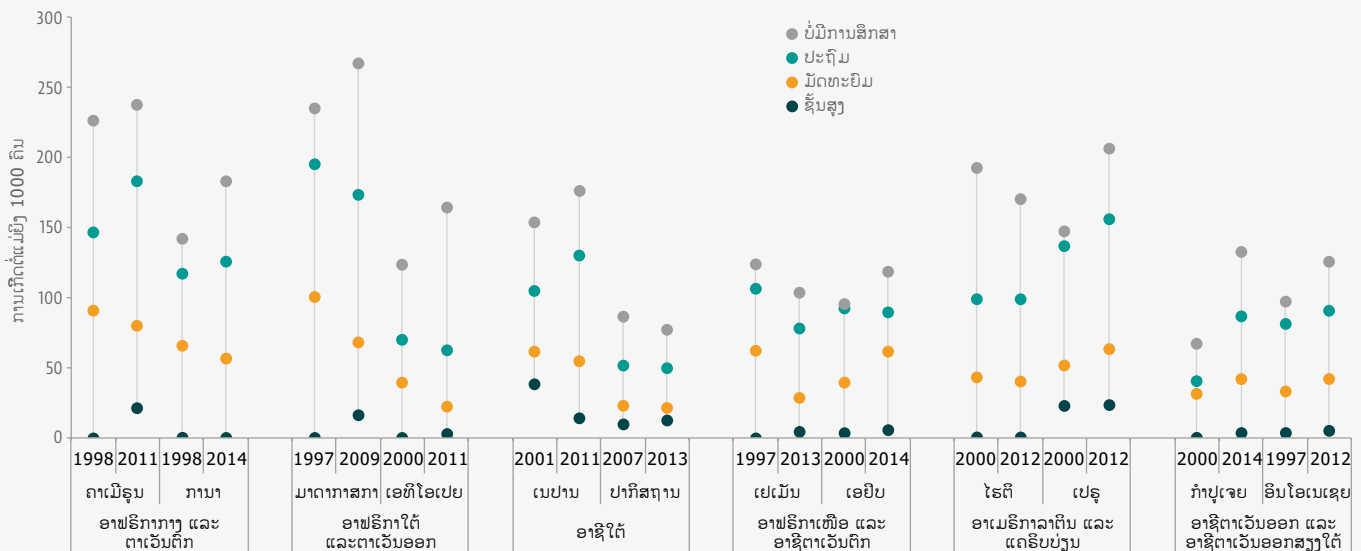
ການສຶກສາໄດ້ຮັບການກ່າວເຖິງໂດຍກົງໃນ ຕົວຊີ້ບອກສາກົນ ສໍາລັບ ຫ້າ ເປົ້າໝາຍໃນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ນອກຈາກ SDG4: ການໃຊ້ຈ່າຍຂອງລັດຕໍ່ການສຶກສາ, ການປ້ອງກັນສຸຂະພາບ ແລະ ສັງຄົມ; ການສຶກສາທີ່ເປັນວິທີໃນການບັນລຸຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ; ຊາວໜຸ່ມທີ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນການສຶກສາ, ການຈ້າງງານ ຫຼື ການຝຶກອົບຮົມ; ແລະ ການສຶກສາເພື່ອເປັນພົນລະເມືອງຂອງໂລກ ແລະ ການສຶກສາສໍາລັບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ການກ່ຽວຂ້ອງໂດຍທາງອ້ອມຕໍ່ການສຶກສາ

ນອກຈາກການຕິດຕາມຕົວຊີ້ວັດທີ່ຊັດເຈນທີ່ກ່ຽວກັບການສຶກສາ, ບົດລາຍງານ GEM ໃນອະນາຄົດຈະໃຫ້ຄວາມສົນໃຈກ່ຽວກັບການກ່າວເຖິງການສຶກສາໂດຍທາງອ້ອມ ໃນ SDGs ອື່ນໆ. 3 ຕົວຢ່າງໄດ້ຮັບການເນັ້ນໜັກຄື: ການສຶກສາເປັນປັດໄຈ ກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບດ້ານການພັດທະນາອື່ນໆ; ຕົວຊີ້ວັດທີ່ອ້າງອິງເຖິງຄວາມສາມາດຂອງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ຊຶ່ງກ່ຽວກັບອາຊີບ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ; ແລະ ບົດບາດທີ່ເປັນໄປໄດ້ຂອງການສຶກສາຜູ້ໃຫຍ່.

ການຈໍາແນກຕົວຊີ້ບອກຂອງສາກົນຕາມລະດັບການສຶກສາ ຍັງຈະເພີ່ມຄວາມຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນ ທີ່ກົດຂວາງການບັນລຸຄວາມໝາຍຂອງ SDGs. ຕົວຊີ້ວັດຂອງສາກົນທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບການຕິດຕາມດ້ວຍວິທີນີ້ ລວມທັງຕົວຊີ້ວັດທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມທຸກຍາກ, ການນໍາຂີ້ເຫຍື້ອກັບມາໃຊ້ໃໝ່, ການເສຍຊີວິດຈາກໄພພິບັດ, ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການຂຶ້ນທະບຽນການເກີດ. ຕົວຢ່າງ, ໃນຈໍານວນ 54 ປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ແລະ ປານກາງທີ່ມີຂໍ້ມູນໃນປີ 2008-2015, ຈໍານວນສະເລ່ຍຂອງການເກີດຕໍ່ແມ່ຍິງ 1000 ຄົນ ແມ່ນ 176 ຄົນແມ່ນແມ່ຍິງທີ່ບໍ່ມີການສຶກສາ, 142 ຄົນມີການສຶກສາລະດັບຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ, 61 ມີລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາ ແລະ 13 ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ.

ຮູບທີ 18:
ການສຶກສາມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງດ້ານບວກກັບຜົນໄດ້ຮັບດ້ານການພັດທະນາທີ່ດີ.
ອັດຕາການເກີດໃນໄວໜຸ່ມ (ການເກີດໃນແມ່ຍິງ 1000 ຄົນ, ອາຍຸ 15 ປີ ເຖິງ 19 ປີ) ປີ 1997-2014

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບົດລາຍງານສັງລວມປະຊາກອນ ແລະ ສຸຂະພາບ STATcompiler 2016.

ບຸລິມະສິດສໍາລັບການຕິດຕາມການສຶກສາ ໃນເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ການທົບທວນສິ່ງທ້າທາຍ ໃນການຕິດຕາມຂອງແຕ່ລະເປົ້າໝາຍ SDG 4 ສະແດງໃຫ້ເຫັນບຸລິມະສິດສໍາລັບການປະຕິບັດໃນລະດັບຊາດ, ພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບໂລກ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າມີຂໍ້ມູນໃນການສົມທຽບທີ່ພຽງພໍ ເພື່ອສົ່ງເສີມການເຈລະຈາລະດັບໂລກກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າຂອງ SDG 4. ການເຮັດແນວນີ້ບໍ່ເປັນຜົນເສຍຕໍ່ການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າຂອງການສຶກສາໃນແຕ່ລະປະເທດ ທີ່ເນັ້ນໜັກໃສ່ສະພາບການ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

ຂອບແຜນງານການຕິດຕາມທີ່ສະເໜີນັ້ນ ໄດ້ສະໜອງເວທີ ໃນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຄວາມທ້າທາຍໃນການວັດແທກ ໃຫ້ແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງລະດັບສາກົນ ແລະ ລະດັບຊາດ. ກຸ່ມການຮ່ວມມືດ້ານວິຊາການທີ່ຫາກໍ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ, ທີ່ມີຕາງໜ້າປະເທດເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງແຂງຂັນ, ຈະຊ່ວຍສືບຕໍ່ພັດທະນາ ແລະ ຊ່ວຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດັ່ງກ່າວ, ໂດຍເຮັດໃຫ້ການເຈລະຈາສາກົນກ່ຽວກັບການຕິດຕາມການສຶກສາມີຄວາມກ້າວໜ້າ.

ໃນລະດັບຊາດ: ສ້າງຄວາມສາມາດໃນ 6 ຂົງເຂດສໍາຄັນ

6 ຂັ້ນຕອນສໍາຄັນ ໄດ້ຮັບການສະເໜີໃຫ້ບັນດາປະເທດໃນການເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຄືບໜ້າຢ່າງເດັ່ນຊັດໃນ 3-5 ປີຕໍ່ໄປນີ້ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຕິດຕາມລະດັບຊາດພ້ອມທັງປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຕິດຕາມການສຶກສາຂອງໂລກ.

ຄວາມເປັນທໍາ. ການຮ່ວມມືມີຄວາມຈໍາເປັນ ລະຫວ່າງ ບັນດາກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ອົງການສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ເພື່ອເນັ້ນໜັກໃສ່ການບໍ່ເທົ່າທຽມພື້ນຖານ ແລະ ການນໍາໃຊ້ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຕ່າງໆທີ່ກວ້າງຂວາງ.

ຜົນການຮຽນຮູ້. ບັນດາປະເທດຕ່າງໆຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ມີການປະເມີນຜົນການຮຽນທີ່ສຸມໃສ່ຕົວຢ່າງ ທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ເພື່ອຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າໃນການຮຽນ.

ຄຸນນະພາບ. ບັນດາປະເທດຕ່າງໆຈະຕ້ອງຕິດຕາມຫຼັກສູດ, ປຶ້ມແບບຮຽນ ແລະ ຫຼັກສູດສ້າງຄູຢ່າງໃກ້ຊິດ ເພື່ອຮັບປະກັນຂໍ້ຜູກພັນທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ຈຸດປະສົງຂອງຄາດໝາຍ 4.7.

ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ. ບັນດາປະເທດຕ່າງໆຕ້ອງຕິດຕາມຄວາມຕ້ອງການການສຶກສາ, ໂອກາດ ແລະ ຜົນສໍາເລັດຂອງປະຊາກອນຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ຈະເປັນຜູ້ຕັດສິນໃຈທີ່ສໍາຄັນໃນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ລະບົບ. ການຈັດຕັ້ງພາກພື້ນໄດ້ສະໜອງເວທີທີ່ເໝາະສົມແກ່ບັນດາປະເທດໃນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງລະບົບການສຶກສາຂອງພວກເຂົາ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຈາກກັນ ແລະ ກັນ.

ການເງິນ. ບັນດາປະເທດຕ່າງໆໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມໃຫ້ນໍາໃຊ້ວິທີຂອງບັນຊີການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈດີຂຶ້ນວ່າການໃຊ້ຈ່າຍໃນການສຶກສາໄດ້ຮັບການແບ່ງປັນແນວໃດລະຫວ່າງລັດຖະບານ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ຄົວເຮືອນ.

ຢູ່ລະດັບພາກພື້ນ: ສະໜັບສະໜູນການຮຽນນໍາກຸ່ມ

ນໍາໃຊ້ເຄືອຂ່າຍພາກພື້ນເປັນກົນໄກໃນການຮຽນນໍາກຸ່ມ, ບັນດາປະເທດສາມາດແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ, ຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ນະໂຍບາຍທີ່ພວກເຂົານໍາໃຊ້ເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມເສຍປຽບໃນການສຶກສາ, ແລະ ວິທີການທີ່ພວກເຂົາດໍາເນີນຕໍ່ການສຶກສາສໍາລັບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ການສຶກສາພົນລະເມືອງໂລກ.

ໃນລະດັບໂລກ: ສົ່ງເສີມການຕົກລົງເຫັນດີ ແລະ ການປະສານງານກັນ

3 ຂັ້ນຕອນໄດ້ຮັບການສະເໜີໃນການປະສານງານກ່ຽວກັບເຄື່ອງມືວັດແທກ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າວິໃຈຕໍ່ບັນຫາຂອງໂລກ. ໂຄງການສໍາຫຼວດຄົວເຮືອນສາກົນທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນໃຫ້ການສຶກສາແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນເພື່ອປິດຊ່ອງຫວ່າງທີ່ສໍາຄັນຕ່າງໆ. ວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງໃນການຕິດຕາມຜົນການຮຽນຮູ້ກໍ່ມີຄວາມຈໍາເປັນ, ຊຶ່ງລວມທັງລະບຽບການພາຍໃນບັນດາຜູ້ໃຫ້ທຶນໃນການຫຼີກລ່ຽງການຊໍ້າຊ້ອນກັນ. ການສ້າງຕັ້ງແຫຼ່ງການຄົ້ນຄວ້າສໍາລັບບັນຫາການວັດແທກການສຶກສາໂລກກໍ່ໄດ້ຮັບການແນະນໍາຫຼາຍເຊັ່ນກັນ, ໂດຍໃຫ້ເນັ້ນໜັກເປັນພິເສດໃນການຊ່ວຍສ້າງການຕົກລົງເຫັນດີກັນກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສຶກສາທີ່ສໍາຄັນ.

ການປະຕິບັດຂໍ້ມູນໃນການສຶກສາຈະຕ້ອງເຮັດໃຫ້ມີຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບຮູບແບບພື້ນຖານ, ການລົງທຶນໃນການສົ່ງເສີມລະບົບ ແລະ ການປະສານງານ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສາມາດເຂົ້າເຖິງ, ຄວາມເປີດກວ້າງ ແລະ ຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຂໍ້ມູນ.

ຖ້ານໃສ່ເກີບຢູ່ໂຮງຮຽນຢູ່ເມືອງຈິດ
ຕະກົງ, ປະເທດບັງກະລາເທດ,
ສະແດງໃຫ້ເຫັນຈຳນວນ
ເດັກນ້ອຍ ທີ່ເຂົ້າຮຽນໃນມື້ນັ້ນ.

ສາບໂດຍ: ຮິມປອນ ບາຣິວ / ອຸຍແນສໂຕ

ການສຶກສາສໍາລັບປວງຊົນ ແລະ ໂລກ:

ການສ້າງອະນາຄົດທີ່ຍືນຍົງສໍາລັບທຸກຄົນ.

ການສຶກສາສໍາລັບປວງຊົນ ແລະ ໂລກ: ການສ້າງອະນາຄົດທີ່ຍືນຍົງສໍາລັບທຸກຄົນ ສໍາຫຼວດຄວາມສໍາພັນທີ່ສັບຊ້ອນລະຫວ່າງການສຶກສາ ແລະ ວາລະໃໝ່ ເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ 2030, ທີ່ມີ 6 ເສົາຄໍ້າພື້ນຖານ - ໂລກ, ຄວາມຮຸ່ງມີ, ຄົນ, ສັນຕິພາບ, ສະຖານທີ່ ແລະ ການຮ່ວມມື. ບົດລາຍງານນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການສຶກສາຈະບໍ່ສະແດງຄວາມສາມາດຢ່າງເຕັມສ່ວນນອກຈາກວ່າອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຈະເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼາຍ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຈະນໍາທາງໃຫ້ແກ່ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາ. ບົດລາຍງານນີ້ຍັງເຕືອນເຖິງຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງ ຂອງການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ, ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ການບໍລິໂພກທີ່ບໍ່ຍືນຍົງ ແລະ ຊ່ອງຫວ່າງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ລະຫວ່າງຄົນຮຸ່ງມີ ແລະ ຄົນທຸກຍາກ ທີ່ມີຕໍ່ການສຶກສາ. ການປ່ຽນແປງທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງມີຄວາມຈໍາເປັນຖ້າພວກເຮົາຈະສ້າງອະນາຄົດທີ່ຍືນຍົງສໍາລັບທຸກຄົນ.

ບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາໂລກ (GEM) ສະບັບສັງລວມນີ້ ແມ່ນສະບັບທໍາອິດໃນຊຸດບົດລາຍງານ ທີ່ຈະປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າຂອງການສຶກສາພາຍໃຕ້ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງໃໝ່ (SDGs). ບົດລາຍງານ GEM ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສະເໜີແນະທີ່ອີງຕາມຫຼັກຖານກ່ຽວກັບ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ໂຄງການທີ່ຈໍາເປັນເພື່ອບັນລຸວິໄສທັດອັນສູງສິ່ງດ້ານການສຶກສາ ປີ 2030. ບົດລາຍງານນີ້ເວົ້າເຖິງສິ່ງທ້າທາຍໃນການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າຂອງເປົ້າໝາຍການສຶກສາໂລກອັນໃໝ່ ແລະ ຄາດໝາຍ ເພື່ອຮັບປະກັນການປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງ, ການເຂົ້າຮຽນ, ການຮຽນຈົບ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ. ບົດລາຍງານນີ້ຍັງເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານໄດ້ຮູ້ແຫຼ່ງທີ່ມີມາໃນການເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໂຕ້ຖຽງກ່ຽວກັບຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງການສຶກສາໃນທຸກລະດັບໃນການຕັດສິນໃຈ.

ບົດລາຍງານ GEM ແມ່ນສິ່ງພົມທີ່ອີງຕາມຫຼັກຖານ ແລະ ບັນນາທິການເອກະລາດ ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງມືທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ ໃນການສົ່ງເສີມການເຈລະຈາ ແລະ ການເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍໃນການສຶກສາ. ຊຸດບົດລາຍງານນີ້ໄດ້ປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າໃນການສຶກສາ ໃນ 200 ກວ່າປະເທດ ແລະ ດິນແດນນັບແຕ່ປີ 2002. ການສ້າງປະສິບການນີ້, ແລະ ໜ້າທີ່ໃໝ່ໃນການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າຂອງການສຶກສາໃນ SDGs, ບົດລາຍງານ GEM ຈະເປັນແຫຼ່ງສໍາຄັນຂອງໂລກໃນການຕິດຕາມ ແລະ ຂະບວນການທົບທວນໃນໄລຍະ 15 ປີຂ້າງໜ້າ.

